

2024/1735

28.6.2024

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) 2024/1735

ze dne 13. června 2024,

kterým se zřizuje rámec opatření pro posílení evropského ekosystému výroby technologií pro nulové čisté emise a mění nařízení (EU) 2018/1724

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 114 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽¹⁾,

s ohledem na stanovisko Výboru regionů ⁽²⁾,

v souladu s řádným legislativním postupem ⁽³⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Transformace na nulové čisté emise již způsobuje obrovské průmyslové, hospodářské a geopolitické změny po celém světě, které budou stále výraznější, jak bude svět pokračovat v úsilí o dekarbonizaci. Unie musí na tento vývoj reagovat při provádění transformace v oblasti energetiky, klimatu a životního prostředí. Klíčovým prvkem pro zajištění přístupu k technologiím pro nulové čisté emise a zachování kvalitních pracovních míst v Unii je pevná výrobní základna. To vyžaduje, aby si Unie zachovala svou konkurenceschopnost, mimo jiné prostřednictvím inovací, zejména v oblasti čistých technologií.
- (2) Vzhledem ke složitosti a nadnárodní povaze technologií pro nulové čisté emise by nekoordinovaná vnitrostátní opatření za účelem zajištění přístupu k těmto technologiím představovala riziko narušení hospodářské soutěže a tříštění vnitřního trhu. Taková opatření členských států mohou vést k tomu, že se pro hospodářské subjekty na trhu zavede rozdílná regulace, která by poskytovala různé úrovně přístupu k dodávkám technologií pro nulové čisté emise v jednotlivých členských státech, a to i poskytováním různých úrovní podpory projektům výroby uvedených technologií, zaváděním odlišných pravidel a nekoordinovaných forem zadávání zakázek, rozdílných procesů a dob trvání v souvislosti s povolovacími postupy, což by vytvořilo překážky přeshraničnímu obchodu mezi členskými státy, a tudíž bránilo řádnému fungování vnitřního trhu. Pro zajištění fungování vnitřního trhu je proto nezbytné vytvořit společný právní rámec Unie, který by společně řešil tento hlavní problém tím, že dojde ke zvýšení odolnosti a bezpečnosti dodávek v Unii v oblasti technologií pro nulové čisté emise.
- (3) Unie se zavázala k urychlené dekarbonizaci svého hospodářství a ambicióznímu zavádění obnovitelných zdrojů energie s cílem dosáhnout do roku 2050 klimatické neutrality, konkrétně nulových čistých emisí nebo emisí po odečtení pohlcení. Tento cíl je jádrem Zelené dohody pro Evropu, která je uvedena ve sdělení Komise ze dne 11. prosince 2019 nazvaném „Zelená dohoda pro Evropu“, sdělení Komise ze dne 5. května 2021 nazvaném „Aktualizace nové průmyslové strategie 2020: Budování silnějšího jednotného trhu pro oživení Evropy“ a v souladu se závazkem Unie k celosvětovým opatřením v oblasti klimatu v rámci Pařížské dohody ⁽⁴⁾. K dosažení cíle Unie v oblasti klimatické neutrality stanoví nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/1119 ⁽⁵⁾ závazný cíl Unie

⁽¹⁾ Úř. věst. C 349, 29.9.2023, s. 179.

⁽²⁾ Úř. věst. C, C/2023/254, 26.10.2023, ELI: <http://data.europa.eu/eli/C/2023/254/oj>.

⁽³⁾ Postoj Evropského parlamentu ze dne 25. dubna 2024 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 27. května 2024.

⁽⁴⁾ Rozhodnutí Rady (EU) 2016/1841 ze dne 5. října 2016 o uzavření Pařížské dohody přijaté v rámci Rámcové úmluvy Organizace spojených národů o změně klimatu jménem Evropské unie (Úř. věst. L 282, 19.10.2016, s. 1).

⁽⁵⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/1119 ze dne 30. června 2021, kterým se stanoví rámec pro dosažení klimatické neutrality a mění nařízení (ES) č. 401/2009 a nařízení (EU) 2018/1999 („evropský právní rámec pro klima“) (Úř. věst. L 243, 9.7.2021, s. 1).

v oblasti klimatu, a to snížit do roku 2030 čisté emise skleníkových plynů nejméně o 55 % ve srovnání s rokem 1990. Navrhovaný balíček „Fit for 55“ uvedený ve sdělení Komise ze dne 14. července 2021 nazvaném „Fit for 55: plnění klimatického cíle EU pro rok 2030 na cestě ke klimatické neutralitě“, jehož cílem je splnit cíl Unie v oblasti klimatu do roku 2030, a v tomto ohledu revidovat a aktualizovat právo Unie.

- (4) Průmyslový plán Zelené dohody uvedený ve sdělení Komise ze dne 1. února 2023 navíc stanoví komplexní přístup k podpoře rozšíření čistých technologií na základě čtyř pilířů. Cílem prvního pilíře je vytvořit regulační prostředí, které zjednoduší a zefektivní povolovací postupy pro nové závody na výrobu a montáž technologií pro nulové čisté emise a rovněž usnadní rozšíření průmyslu Unie pro nulové čisté emise. Cílem druhého pilíře je podpořit investice do výroby technologií pro nulové čisté emise a její financování prostřednictvím revidovaného dočasného krizového a transformačního rámce pro opatření státní podpory na podporu hospodářství po agresi Ruska vůči Ukrajině, který byl zaveden ve sdělení Komise ze dne 17. března 2023 a vytvoření Platformy strategických technologií pro Evropu (STEP) zřízené nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/795 ⁽⁶⁾ s cílem zachovat náskok Unie v oblasti kritických a nově vznikajících technologií relevantních pro ekologickou a digitální transformaci. Třetí pilíř se týká rozvoje dovedností potřebných k uskutečnění transformace a zvýšení počtu kvalifikovaných pracovníků v odvětví čistých technologií. Čtvrtý pilíř se zaměřuje na obchod a diverzifikaci dodavatelského řetězce kritických surovin. To zahrnuje vytvoření klubu pro kritické suroviny, spolupráci s podobně smýšlejícími partnery na společném posílení dodavatelských řetězců a diverzifikaci, aby u kritických vstupů nepanovala závislost na jediném dodavateli. Toto nařízení tvoří součást těchto opatření a přispívá k posílení podnikatelských důvodů pro dekarbonizaci průmyslu v Unii.
- (5) Vnitřní trh poskytuje vhodné prostředí, které umožňuje přístup k technologiím, jež jsou nutné k dosažení klimatických a ambicí Unie v oblasti energetiky v potřebném rozsahu a tempu, jakož i cíl Zelené dohody pro Evropu, že promění dekarbonizaci v udržitelnou konkurenceschopnost. Cesta ke klimaticky neutrálnímu hospodářství pro nulové čisté emise, které účinně využívá zdroje, vytváří obrovské příležitosti k rozšíření průmyslu Unie pro nulové čisté emise díky síle vnitřního trhu tím, že dojde k podpoře investic do technologií pro nulové čisté emise a jejich dodavatelských řetězců. Tyto technologie jsou nezbytné pro dosažení cílů integrovaných vnitrostátních plánů členských států v oblasti energetiky a klimatu podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1999, ⁽⁷⁾ přispívají k odolnosti a konkurenceschopnosti průmyslu Unie a umožňují dekarbonizaci hospodářských odvětví, od dodávek energie po dopravu, budovy a průmysl v Unii. Silný průmysl pro nulové čisté emise v Unii může významně přispět k účinnému dosažení cílů Unie v oblasti klimatu a energetiky, jakož i k podpoře dalších cílů Zelené dohody pro Evropu a zároveň k podpoře průmyslové základny a tím k vytváření kvalitních pracovních míst a udržitelnému růstu.
- (6) Pro splnění těchto závazků musí Unie zrychlit tempo přechodu na hospodářství pro nulové čisté emise, včetně zvýšení podílu čisté energie ve své skladbě zdrojů energie, stejně jako zvýšením energetické účinnosti a podílu obnovitelných zdrojů energie. To přispěje k dosažení cílů Unie stanovených v Akčním plánu pro evropský pilíř sociálních práv do roku 2030, což je příspěvek Komise k provádění evropského pilíře sociálních práv vyhlášeného v roce 2017 v Göteborgu (dále jen „pilíř“).
- (7) Vyšší ceny energií v návaznosti na neodůvodněnou a protiprávní vojenskou agresi Ruska proti Ukrajině byly silným impulsem k urychlení provádění Zelené dohody pro Evropu a posílení odolnosti energetické unie podle nařízení (EU) 2018/1999 tím, že bude urychlen přechod na čistou energii a ukončena veškerá závislost na fosilních palivech vyvážených z Ruska. Ústřední úlohu v reakci na obtíže a narušení globálního trhu s energií v důsledku ruské invaze

⁽⁶⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/795 ze dne 29. února 2024, kterým se zřizuje Platforma strategických technologií pro Evropu (STEP) a mění směrnice 2003/87/ES a nařízení (EU) 2021/1058, (EU) 2021/1056, (EU) 2021/1057, (EU) č. 1303/2013, (EU) č. 223/2014, (EU) 2021/1060, (EU) 2021/523, (EU) 2021/695, (EU) 2021/697 a (EU) 2021/241 (Úř. věst. L, 2024/795, 29.2.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/795/oj>).

⁽⁷⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1999 ze dne 11. prosince 2018 o správě energetické unie a opatření v oblasti klimatu, kterým se mění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 663/2009 a (ES) č. 715/2009, směrnice Evropského parlamentu a Rady 94/22/ES, 98/70/ES, 2009/31/ES, 2009/73/ES, 2010/31/EU, 2012/27/EU a 2013/30/EU, směrnice Rady 2009/119/ES a (EU) 2015/652 a zrušuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 525/2013 (Úř. věst. L 328, 21.12.2018, s. 1).

na Ukrajinu hraje plán REPowerEU, stanovený ve sdělení Komise ze dne 18. května 2022 nazvaném „Plán REPowerEU“. Cílem tohoto plánu je urychlit energetickou transformaci v Unii, aby se snížila spotřeba plynu a elektřiny v Unii a aby se zvýšily investice do zavádění energeticky účinných a nízkouhlíkových řešení.

- (8) Pro splnění cílů Unie v oblasti klimatu a energetiky je třeba upřednostnit energetickou účinnost. Úspora energie je nejlevnější, nejbezpečnější a nejčistší způsob, jak těchto cílů dosáhnout. „Energetická účinnost v první řadě“ je obecnou zásadou energetické politiky Unie a je důležitá jak z hlediska praktického uplatnění v politice, tak z hlediska investičních rozhodnutí. Proto je nezbytné rozšířit výrobní kapacity Unie v oblasti energeticky účinných technologií, například tepelných čerpadel, dálkového vytápění a chlazení a technologií inteligentních sítí, které pomáhají Unii snižovat a řídit spotřebu energie.
- (9) Cíle Unie v oblasti dekarbonizace, bezpečnosti dodávek energie, digitalizace energetického systému a elektrifikace poptávky, například s ohledem na mobilitu a potřebu dalších a rychlejších dobíjecích stanic, vyžadují obrovské rozšíření elektrizačních soustav v Unii, a to jak na úrovni přenosu, tak na úrovni distribuce. Na úrovni přenosu jsou k připojení obnovitelných zdrojů energie na moři mimo jiné zapotřebí vysokonapěťové stejnosměrné soustavy; na úrovni distribuce se propojení poskytovatelů elektřiny a řízení flexibility na straně poptávky opírá o investice do inovativních technologií sítě, například inteligentního nabíjení elektrických vozidel, automatizace a inteligentního řízení energeticky účinných budov a průmyslu, pokročilé infrastruktury měřičů a domácích systémů hospodaření s energií. Elektrizační soustava musí spolupracovat s mnoha účastníky nebo zařízeními na základě podrobné úrovně sledovatelnosti, a tedy dostupnosti dat, s cílem umožnit flexibilitu, inteligentní nabíjení a inteligentní budovy s inteligentními elektrickými sítěmi a službami flexibility malého rozsahu, které umožňují reakci spotřebitelů na straně poptávky a využívání obnovitelných zdrojů energie. Připojení technologií pro nulové čisté emise k síti Unie vyžaduje podstatné rozšíření výrobních kapacit pro elektrizační soustavy v oblastech, jako jsou kabely na moři a na pevnině, rozvodny a transformátory.
- (10) Další politické úsilí je proto zapotřebí k tomu, aby Unie měla silný potenciál pro rychlé rozšíření výrobní kapacity na podporu cíle Unie v oblasti klimatu do roku 2030 zlepšením tržních podmínek pro ty technologie, které jsou komerčně dostupné, jakož i zabezpečení dodávek technologií pro nulové čisté emise a jejich dodavatelských řetězců, snížením roztržitosti trhu a ochranou nebo posílením celkové odolnosti a konkurenceschopnosti energetického systému Unie. To zahrnuje i přístup k bezpečnému a udržitelnému zdroji paliv nejvyšší třídy, jak je uvedeno v nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2022/1214⁽⁸⁾.
- (11) Toto nařízení by mělo doplnit nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/1252⁽⁹⁾ tím, že se zaměří na výrobu technologií pro nulové čisté emise, tj. na výrobu konečných produktů, konkrétních součástí a konkrétních strojních zařízení používaných především k jejich výrobě. Nařízení (EU) 2024/1252 je naopak zaměřeno na předcházející část dodavatelského řetězce, zejména na kritické suroviny a jejich těžbu, zpracování a recyklaci. Tyto technologie jsou nepostradatelné pro širokou škálu strategických odvětví, včetně technologií pro nulové čisté emise, digitálního odvětví, leteckého a kosmického odvětví a odvětví obrany. Toto nařízení a nařízení (EU) 2024/1252 se řídí stejnou logikou podpory ekonomického opodstatnění, modernizace, poskytování odpovídajících dovedností a podpory investic, a vzájemně se doplňují s cílem vytvářet synergie regulační podpory v celém dodavatelském řetězci výroby technologií pro nulové čisté emise v Unii. Toto nařízení se rovněž vztahuje na zpracovaný materiál, který je základní složkou technologií pro nulové čisté emise, s výjimkou kritických surovin, na něž se vztahuje nařízení (EU) 2024/1252.
- (12) Konečné produkty a konkrétní součásti, které mají zásadní význam pro výrobu technologií pro nulové čisté emise, by měly být uvedeny v příloze formou demonstrativního výčtu. Patří mezi ně konečné produkty a jejich součásti, které společnost vyrábí a obchoduje s nimi, včetně zpracovaného materiálu, avšak s výjimkou surovin, na něž se vztahuje nařízení (EU) 2024/1252. Cílem uvedené přílohy je v co největší míře určit konečné produkty a konkrétní součásti, které jsou pro výrobu technologií pro nulové čisté emise zásadní, a jež lze proto vždy odůvodněně považovat za používané především pro všechny technologie pro nulové čisté emise uvedené v tomto nařízení.

⁽⁸⁾ Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2022/1214 ze dne 9. března 2022, kterým se mění nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2021/2139, pokud jde o hospodářské činnosti v některých odvětvích energetiky, a nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2021/2178, pokud jde o specifické zveřejňování informací v souvislosti s těmito hospodářskými činnostmi (Úř. věst. L 188, 15.7.2022, s. 1).

⁽⁹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/1252 ze dne 11. dubna 2024, kterým se stanoví rámec pro zajištění bezpečných a udržitelných dodávek kritických surovin a mění nařízení (EU) č. 168/2013, (EU) 2018/858, (EU) 2018/1724 a (EU) 2019/1020 (Úř. věst. L, 2024/1252, 3.5.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1252/oj>).

Konkrétní součásti a konkrétní strojní zařízení, na něž se nevztahuje uvedená příloha, mohou nadále spadat do oblasti působnosti tohoto nařízení, může-li předkladatel projektu na základě důkazů poskytnutých příslušnému vnitrostátnímu orgánu, například prostřednictvím tržních studií nebo dohod o odběru, prokázat, že se konkrétní součásti nebo konkrétní strojní zařízení používají především k výrobě technologií pro nulové čisté emise, s výjimkou kritických surovin spadajících do oblasti působnosti nařízení (EU) 2024/1252.

- (13) Konkrétní součásti dodavatelského řetězce technologií pro nulové čisté emise se vyrábějí za pomoci energeticky náročných výrobních procesů, konkrétně v odvětvích oceli, hliníku, neželezných kovů, základních chemických látek, cementu, vápna, skla, keramiky, hnojiv, jakož i v odvětví buničiny a papíru. Mnohé z těchto procesů se vyznačují vysokou energetickou a uhlíkovou náročností, takže se u nich emise CO₂ se zpravidla snižují obtížně. Nařízení (EU) 2021/1119 zároveň požaduje rychlou dekarbonizaci hospodářství Unie. Vzhledem k tomu, že energeticky náročná průmyslová odvětví v roce 2019 představovala 17 % celkových emisí skleníkových plynů v Unii, je jejich dekarbonizace pro dosažení klimatické neutrality v Unii nezbytná. To znamená, že zabezpečení dodávek konkrétních součástí používaných pro technologie pro nulové čisté emise v Unii závisí rovněž na zintenzivnění úsilí o dekarbonizaci energeticky náročných průmyslových odvětví. Energeticky náročná průmyslová zařízení spadají do oblasti působnosti tohoto nařízení, pokud příslušná zařízení vyrábějí konkrétní součásti, které se primárně používají v technologiích pro nulové čisté emise. Vzhledem k nutnosti dekarbonizovat tato odvětví jako celek a s cílem zajistit dostupnost konkrétních součástí v nich vyráběných, které se používají v dodavatelských řetězcích technologií pro nulové čisté emise, na rozdíl od jiných projektů výroby technologií pro nulové čisté emise, na něž se toto nařízení vztahuje, by se toto nařízení mělo vztahovat i na projekty energeticky náročných průmyslových odvětví, která vyrábějí konkrétní součásti, které se používají, nikoli však výhradně, v dodavatelských řetězcích technologií pro nulové čisté emise. Zahrnutí takových zařízení, jejichž emise lze jen obtížně snížit, do oblasti působnosti tohoto nařízení by mělo být podmíněno tím, že projekt zahrnující výstavbu nebo přeměnu takového zařízení povede k významnému snížení emisí CO₂ pocházejících z jeho výrobních činností. Cílená podpora těchto odvětví podle tohoto nařízení přispívá k zajištění přístupu k udržitelné nabídce technologií pro nulové čisté emise na vnitřním trhu, zvyšuje investiční jistotu a vytváří tlak na straně poptávky po transformativních a dekarbonizačních technologiích pro nulové čisté emise.
- (14) Seznam technologií pro nulové čisté emise stanoví technologie, které mají zásadní význam pro cíle Unie v oblasti dekarbonizace a zlepšení fungování vnitřního trhu. Seznam zahrnuje rovněž technologie, které jako zdroj čisté a bezpečné energie neakceptují všechny členské státy. To je v souladu s jejich právem stanovit svou volbu mezi různými zdroji energie a určit si základní skladbu svého zásobování energií, jakož i svou průmyslovou politiku. V zájmu ochrany těchto práv není seznamem technologií pro nulové čisté emise dotčeno přidělování finančních prostředků na základě stávajícího víceletého finančního rámce na období 2021 až 2027, a to zejména z hlediska kritérií pro způsobilost k přidělení prostředků a kritérií pro udělení zakázky týkajících se energetických technologií v rámci fondů Unie, včetně těch, které jsou financovány prostřednictvím povolenek v rámci systému pro obchodování s emisemi (ETS) nebo podporovány ze strany Evropské investiční banky (EIB). Členskému státu by rovněž neměla být uložena povinnost uznat za strategické takové projekty, které podporují dodavatelský řetězec technologie, již daný členský stát neakceptuje jako součást své skladby zdrojů energie.
- (15) Aby se zajistila odolnost budoucího energetického systému Unie, mělo by se toto rozšiřování provádět v celém dodavatelském řetězci daných technologií, a to v plném souladu a doplňkově s nařízením (EU) 2024/1252 a nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2023/1781⁽¹⁰⁾.
- (16) Aby bylo možné řešit otázky bezpečnosti dodávek a zároveň přispět k podpoře odolnosti energetického systému Unie a úsilí o dekarbonizaci a modernizaci, je třeba výrobní kapacitu Unie v oblasti technologií pro nulové čisté emise rozšířit. Unie musí zajistit, aby regulační prostředí umožňovalo výrobcům fotovoltaických technologií zvýšit svou konkurenceschopnost a zlepšit perspektivu bezpečnosti dodávek tím, že budou usilovat o to, aby se do roku 2030 dosáhlo provozní výrobní kapacity v oblasti fotovoltaických technologií alespoň 30 gigawattů v celém hodnotovém řetězci těchto technologií, a to v souladu s cíli stanovenými v rámci Evropské aliance fotovoltaického průmyslu, která je podporována na základě Strategie EU pro solární energii, stanovené ve sdělení Komise ze dne 18. května 2022. Unie musí zajistit, aby regulační prostředí umožňovalo výrobcům technologií pro větrnou energii a tepelná čerpadla upevnit svou konkurenční výhodu a během 20. let 21. století zachovat nebo rozšířit svůj současný podíl na trhu v souladu s prognózami Unie pro zavádění technologií, které splňují její cíle v oblasti energetiky a klimatu do roku 2030. To znamená, že výrobní kapacita Unie pro větrnou energii bude do roku 2030 činit nejméně 36 GW a pro tepelná čerpadla nejméně 31 GW. Výrobci baterií a elektrolyzérů v Unii musí nalézt regulační prostředí, které jim umožní upevnit své vedoucí postavení v oblasti technologií a aktivně se podílet na formování těchto trhů. V případě bateriových technologií by to znamenalo přispět k cílům Evropské bateriové aliance a usilovat o to, aby až 90 % roční poptávky po bateriích v Unii pokryli domácí výrobci, což by znamenalo, že

⁽¹⁰⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2023/1781 ze dne 13. září 2023, kterým se zřizuje rámec opatření pro posílení evropského ekosystému polovodičů a mění nařízení (EU) 2021/694 (akt o čipech) (Úř. věst. L 229, 18.9.2023, s. 1).

výrobní kapacita Unie do roku 2030 bude činit nejméně 550 GWh. Pro výrobce elektrolyzérů v Unii předpokládá plán REPowerEU do roku 2030 výrobu 10 milionů tun vodíku z obnovitelných zdrojů na domácím trhu a dovoz až 10 milionů tun zeleného vodíku. Aby se zajistilo, že se technologické prvenství Unie promítne i do prvenství v obchodní oblasti, jak to podporuje společné prohlášení Komise a Evropské aliance pro čistý vodík týkající se elektrolyzérů, mělo by se výrobcům elektrolyzérů v Unii umožnit dále zvyšovat kapacitu elektrolyzérů tak, aby jejich celková instalovaná kapacita dosáhla do roku 2030 alespoň 100 GW vodíku. Plán RePowerEU rovněž stanoví cíl zvýšit do roku 2030 udržitelnou produkci biometanu na 35 miliard m³. Vzhledem k tomu, že dodavatelský řetězec je dnes z velké části v Evropě, přispívá již biometan k odolnosti Unie a měl být dále podporován. Výrobci leteckých a námořních paliv v Unii musí dále rozvíjet, vyrábět a rozšiřovat udržitelná alternativní paliva, aby do roku 2050 významně přispěli ke snížení emisí skleníkových plynů v odvětví dopravy o 90 % a aby dostáli povinnostem stanoveným v nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2023/2405⁽¹⁾ a v nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2023/1805⁽²⁾. Toto snížení výrazně podporuje i Průmyslová aliance pro hodnotový řetězec obnovitelných a nízkouhlíkových paliv. Unie musí zajistit, aby regulační prostředí a podpůrný rámec pro výrobce technologií v oblasti udržitelných leteckých a námořních alternativních paliv umožňovaly těmto výrobcům zvýšit jejich výrobní kapacity v rámci celého hodnotového řetězce paliv, od shromažďování a dodávek vstupních surovin po přimíchávání, včetně konverzních a rafinačních kapacit.

- (17) Při společném zohlednění těchto cílů a zároveň s přihlédnutím k tomu, že u některých prvků dodavatelského řetězce (jako jsou inventory, jakož i solární články, destičky a ingoty pro fotovoltaické články nebo katody a anody pro baterie) je výrobní kapacita Unie nízká. S cílem pomoci řešit otázku závislosti na dovozu a zranitelnosti a zajistit splnění cílů Unie v oblasti klimatu a energetiky by se měla stanovit celková referenční hodnota pro výrobní kapacitu produktů v oblasti technologií pro nulové čisté emise v Unii a zároveň usilovat o podobnou referenční hodnotu pro technologie pro nulové čisté emise. Roční kapacita Unie v oblasti technologií pro nulové čisté emise by se měla do roku 2030 přiblížit celkové roční referenční hodnotě v oblasti výroby ve výši alespoň 40 % roční potřeby v oblasti zavádění technologií pro nulové čisté emise posuzovaných jako celek nebo by měla této hodnoty dosáhnout.
- (18) Produkty technologií pro nulové čisté emise zároveň přispějí k odolnosti Unie a bezpečnosti dodávek čisté energie. Bezpečnost dodávek čisté energie je předpokladem pro hospodářský rozvoj i pro veřejný pořádek a bezpečnost. Produkty technologií pro nulové čisté emise budou přínosem i pro další strategicky důležitá hospodářská odvětví, například zemědělství a produkci potravin, protože zajistí přístup k čisté energii a strojnímu vybavení za konkurenceschopné ceny, čímž udržitelným způsobem přispějí k potravinovému zabezpečení Unie a prostřednictvím oběhového hospodářství poskytnou ještě větší odbyty pro alternativy z biologického materiálu. Stejně tak naplnění klimatických ambicí Unie povede k hospodářskému růstu i sociálnímu blahobytu.
- (19) Globální trh s klíčovými masově vyráběnými čistými technologiemi bude mít do roku 2030 hodnotu přibližně 650 miliard USD ročně, což je více než trojnásobek současné úrovně. Průmysl pro nulové čisté emise celosvětově roste stále rychleji. Průmysl Unie může občanům Unie přinést prosperitu pouze tehdy, pokud bude konkurenceschopný na globálním trhu a bude vůči němu otevřený. Ujinní odvětví technologií pro nulové čisté emise, konkurenceschopné v celosvětovém měřítku, napomůže rozvoji silné výrobní kapacity technologií pro nulové čisté emise v Unii. Mimoto průmyslová odvětví Unie, která jsou v celosvětovém měřítku konkurenceschopná v segmentech dodavatelských řetězců technologií pro nulové čisté emise, přispějí k celkové odolnosti dodavatelských řetězců technologií pro nulové čisté emise v Unii a zlepší přístup Unie k technologiím pro nulové čisté emise.
- (20) Výroba technologií pro nulové čisté emise závisí na složitých a globálně propojených hodnotových řetězcích. Aby si Unie udržela konkurenceschopnost a snížila stávající strategickou závislost na dovozu v oblasti produktů technologií pro nulové čisté emise a jejich dodavatelských řetězců a zároveň zamezila vzniku nových závislostí, musí nadále posilovat svou průmyslovou základnu technologií pro nulové čisté emise a stát se konkurenceschopnější a vstřícné k inovacím. Spolu s dalšími opatřeními na zvýšení konkurenceschopnosti Unie by opatření na zvýšení výrobní kapacity v Unii měla zajistit také to, aby Unie hrála dominantní úlohu ve strategických částech globálního hodnotového řetězce, včetně konečných produktů, a zajistit tak úroveň bezpečnosti dodávek, kterou Unie potřebuje pro dosažení svých klimatických a energetických cílů. Měla by se proto stanovit druhá celková referenční hodnota. Cílem výrobní kapacity Unie v oblasti technologií pro nulové čisté emise by mělo být dosažení vyššího podílu světové produkce s cílem dosáhnout do roku 2040 hodnoty 15 % světové produkce, a to na základě sledování

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2023/2405 ze dne 18. října 2023 o zajištění rovných podmínek pro udržitelnou leteckou dopravu (Iniciativa pro letecká paliva ReFuelEU) (Úř. věst. L, 2023/2405, 31.10.2023, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2023/2405/oj>).

⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2023/1805 ze dne 13. září 2023 o využívání obnovitelných a nízkouhlíkových paliv v námořní dopravě a o změně směrnice 2009/16/ES (Úř. věst. L 234, 22.9.2023, s. 48).

stanoveného v tomto nařízení. Tato druhá referenční hodnota by se neměla použít v případech, kdy by zvýšená výrobní kapacita Unie byla výrazně vyšší než potřeby Unie v oblasti zavádění odpovídajících technologií nezbytných k dosažení klimatických a energetických cílů Unie.

- (21) V zájmu co nejrychlejšího zavedení nebo rozšíření projektů výroby technologií pro nulové čisté emise, včetně strategických projektů pro nulové čisté emise, jejichž cílem je zajistit v Unii bezpečnost dodávek těchto technologií, je důležité zajistit efektivitu při plánování a jistotu investic tím, že se administrativní zátěž předkladatelů projektů omezí na minimum. Členské státy by proto u projektů výroby technologií pro nulové čisté emise, včetně strategických projektů pro nulové čisté emise, měly zjednodušit své povolovací postupy a zároveň by měly zajistit, aby tyto projekty byly bezpečné, zabezpečené a environmentálně udržitelné a splňovaly environmentální, sociální a bezpečnostní požadavky. Právní předpisy Unie v oblasti životního prostředí stanoví společné podmínky pro průběh a obsah vnitrostátních povolovacích postupů, čímž zajišťují vysokou úroveň ochrany životního prostředí. Udělením statusu strategického projektu pro nulové čisté emise by neměly být dotčeny žádné platné povolovací podmínky pro příslušné projekty, včetně podmínek stanovených ve směrnicích Evropského parlamentu a Rady 2000/60/ES⁽¹³⁾, 2004/35/ES⁽¹⁴⁾, 2010/75/EU⁽¹⁵⁾, 2011/92/EU⁽¹⁶⁾ a 2012/18/EU⁽¹⁷⁾ a ve směrnici Rady 92/43/EHS⁽¹⁸⁾.
- (22) Členské státy by měly mít možnost se s ohledem na svou vnitřní organizaci rozhodnout, zda zřídí nebo určí svá jednotná kontaktní místa na místní, regionální nebo celostátní úrovni nebo na jakékoli jiné příslušné správní úrovni. Mimoto by relevantní příslušné orgány měly upřesnit a zpřístupnit určenému jednotnému kontaktnímu místu požadavky a rozsah informací, které jsou od předkladatele projektu před zahájením povolovacího postupu požadovány. Jednotné kontaktní místo by mělo být odpovědné za poskytnutí těchto informací předkladateli projektu. Jednotné kontaktní místo by v rámci své úlohy koordinátora mělo usnadňovat poskytování informací příslušným orgánům, zejména aby se zamezilo jakémukoli zdvojování žádostí o udělení povolení. Takové žádosti by mohly zahrnovat studie, povolení nebo oprávnění.
- (23) V zájmu snížení složitosti a zvýšení účinnosti a transparentnosti povolovacího postupu by předkladatelé projektů výroby pro nulové čisté emise, včetně předkladatelů strategických projektů, měli mít možnost se obracet na jednotné kontaktní místo, které je odpovědné za usnadnění a koordinaci celého povolovacího postupu. Za tímto účelem by členské státy měly zřídit nebo určit jedno nebo vícero jednotných kontaktních míst a zároveň zajistit, aby se předkladatelé projektů obraceli pouze na jedno z nich. Rozhodnutí, zda jednotné kontaktní místo bude rovněž orgánem, který činí rozhodnutí o povolení, by mělo příslušet členským státům. Aby bylo zajištěno účinné plnění jejich povinností, měly by členské státy poskytnout svým jednotným kontaktním místům, jakož i všem orgánům zapojeným do povolovacího postupu dostatečný personál a zdroje.
- (24) S cílem umožnit podnikům a předkladatelům projektů, včetně přeshraničních projektů, přímo využívat výhod vnitřního trhu bez další zbytečné administrativní zátěže stanoví nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1724⁽¹⁹⁾, kterým byla zřízena jednotná digitální brána, obecná pravidla pro online poskytování informací, postupů a asistenčních služeb významných pro fungování vnitřního trhu. Informace, které je třeba předložit relevantním orgánům prostřednictvím dotčeného jednotného kontaktního místa v rámci povolovacího postupu, na něž se vztahuje toto nařízení, jsou zahrnuty v příloze I nařízení (EU) 2018/1724, přičemž související postupy jsou zahrnuty v příloze II uvedeného nařízení s cílem zajistit, aby předkladatelé projektů mohli plně využívat on-line

⁽¹³⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/60/ES ze dne 23. října 2000, kterou se stanoví rámec pro činnost Společenství v oblasti vodní politiky (Úř. věst. L 327, 22.12.2000, s. 1).

⁽¹⁴⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/35/ES ze dne 21. dubna 2004 o odpovědnosti za životní prostředí v souvislosti s prevencí a nápravou škod na životním prostředí (Úř. věst. L 143, 30.4.2004, s. 56).

⁽¹⁵⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/75/EU ze dne 24. listopadu 2010 o průmyslových emisích (integrováné prevenci a omezování znečištění) (přepřpracované znění) (Úř. věst. L 334, 17.12.2010, s. 17).

⁽¹⁶⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/92/EU ze dne 13. prosince 2011 o posuzování vlivů některých veřejných a soukromých záměrů na životní prostředí (Úř. věst. L 26, 28.1.2012, s. 1).

⁽¹⁷⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2012/18/EU ze dne 4. července 2012 o kontrole nebezpečí závažných havárií s přítomností nebezpečných látek a o změně a následném zrušení směrnice Rady 96/82/ES (Úř. věst. L 197, 24.7.2012, s. 1).

⁽¹⁸⁾ Směrnice Rady 92/43/EHS ze dne 21. května 1992 o ochraně přírodních stanovišť, volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin (Úř. věst. L 206, 22.7.1992, s. 7).

⁽¹⁹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1724 ze dne 2. října 2018, kterým se zřizuje jednotná digitální brána pro poskytování přístupu k informacím, postupům a k asistenčním službám a službám pro řešení problémů a kterým se mění nařízení (EU) č. 1024/2012 (Úř. věst. L 295, 21.11.2018, s. 1).

postupů a služeb v rámci technického systému založeného na zásadě „pouze jednou“. Jednotná kontaktní místa zřízená nebo určená podle tohoto nařízení jsou zařazena na seznam asistenčních služeb a služeb pro řešení problémů v příloze III nařízení (EU) 2018/1724.

- (25) Projekty výroby technologií pro nulové čisté emise podléhají zdoluhavým a složitým povolovacím postupům, které mohou trvat od dvou do sedmi let v závislosti na členském státě, technologickém odvětví a segmentu hodnotového řetězce. Vzhledem k rozsahu požadovaných investic – zejména u projektů o velikosti gigatovárny, které jsou nutné k dosažení očekávaných úspor z rozsahu – vytváří nepřiměřený povolovací postup dodatečnou překážku, která je mnohdy na úkor zvýšení výrobní kapacity technologií pro nulové čisté emise v Unii. Aby se předkladatelům projektů a dalším investorům dostalo jistoty a jasnosti potřebné k většímu rozvoji projektů výroby technologie pro nulové čisté emise, měly by členské státy zajistit, aby povolovací postup u těchto projektů nepřekročil předem stanovené lhůty. U strategických projektů pro nulové čisté emise by povolovací postup neměl trvat déle než 12 měsíců u zařízení s roční produkcí 1 GW nebo vyšší, devět měsíců u zařízení s roční produkcí nižší než 1 GW nebo 18 měsíců u všech nezbytných povolení k provozování strategických úložišť CO₂ a zavádění souvisejících projektů zachycování CO₂ a přepravy CO₂. U projektů výroby technologií pro nulové čisté emise by povolovací postup neměl trvat déle než 18 měsíců u zařízení s roční produkcí 1 GW nebo vyšší a 12 měsíců u zařízení s roční produkcí nižší než 1 GW. U technologií pro nulové čisté emise, u nichž nelze použít vyjádření v GW, jako jsou sítě a technologie zachycování a ukládání uhlíku (CCS) nebo technologie přepravy a využívání CO₂, by měly platit horní hranice těchto lhůt. První fázi posuzování vlivů na životní prostředí podle směrnice 2011/92/EU, jež spočívá v přípravě zprávy o posouzení vlivů na životní prostředí, však často provádí převážně předkladatel projektu. Tato fáze by proto neměla být zahrnuta do lhůt, kterými jsou členské státy vázány, jak je uvedeno v povolovacím postupu. Za tímto účelem by jednotné kontaktní místo mělo oznámit datum, do kterého musí předkladatel projektu zprávu o posouzení vlivů projektu na životní prostředí předložit, přičemž období mezi tímto oznámeným datem a faktickým předložením dokumentace by nemělo být do lhůty započítáno. Stejná zásada by měla platit, pokud jednotné kontaktní místo po požadovaných konzultacích oznámí předkladateli projektu možnost předložit dodatečné informace, jimiž by dokumentaci vlivů záměru na životní prostředí doplnil. Ve výjimečných případech souvisejících s povahou, složitostí, místem nebo velikostí navrhovaného projektu by členské státy měly mít možnost lhůty prodloužit. Mezi takové výjimečné případy by mohly patřit nepředvídané okolnosti, jež vyžadují, aby byla doplněna či dokončena posouzení vlivů na životní prostředí související s daným projektem, nebo zpoždění způsobená postupy vyvlastnění uplatněnými v případě potřeby.
- (26) Některé konkrétní projekty výroby s nulovými čistými emisemi lze uznat za strategické projekty pro nulové čisté emise. Přinášejí dodatečné výhody, zejména pokud jde o snížení závislosti Unie nebo dosažení cílů energetické unie a klimatu. Výrobní projekty pro nulové čisté emise mohou přispět k posílení technologické a průmyslové odolnosti Unie zvýšením výrobní kapacity pro klíčový segment dodavatelského řetězce. Zejména navýšení výrobní kapacity pro odvětví, v nichž výrobní kapacita Unie představuje významný podíl světové výroby a která hrají klíčovou úlohu v odolnosti Unie, umožňuje posílit postavení Unie v globálním dodavatelském řetězci výroby pro nulové čisté emise a pomáhá řešit problémy spojené se zranitelností dovozu. Mimoto mohou tyto projekty přinést další výhody, pokud jde o rozvoj dovedností a konkurenceschopnost, jakož i podpořit cíle Unie týkající se dekarbonizace prováděním oběhových a udržitelných výrobních postupů. Vzhledem k tomu, aby tyto projekty přinesly další výhody, měly by být členskými státy zvoleny za strategické a měly by těžit z rámce umožňujícího jejich rychlejší provádění, zejména prostřednictvím prioritního statusu a kratších lhůt v povolovacím postupu. Předkladatelé projektů, kteří chtějí získat status strategického projektu pro nulové čisté emise, musí o tento status formálně požádat příslušný členský stát v souladu s kritérii pro podávání a uznávání žádostí, jak stanoví toto nařízení.
- (27) Posouzení vlivů na životní prostředí a povolení požadovaná podle práva Unie, a to i ve vztahu k vodě, půdě, ovzduší, ekosystémům, přírodním stanovištím, biologické rozmanitosti a ptákům, jsou u projektu výroby technologie pro nulové čisté emise nedílnou součástí povolovacího postupu a nezbytným ochranným opatřením k zajištění prevence nebo minimalizace negativních dopadů na životní prostředí. Aby se však se zajistilo, že povolovací postupy budou u projektů výroby technologií pro nulové čisté emise předvídatelné a včasné, měl by být využit veškerý potenciál k zefektivnění požadovaných posouzení a povolení, aniž by se snížila úroveň ochrany životního prostředí. V tomto ohledu by nezbytná posouzení měla být prováděna souběžně s cílem zabránit jejich zbytečnému překrývání, a předkladatelé projektů a příslušné orgány by se měli výslovně dohodnout na rozsahu souběžného posouzení ještě před jeho provedením, aby se předešlo zbytečným následným opatřením

- (28) Spory o využití půdy mohou být na překážku zavádění projektů výroby technologií pro nulové čisté emise. Dobře navržené plány, včetně územních plánů a územního plánování, by měly zvážit, zda případně zavést projekty výroby technologií pro nulové čisté emise, přičemž by měly být zohledněny výsledky veřejných konzultací a potenciální dopady na životní prostředí. Tyto plány mají potenciál pomoci vyvážit veřejný zájem a obecné blaho, zmírnit riziko sporů a urychlit udržitelné zavádění projektů výroby technologií pro nulové čisté emise v Unii. Příslušné vnitrostátní, regionální a místní orgány by proto měly být vybízeny k tomu, aby při vypracovávání plánů do nich ve vhodných případech začlenily ustanovení o projektech výroby technologií pro nulové čisté emise, včetně strategických projektů pro nulové čisté emise
- (29) Sdružování průmyslových činností zaměřených na průmyslovou symbiózu může minimalizovat dopad těchto činností na životní prostředí a zapojeným průmyslovým subjektům zajistit zvýšenou efektivitu. Sdružování tak může významně přispět k dosažení cílů tohoto nařízení. V tom ohledu toto nařízení podporuje rozvoj údolí pro urychlení zavádění technologií pro nulové čisté emise (dále jen „údolí“). Cílem údolí je vytvořit klastry průmyslové činnosti pro nulové čisté emise s cílem zvýšit atraktivitu Unie jako místa pro výrobní činnosti a dále zefektivnit správné postupy pro vytvoření výrobních kapacit pro nulové čisté emise. Údolí by měla být omezena co do zeměpisného a technologického rozsahu, aby se podpořila průmyslová symbióza. Při vymezování oblasti působnosti by členské státy měly zohlednit potřebu upřednostnit vícenásobné využití určených oblastí s cílem zajistit rozšíření, reindustrializaci nebo vytvoření průmyslových klastrů Unie v oblasti technologií pro nulové čisté emise a dostupnost příslušné dopravní infrastruktury, jakož i infrastruktury soustavy, ukládání a dalších nástrojů flexibility. Zřizování údolí by mělo odpovídat jakémukoli plánovanému nebo stávajícímu seznamu projektů a potenciálu pro přístup k možnostem vzdělávání a odborné přípravy nebo jejich organizaci s cílem zajistit dostupnost kvalifikované pracovní síly. Údolí by měla být určena členskými státy a každé takové určení by mělo doprovázet plán stanovující konkrétní vnitrostátní opatření ke zvýšení atraktivitu údolí jako místa pro výrobní činnosti. Údolí by měla být využívána zejména jako nástroj pro posílení průmyslových činností s nulovými čistými emisemi v regionech s přihlédnutím ke spravedlivé transformaci a jejím cílům, zejména v uhelných regionech procházejících transformací.
- (30) Členské státy by měly mít možnost určit a podporovat údolí. Při určení údolí by členské státy měly vypracovat plán, v němž uvedou, které výrobní činnosti pro nulové čisté emise má údolí pokrývat (dále jen „plán“). Členské státy by měly rovněž provést posouzení vlivů na životní prostředí, jak je požadováno pro výrobní činnosti pro nulové čisté emise, které mají v údolí probíhat. Taková posouzení vlivů značně omezují nutnost, aby podniky prováděly tato posouzení pro povolení výrobních činností pro nulové čisté emise v oblasti působnosti údolí. Plán by měl obsahovat výsledky posouzení vlivů na životní prostředí a vnitrostátní opatření, která je třeba přijmout k minimalizaci nebo zmírnění jakýchkoli negativních vlivů na životní prostředí. Plán by měl rovněž obsahovat konkrétní vnitrostátní opatření na podporu průmyslové činnosti v oblasti působnosti údolí. Mezi tato opatření by měla patřit opatření na investice nebo na aktivaci soukromých investic do energetické, digitální a dopravní infrastruktury, jakož i opatření na snížení provozních výdajů průmyslu v údolí, jako jsou rozdílové smlouvy na ceny energií. Mezi další opatření, která je třeba zvážit, patří opatření na posílení ochrany duševního vlastnictví, zřízení inovačního centra v údolí a přilákání začínajících podniků do údolí. V zájmu zajištění bezpečnosti investic pro průmysl Unie by měl plán rovněž stanovit dobu trvání podpůrných opatření.
- (31) Členské státy se vyzývají, aby údolí zřídily v méně rozvinutých a přechodových regionech, jakož i v podporovaných oblastech. Investice, jejichž cílem je zřízení údolí, jejich vybavení vhodnou infrastrukturou, přeměna brownfieldů a rozvoj místních dovedností, mohou využívat veřejnou finanční podporu, a to i prostřednictvím sdíleně spravovaných fondů, konkrétně Evropského fondu pro regionální rozvoj a Fondu soudržnosti, zřízených nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/1058⁽²⁰⁾, Fondu pro spravedlivou transformaci, zřízeného nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/1056⁽²¹⁾ a Evropského sociálního fondu plus (ESF+), zřízeného nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/1057⁽²²⁾. V souladu s pravidly, jimiž se každý fond řídí, a podle uvážení příslušných řídicích orgánů mohou tyto investice obdržet nejvyšší možnou míru spolufinancování, kterou každý fond povoluje.

⁽²⁰⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/1058 ze dne 24. června 2021 o Evropském fondu pro regionální rozvoj a o Fondu soudržnosti (Úř. věst. L 231, 30.6.2021, s. 60).

⁽²¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/1056 ze dne 24. června 2021, kterým se zřizuje Fond pro spravedlivou transformaci (Úř. věst. L 231, 30.6.2021, s. 1).

⁽²²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/1057 ze dne 24. června 2021, kterým se zřizuje Evropský sociální fond plus (ESF+) a zrušuje nařízení (EU) č. 1296/2013 (Úř. věst. L 231, 30.6.2021, s. 21).

- (32) Vzhledem k úloze údolí při agregaci a sdružování zdrojů, které jsou důležité pro otevřenou strategickou autonomii Unie, a k jejich příspěvku k bezpečnosti dodávek technologií pro nulové čisté emise v Unii, jakož i k ekologické a digitální transformaci, by příslušné povolovací orgány měly považovat údolí za veřejný zájem. Toto opatření spočívá v zavedení ustanovení o tom, že projekty v údolí jsou ve veřejném zájmu pro účely příslušných právních předpisů Unie v oblasti životního prostředí. Tyto projekty by neměly mít výrazně nepříznivé účinky na životní prostředí, které nelze zmírnit nebo kompenzovat. Na základě předběžného posouzení může příslušný povolovací orgán dospět k závěru, že veřejný zájem, kterému projekty v údolí slouží, převažuje nad veřejnými zájmy souvisejícími s ochranou přírody a životního prostředí, že tedy tyto projekty lze povolit, jsou-li splněny všechny příslušné podmínky stanovené ve směrnici 2000/60/ES, ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 2009/147/ES⁽²³⁾, ve směrnici 92/43/EHS a v legislativních aktech Unie o obnově přírody.
- (33) Nepředvídatelnost, složitost a někdy i nadměrná délka vnitrostátních povolovacích postupů snižuje bezpečnost investic, která je nutná k účinnému rozvoji projektů výroby technologií pro nulové čisté emise, včetně strategických projektů pro nulové čisté emise. V zájmu zajištění a urychlení účinného provádění by proto členské státy měly uplatňovat zjednodušené a účinné povolovací postupy. Mimoto by členské státy měly zvážit v této oblasti politické inovace. Strategické projekty pro nulové čisté emise by se navíc měly na vnitrostátní úrovni považovat za naléhavé, a proto by jim měl být přiznán prioritní status potud a v rozsahu, v němž vnitrostátní právo stanoví takové postupy pro naléhavé případy pro všechna soudní řízení a řešení sporů, které se těchto projektů týkají, přičemž by mělo být zajištěno dodržování práva na obhajobu, pokud a do té míry, do jaké vnitrostátní právo stanoví takové postupy pro naléhavé případy. Mělo by to být provedeno tak, aby příslušným orgánům nebylo bráněno ve zjednodušování povolovacích postupů, mimo jiné pro další projekty výroby technologií pro nulové čisté emise, které nejsou strategickými projekty pro nulové čisté emise.
- (34) Aby bylo dosaženo cílů do roku 2030, je třeba věnovat zvláštní pozornost strategickým projektům pro nulové čisté emise, a to i s ohledem na jejich významný příspěvek k dosažení nulových čistých emisí CO₂ do roku 2050. Tyto projekty hrají klíčovou roli v otevřené strategické autonomii Unie, neboť zajišťují občanům přístup k čisté, cenově dostupné a bezpečné energii. Vzhledem ke své úloze by tyto projekty měly těžit z ještě efektivnějších a účinnějších povolovacích postupů, získat status nejvyššího národního významu, který je podle vnitrostátního práva možný, a čerpat dodatečnou podporu pro přilákání investic, přičemž by měly stále splňovat unijní a mezinárodní závazky podle směrnice 2009/147/ES a 92/43/EHS, právních aktů Unie o obnově přírody a podle Úmluvy Evropské hospodářské komise Organizace spojených národů o přístupu k informacím, účasti veřejnosti na rozhodování a přístupu k právní ochraně v záležitostech životního prostředí, podepsané dne 25. června 1998 v Aarhusu, jakož i platné povinnosti v oblasti sociálního a pracovního práva stanovené unijním nebo vnitrostátním právem.
- (35) Vzhledem k jejich úloze při zajišťování bezpečnosti dodávek technologií pro nulové čisté emise v Unii a jejich přínosu k otevřené strategické autonomii Unie a ekologické a digitální transformaci by příslušný povolovací orgán měl strategické projekty pro nulové čisté emise považovat za projekty veřejného zájmu. Na základě individuálního posouzení může orgán udělující povolení dospět k závěru, že veřejný zájem, kterému projekt slouží, převažuje nad veřejnými zájmy souvisejícími s ochranou přírody a životního prostředí, a tudíž že projekt může být schválen, jsou-li splněny všechny příslušné podmínky stanovené ve směrnici 2000/60/ES, 2009/147/ES nebo 92/43/EHS, případně v legislativních aktech Unie o obnově přírody.
- (36) Je rovněž nezbytné stanovit opatření ke splnění unijního cíle, kterým je dosáhnout do roku 2030 roční provozní kapacity pro injektáž CO₂ ve výši 50 milionů tun, čímž se podpoří dekarbonizace průmyslu Unie a boj proti změně klimatu.
- (37) V roce 2020 přijala Komise Strategii EU pro integraci energetického systému. Tato strategie stanoví vizi, jak urychlit přechod k integrovanějšímu energetickému systému, který podporuje klimaticky neutrální hospodářství s co nejnižšími náklady ve všech odvětvích. Zahrnuje tři vzájemně se doplňující a posilující koncepty: zaprvé energetický systém, který bude více „oběhový“ a zaměřený na energetickou účinnost; zadruhé větší přímou elektrifikaci odvětví koncové spotřeby; zatřetí používání obnovitelných a nízkouhlíkových paliv, včetně vodíku. Úvahy týkající se integrace energetického systému se vztahují na řešení, jak plně integrovat veškerou elektřinu vyrobenou v zařízeních

⁽²³⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/147/ES ze dne 30. listopadu 2009 o ochraně volně žijících ptáků (Úř. věst. L 20, 26.1.2010, s. 7).

na výrobu energie z obnovitelných zdrojů do širšího energetického systému. To zahrnuje přijetí technických řešení, která umožní integraci přebytků elektřiny vyrobené v zařízeních na výrobu elektřiny z obnovitelných zdrojů, včetně ukládání, a rozšíření plánovatelných nefosilních zdrojů energie v soustavě v různých podobách a řízení poptávky.

- (38) CCS je technologie, která přispěje ke zmírnění změny klimatu. Spočívá v zachycování CO₂ z průmyslových zařízení, jeho přepravě na úložiště a jeho vtlačení do vhodné podzemní geologické formace za účelem trvalého uložení.
- (39) Vývoj řešení CCS v průmyslu naráží na nedostatek koordinace. Na jedné straně i navzdory skutečnosti, že signály o ceně CO₂ poskytované systémem ETS činí investice do zachycování emisí CO₂ ekonomicky životaschopnými, průmyslová odvětví, která tyto investice provádějí, čelí značnému riziku, že nebudou mít přístup k povolenému geologickému úložišti. Na druhou stranu investoři do prvních úložišť CO₂ čelí počátečním nákladům na jejich vytipování, výstavbu a posouzení ještě předtím, než mohou požádat o povolení k ukládání podle právních předpisů. Hospodářským subjektům na trhu může při plánování investic pomoci transparentnost ohledně potenciální kapacity k ukládání CO₂ z hlediska geologické vhodnosti relevantních oblastí a všech stávajících geologických dat, včetně nezpracovaných a modelových dat, zejména z průzkumu míst těžby uhlovodíků. Členské státy by měly s ohledem na důvěrnost, národní bezpečnost a citlivé obchodní aspekty, jakož i na přiměřenou kompenzaci za data získaná a vlastněná soukromými subjekty tato stávající data zveřejnit a pravidelně podávat výhledové zprávy o veškerém pokroku při budování úložišť CO₂ a o odpovídajících potřebách v oblasti kapacit pro vtlačení a ukládání, aby společně dosáhly celounijního cíle v oblasti kapacity pro injektáž CO₂. Těmito povinnostmi v oblasti transparentnosti není dotčeno právo členských států nepovolit nebo omezit zavádění kapacity k ukládání CO₂ na svém území.
- (40) Aby se zabránilo uvíznutí aktiv a zajistilo se, že ekonomicky životaschopná vtlačecí kapacita povede ke snížení emisí CO₂, mělo by být vypracováno ekonomické opodstatnění pro celý hodnotový řetězec. Proto je třeba do roku 2030 vybudovat úplné a individuální hodnotové řetězce CCS, včetně zachycování, přepravy a uskladňování, a to prostřednictvím účinných unijních a vnitrostátních politik s vhodnými předpisy zaručujícími hospodářskou soutěž a otevřený přístup.
- (41) Klíčovou překážkou pro investice do zachycování uhlíku, které jsou dnes ekonomicky čím dál životaschopnější, je dostupnost úložišť CO₂ na území Unie, což je základem pobídek vyplývajících ze směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES⁽²⁴⁾. Aby bylo možné tuto technologii rozšířit a zvětšit její hlavní výrobní kapacity, musí Unie vytvořit výhledovou nabídku trvalých geologických úložišť CO₂ povolených v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2009/31/ES⁽²⁵⁾, jakož i infrastrukturu pro přepravu CO₂. Stanovením cíle Unie ve výši 50 milionů tun roční provozní kapacity pro injektáž CO₂ do roku 2030 v souladu s očekávanými kapacitami potřebnými do roku 2030 a při zohlednění společností působících především v členských státech s velmi omezenou kapacitou k ukládání v důsledku právních, geologických, zeměpisných, technických nebo tržních omezení mohou příslušná odvětví koordinovat své investice do evropského hodnotového řetězce pro nulové čisté emise, pokud jde o přepravu a ukládání CO₂, který mohou průmyslová odvětví využít k dekarbonizaci svých provozů. Toto počáteční nasazení podpoří i další ukládání CO₂ s výhledem do roku 2050. Podle odhadů Komise by Unie mohla do roku 2050 potřebovat zachycovat až 550 milionů tun CO₂ ročně, aby dosáhla cíle nulových čistých emisí, a to i v případě pohlcování uhlíku. Tento první cíl v oblasti kapacity k ukládání v průmyslovém měřítku snižuje rizikovitost investic do zachycování emisí CO₂ jako důležitého nástroje k dosažení klimatické neutrality. Až bude toto nařízení začleněno do Dohody o Evropském hospodářském prostoru, bude odpovídajícím způsobem upraven unijní cíl, kterým je dosáhnout do roku 2030 roční provozní kapacity pro injektáž CO₂ ve výši 50 milionů tun. Aby bylo zajištěno dosažení cíle Unie, členské státy by měly přijmout nezbytná opatření, která usnadní a motivují zavádění projektů CCS. Tato opatření by měla rovněž zahrnovat opatření motivující emitenty k zachycování emisí a investiční podporu pro investory do infrastruktury CO₂ pro přepravu CO₂ do úložišť.

⁽²⁴⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES ze dne 13. října 2003 o vytvoření systému pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů v Unii a o změně směrnice Rady 96/61/ES (Úř. věst. L 275, 25.10.2003, s. 32).

⁽²⁵⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/31/ES ze dne 23. dubna 2009 o geologickém ukládání oxidu uhličitého a o změně směrnice Rady 85/337/EHS, směrnic Evropského parlamentu a Rady 2000/60/ES, 2001/80/ES, 2004/35/ES, 2006/12/ES a 2008/1/ES a nařízení (ES) č. 1013/2006 (Úř. věst. L 140, 5.6.2009, s. 114).

- (42) Každá mezinárodní dohoda týkající se trvalého ukládání CO₂ z Unie ve třetích zemích by měla stanovit rovnocenné podmínky pro zajištění trvale bezpečného a environmentálně šetrného geologického ukládání zachyceného CO₂ a zajistit, aby ukládání CO₂ v Unii nebylo využíváno ke zvýšení produkce uhlovodíků a odpovídalo skutečnému snížení emisí.
- (43) Určením úložišť CO₂ a jakýchkoli souvisejících projektů zachycování CO₂ a infrastruktury CO₂, které přispívají k dosažení cíle Unie pro rok 2030, jakožto strategických projektů pro nulové čisté emise lze urychlit a usnadnit rozvoj úložišť CO₂ a rostoucí poptávku průmyslu po úložištích nasměrovat k nákladově nejefektivnějším úložištím. Stále větší množství vyčerpaných plynových a ropných polí, která by mohla být přeměněna na bezpečná úložiště CO₂, se nachází na konci své produkční životnosti. Kromě toho ropný a plynárenský průmysl potvrdil své odhodlání zahájit energetickou transformaci a disponuje prostředky, dovednostmi i znalostmi k průzkumu a rozvoji dalších úložišť. Ke splnění cíle Unie, kterým je dosáhnout do roku 2030 roční provozní kapacity pro injektáž CO₂ ve výši 50 milionů tun, musí toto odvětví spojit své příspěvky, aby zajistilo, že CCS jako klimatické řešení bude k dispozici s předstihem vůči poptávce. Aby se zajistil včasný, celounijní a nákladově efektivní rozvoj úložišť CO₂ v souladu s cílem Unie v oblasti vtláčecké kapacity, měli by držitelé licencí na těžbu ropy a zemního plynu v Unii k tomuto cíli přispět poměrným dílem své kapacity pro těžbu ropy a zemního plynu, přičemž by měla být zajištěna flexibilita umožňující spolupracovat a zohledňovat další příspěvky třetích stran. Přístup založený na hodnotovém řetězci by měl být podporován opatřeními přijatými na unijní i vnitrostátní úrovni. Držitelé licence na těžbu ropy a zemního plynu v Unii by proto měli provést nezbytné investice a podporovat rozvoj životaschopných obchodních modelů pro celý hodnotový řetězec oxidu uhličitého.
- (44) S cílem přispět k cíli Unie v oblasti kapacity pro injektáž CO₂ mohou povinné subjekty uzavírat dohody s nepovinnými subjekty za účelem úplného nebo částečného splnění své povinnosti. Tyto dohody mohou být součástí dohody o společném podniku, kterou se zřizuje úložiště, nebo mohou být uzavírány samostatně mezi stranami za účelem splnění příspěvku povinného subjektu. Pokud byly tyto společné podniky zřízeny přede dnem vstupu tohoto nařízení v platnost, lze ke splnění povinností povinných partnerských stran využít plnou vtláčeckou kapacitu příslušného projektu společného ukládání CO₂.
- (45) Aby se zajistilo, že úložiště budou budována za řádných tržních podmínek, měla by Komise provést posouzení, které posoudí vztah mezi konkrétní poptávkou po vtláčecké kapacitě v rámci projektů zachycování CO₂ a hlavní infrastrukturou nezbytnou pro přepravu CO₂, která probíhá nebo má být uvedena do provozu do roku 2030, a povinnostmi v oblasti kapacity k ukládání do roku 2030.
- (46) Výjimky z této povinnosti jsou za těchto okolností klíčovým nástrojem, jak zabránit uvíznutí aktiv. V zájmu účinného uplatňování těchto odchylek by členské státy a Komise měly na jakémkoli posouzení potřeby odchylky plně spolupracovat s příslušnými subjekty, jimž bylo uděleno povolení, zejména v případě, kdy subjekt s povolením na potřebu odchylky upozorní. Za účelem dosažení cíle Unie týkajícího se kapacity pro injektáž CO₂, v případech, kdy na základě posouzení Komise není udělena žádná odchylka, nebo pokud příslušný členský stát o výjimku nepožádal, budou Komise a členský stát spolupracovat s příslušnými subjekty, jimž bylo uděleno povolení, s cílem pomoci odstranit překážky a obtíže, aby usnadnily splnění této povinnosti.
- (47) Má-li být zavedeno přeshraniční plánování infrastruktury, je třeba vynaložit dodatečné politické úsilí. Dostupnost a propojení celé škály opatření v oblasti přepravy CO₂ hraje zásadní úlohu při zavádění projektů CCS i zachycování a využívání uhlíku. Tato opatření zahrnují lodě, nákladní čluny, vlaky a nákladní automobily, jakož i pevná zařízení pro připojení a dokování, pro zkapaňování a vyrovnávací ukládání a konvertory CO₂ s ohledem na jeho další přepravu potrubím a ve vyhrazených druzích dopravy.
- (48) Členské státy by měly mít možnost zřizovat nebo napomoci zřizování subjektů, jejichž cílem je budování sítí pro přepravu CO₂, včetně výstavby infrastruktury nebo poskytnutí plavidel nebo jiných dopravních prostředků.
- (49) Zachycování, ukládání a využívání CO₂ bude nedílnou součástí dekarbonizované budoucnosti Unie, včetně pohlcování. Pro zachycování CO₂, služby vtláčení CO₂, služby přepravy CO₂ a využití uhlíku je potřebný dobře fungující celounijní trh. Tento trh by měl nejvýhodnějším způsobem plnit určité cíle veřejné politiky ekonomicky. Celkovým cílem je udržitelná a nákladově efektivní dekarbonizace průmyslu Unie zajištěním toho, aby veškeré emise CO₂, které nelze snížit technickými prostředky nebo to není ekonomicky proveditelné, mohly být zachyceny a bud'

ukládány, nebo využity, čímž se zamezí zpožděným emisím. Tento trh by měl rovněž zajistit bezpečnost, udržitelnost a trvalost geologického ukládání zachyceného CO₂ a použitelnost zachyceného CO₂ pro činnosti spojené s využíváním uhlíku v souladu s klimatickými cíli Unie. Fungující trh s CO₂ by měl být rovněž podpořen infrastrukturou přepravní soustavy pro CO₂ s minimální environmentální stopou, která je přístupná účastníkům trhu za spravedlivých, otevřených a nediskriminačních podmínek. Tento trh by měl být v souladu s environmentálními normami Unie.

- (50) Využívání zachyceného CO₂ v určitých výrobních procesech může CO₂ trvale ukládat nebo přispět ke snížení závislosti Unie na fosilních palivech. Všechny subjekty zapojené do hodnotového řetězce činností spojených s injektáží CO₂ stanovených v tomto nařízení by proto měly být vyzvány, aby zvážily, zda by CO₂, který má být uložen, mohl být trvale uložen v nových produktech nebo zda by mohl podpořit cíle Unie snížit její závislost na fosilních palivech.
- (51) Unie pomáhala budovat celosvětový hospodářský systém na základě otevřeného a transparentního obchodu založeného na pravidlech, prosazovala dodržování a prosazování standardů sociální a environmentální udržitelnosti a klimatické transformace a je těmto hodnotám plně oddána. Unie usiluje o zajištění rovných podmínek prostřednictvím reformy Světové obchodní organizace (WTO), budováním nových partnerství a bojem proti nekalým obchodním praktikám a nadměrné výrobní kapacitě s cílem zaručit spravedlivé konkurenční prostředí pro průmysl Unie, mimo jiné prostřednictvím průmyslových partnerství pro nulové čisté emise, poskytujících kvalitní pracovní místa pracovníkům.
- (52) Aby byl zajištěn přístup Unie k bezpečným a udržitelným dodávkám technologií pro nulové čisté emise, které jsou nezbytné pro zajištění odolnosti Unie a pro dosažení cílů klimatické neutrality, musí být vnitřní trh prostředím podporujícím inovace v oblasti technologií pro nulové čisté emise. Inovace budou klíčovým faktorem pro zajištění konkurenceschopnosti Unie a co nejrychlejšího dosažení cílů nulových čistých emisí. Vzhledem k rychlému vývoji technologií pro nulové čisté emise, jakož i k významným regulačním pokynům poskytnutým pro ekologickou transformaci je pro dosažení cílů tohoto nařízení nanejvýš důležité, aby při přípravě, přezkumu a revizi unijního práva a politických iniciativ byla uplatňována zásada inovací a byly zohledňovány potenciální dopady na inovace.
- (53) S cílem zohlednit cíle tohoto nařízení by Komise mohla zvážit, zda aktualizovat cesty transformace, které jsou vyvíjeny v návaznosti na sdělení Komise z května 2021 a které by mohly identifikovat faktory umožňující transformaci a konkurenceschopnost výrobního odvětví Unie, jakož i překážky pro transformaci a konkurenceschopnost výrobního odvětví Unie, nebo zda by toto nařízení mělo být zohledněno v jakýchkoli takových budoucích iniciativách.
- (54) V rámci prvního pilíře průmyslového plánu Zelené dohody má Unie rozvíjet a udržovat průmyslovou základnu pro poskytování technologických řešení pro nulové čisté emise s cílem zabezpečit své dodávky energie a zároveň splnit své ambice v oblasti klimatické neutrality. Na podporu tohoto cíle, a aby nedošlo k závislosti na dodávkách technologií pro nulové čisté emise, které by zdržely úsilí Unie o snížení emisí skleníkových plynů nebo ohrozily bezpečnost dodávek energie, by mělo toto nařízení zavést ustanovení na podporu poptávky po udržitelných a odolných technologiích pro nulové čisté emise.
- (55) Uplatňování minimálních povinných požadavků zajišťuje, aby bylo maximální využití veřejných výdajů na podporu poptávky po výkonnějších zakázkách na produkty s nulovými čistými emisemi v oblasti environmentální udržitelnosti zvýšeno strukturovaným způsobem, který je pro veřejné zadavatele a zadavatele proveditelný. Některé výjimky by měly zajistit, aby veřejní zadavatelé a zadavatelé mohli zabránit konkrétním nežádoucím důsledkům. Tyto výjimky se týkají monopolních situací, konkrétních selhání trhu nebo situací, kdy by veřejní zadavatelé nebo zadavatelé mohli čelit nepřiměřeným nákladům nebo případům technické neslučitelnosti. Veřejní zadavatelé a zadavatelé by měli mít i nadále možnost zahrnout do zadávací dokumentace dodatečné minimální požadavky, jsou-li v souladu se směrnicemi Evropského parlamentu a Rady 2014/23/EU⁽²⁶⁾, 2014/24/EU⁽²⁷⁾ nebo 2014/25/EU⁽²⁸⁾ a platnými odvětvovými právními předpisy. Za stejných podmínek by navíc i nadále měly mít

⁽²⁶⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/23/EU ze dne 26. února 2014 o udělování koncesí (Úř. věst. L 94, 28.3.2014, s. 1).

⁽²⁷⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/24/EU ze dne 26. února 2014 o zadávání veřejných zakázek a o zrušení směrnice 2004/18/ES (Úř. věst. L 94, 28.3.2014, s. 65).

⁽²⁸⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/25/EU ze dne 26. února 2014 o zadávání zakázek subjekty působícími v odvětví vodního hospodářství, energetiky, dopravy a poštovních služeb a o zrušení směrnice 2004/17/ES (Úř. věst. L 94, 28.3.2014, s. 243).

možnost při zadávání zakázky používat kritéria pro určení ekonomicky nejvýhodnější nabídky, jako je cena, náklady nebo jiná kritéria.

- (56) U zakázek na stavební práce a koncesí na stavební práce, které spadají do oblasti působnosti tohoto nařízení, by měli veřejní zadavatelé a zadavatelé zvolit jednu nebo více konkrétních podmínek, požadavků nebo smluvních závazků, které pomohou dosáhnout několika cílů, jako je řešení sociálních nebo zaměstnaneckých aspektů s cílem dosáhnout pozitivního sociálního výsledku, případně účinně zohlednit problémy týkající se kybernetické bezpečnosti nebo získat dostatečnou jistotu, že příslušné produkty budou dodány včas. Tyto aspekty jsou důležité i pro posílení odolnosti. Měly by být rovněž stanoveny výjimky týkající se monopolních situací, konkrétních selhání trhu nebo situací, kdy by veřejní zadavatelé nebo zadavatelé mohli čelit nepřiměřeným nákladům nebo technické neslučitelnosti.
- (57) V některých případech by měla být věnována pozornost tomu, jak daná nabídka přispěje k odolnosti ve vztahu k některým třetím zemím. Rozhodne-li Komise, že podíl technologie pro nulové čisté emise nebo jejich hlavních konkrétních součástí pocházejících ze třetí země představuje více než 50 % dodávek této konkrétní technologie nebo těchto součástí v Unii, měli by mít veřejní zadavatelé a zadavatelé povinnost zahrnout do zadávací dokumentace několik podmínek, aby dosáhli výsledku přispívajícího k odolnosti. Tímto způsobem by hodnota konkrétní technologie pro nulové čisté emise nebo hlavních specifických součástí konkrétní technologie pro nulové čisté emise pocházející z dotčené třetí země neměla za konkrétních podmínek překročit 50 %. Pokud Komise navíc zjistí, že podíl dodávek těchto produktů nebo součástí pocházejících ze třetí země v rámci Unie se během dvou po sobě jdoucích let zvýšil v průměru nejméně o 10 procentních bodů a dosáhl alespoň 40 % dodávek v Unii, měl by se použít stejný mechanismus. To Unii umožní účinně zohlednit vyvíjející se závislosti. V případě zakázek, na něž se v Unii vztahuje dodatek I Dohody o vládních zakázkách Světové obchodní organizace, jakož i jiné relevantní mezinárodní dohody, jimiž je Unie vázána, by veřejní zadavatelé a zadavatelé neměli uplatňovat tyto požadavky na technologie pro nulové čisté emise nebo jejich hlavní konkrétní součásti pocházející ze zdrojů dodávek, které jsou signatáři těchto dohod.
- (58) V případě nedodržení těchto požadavků odolnosti by veřejní zadavatelé a zadavatelé měli v zadávací dokumentaci rovněž požadovat, aby byl hlavní dodavatel povinen zaplatit dotčenému veřejnému zadavateli nebo zadavateli přiměřený poplatek ve výši alespoň 10 % hodnoty konkrétních technologií zakázky pro nulové čisté emise, aby se zajistilo dodržování mechanismu.
- (59) Členské státy by neměly diskriminovat poskytovatele technologií pro nulové čisté emise z jiného členského státu ani s nimi bezdůvodně zacházet odlišně. Tato povinnost odráží již existující povinnost veřejných zadavatelů a zadavatelů v souladu se směrnicemi 2014/23/EU, 2014/24/EU a 2014/25/EU zacházet s hospodářskými subjekty stejně a bez diskriminace a dodržovat procesní pravidla stanovená v uvedených směrnicích s cílem zajistit praktický účinek zásad rovného zacházení a nediskriminace a otevření zadávacích řízení hospodářské soutěži.
- (60) Aniž jsou dotčeny právní předpisy Unie vztahující se na konkrétní technologii, mimo jiné podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/1781⁽²⁹⁾ a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2023/1542⁽³⁰⁾, a není-li v nich uvedeno jinak, měly by veřejní zadavatelé a zadavatelé mít možnost při hodnocení environmentální udržitelnosti řešení pro čisté nulové emise pořízených na základě tohoto nařízení zohlednit různé prvky s dopadem na klima a životní prostředí.
- (61) Komisi by měly být svěřeny prováděcí pravomoci ke stanovení hlavních zásad pro veřejné zadavatele a zadavatele k upřesnění technických specifikací, požadavků a podmínek plnění zakázky týkajících se environmentální udržitelnosti veřejných zakázek. Tím by nemělo být dotčeno právo Unie použitelné na konkrétní technologie, a to i podle nařízení (EU) 2024/1781 a nařízení (EU) 2023/1542.

⁽²⁹⁾ Nařízení Evropského Parlamentu a Rady (EU) 2024/1781 ze dne 13. června 2024 o stanovení rámce pro určení požadavků na ekodesign udržitelných výrobků, o změně směrnice (EU) 2020/1828 a nařízení (EU) 2023/1542 a o zrušení směrnice 2009/125/ES (Úř. věst. L, 2024/1781, 28.6.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1781/oj>).

⁽³⁰⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2023/1542 ze dne 12. července 2023 o bateriích a odpadních bateriích, o změně směrnice 2008/98/ES a nařízení (EU) 2019/1020 a o zrušení směrnice 2006/66/ES (Úř. věst. L 191, 28.7.2023, s. 1).

- (62) S cílem zohlednit v rámci zadávacího řízení nebo dražby potřebu podpořit výrobu či spotřebu energie z obnovitelných zdrojů a potřebu diverzifikovat zdroje dodávek technologií pro nulové čisté emise tak, aby nepocházely z jediného zdroje, a aniž jsou dotčeny mezinárodní závazky Unie, by dodávky měly být považovány za nedostatečně diverzifikované přinejmenším, pokud konkrétní technologie pro nulové čisté emise nebo její hlavní konkrétní součásti pocházejí z jediné třetí země a činí více než 50 % těchto dodávek v Unii.
- (63) Aby se podpořilo odpovědné chování podniků v případě uchazečů, kybernetická bezpečnost a bezpečnost údajů týkajících se použitých technologií, projektů a související infrastruktury a aby se podpořila včasná realizace projektů v plném rozsahu, měly by veřejné orgány, které koncipují dražby za účelem využívání energie z obnovitelných zdrojů, zahrnout předvýběrová kritéria týkající se odpovědného chování podniků, kybernetické bezpečnosti a bezpečnosti údajů, jakož i schopnosti realizovat projekt v plném rozsahu a včas.
- (64) Aby byl podpořen cíl rozvíjet a udržovat průmyslovou základnu pro poskytování technologií v oblasti energie z obnovitelných zdrojů v zájmu zajištění dodávek energie v Unii a zamezení závislosti na dodávkách těchto technologií, které by zpochýbily úsilí Unie v oblasti snižování emisí skleníkových plynů nebo ohrozily bezpečnost dodávek energie, by veřejné orgány, které dražby za účelem využívání energie z obnovitelných zdrojů koncipují, měly zvýšit udržitelnost a odolnost dodávek těchto technologií v Unii. Členské státy by měly přispěvek dražeb k udržitelnosti posoudit tím, že přezkoumají environmentální udržitelnosti nabídek, jejich přispěvek k inovacím a jejich přispěvek k integraci energetického systému. Za tímto účelem by členské státy měly mít možnost volby, zda do koncepce dražby zahrnou předvýběrová kritéria nebo kritéria pro udělení zakázky. Zatímco předvýběrová kritéria by měly splňovat všechny projekty uchazečů jako podmínku k tomu, aby se mohli dražby zúčastnit, cílem kritérií pro udělení zakázky je vyhodnotit jednotlivé projekty, které se dražby účastní, a stanovit jejich pořadí.
- (65) Při zvažování environmentální udržitelnosti nabídek, a to buď formou předvýběrových kritérií, nebo kritérií pro udělení zakázky, mohou veřejné orgány, které dražby za účelem využívání energie z obnovitelných zdrojů koncipují, vzít v potaz různé prvky s dopadem na klima a životní prostředí. Mezi tyto prvky by mohly patřit trvanlivost a spolehlivost daného řešení; možnost oprav a údržby a snadnost přístupu k těmto službám; možnost modernizace a renovace; snadnost a kvalita recyklace; používání látek; spotřeba energie, vody a jiných zdrojů v jednom nebo více stadiích životního cyklu produktu; hmotnost a objem výrobku a jeho obalu; začlenění obnovitelných materiálů, recyklovaných nebo použitých součástí; množství, vlastnosti a dostupnost spotřebních materiálů potřebných k řádnému používání a údržbě; environmentální stopa výrobku a environmentální dopady jeho životního cyklu; uhlíková stopa výrobku; uvolňování mikroplastů; emise do ovzduší, vod nebo půdy uvolňované v jednom nebo více stadiích životního cyklu výrobku; množství vyprodukovaného odpadu a podmínky použití.
- (66) S cílem podpořit navrhování a výrobu inovativnějších a pokročilejších technologií v oblasti energie z obnovitelných zdrojů lze v rámci příspěvku nabídek k udržitelnosti zohlednit, a to buď formou předvýběrových kritérií, nebo kritérií pro udělení zakázky, přispěvek k inovacím tím, že se stanoví předvýběrová kritéria nebo kritéria pro udělení zakázky, která podporují využívání zcela nových řešení nebo zlepšení srovnatelných nejmodernějších řešení.
- (67) S cílem podpořit integraci energie z obnovitelných zdrojů do energetického systému Unie a její přínosy pro nákladově efektivní dekarbonizaci lze v rámci příspěvku nabídek k udržitelnosti zohlednit přispěvek nabídek k integraci energetického systému, například prostřednictvím ukládání energie, rekuperace odpadního tepla a chladu a výroby vodíku z obnovitelných zdrojů.
- (68) Aby se v rámci Unie zvýšila odolnost dodávek technologií pro nulové čisté emise v oblasti energie z obnovitelných zdrojů a zamezilo se nadměrné závislosti na zemích s vysokou koncentrací dodávek, měly by veřejné orgány prostřednictvím předvýběrových kritérií nebo kritérií pro udělení zakázky zvážit přispěvek jednotlivých projektů, které se dražeb za účelem využívání energie z obnovitelných zdrojů účastní, k odolnosti, přičemž by měly zohlednit potřebu diverzifikovat dodávky technologií v oblasti energie z obnovitelných zdrojů, aniž jsou dotčeny mezinárodní závazky Unie. Při uplatňování kritéria odolnosti by veřejné orgány měly zohlednit, že nabídka by měla být považována přinejmenším za nedostatečně diverzifikovanou, pokud více než 50 % poptávky po konkrétní technologii pro nulové čisté emise nebo jejích hlavních konkrétních součástech v Unii pochází z jediné třetí země.

- (69) Při použití kritérií pro udělení zakázky není vážením kritérií týkajících se příspěvku nabídky k udržitelnosti a odolnosti v souvislosti s dražbami za účelem využívání energie z obnovitelných zdrojů dotčena možnost, aby orgány, které tyto dražby koncipují, stanovily pro kritéria týkající se environmentální udržitelnosti, inovací a integrace energetického systému vyšší prahovou hodnotu, je-li to slučitelné s jakýmkoli limitem pro necenová kritéria stanovená podle pravidel státní podpory. Uplatňování těchto kritérií a jejich minimální a kombinovaná váha při dražbách by v každém případě měly zajistit, aby dražby zůstaly konkurenceschopné a byly v souladu s články 107 a 108 Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen „Smlouva o fungování EU“).
- (70) V zájmu zvýšení dodávek technologií v oblasti energie z obnovitelných zdrojů do Unie za účelem dosažení celkové roční referenční hodnoty v oblasti výroby do roku 2030 v Unii by měl být v tomto nařízení stanoven konkrétní podíl draženého objemu, na který se uplatňují necenová kritéria. Tento podíl by Komise měla každé dva roky posoudit s cílem určit dopad necenových kritérií na vývoj technologií výroby energie z obnovitelných zdrojů v Unii a zavádění energie z obnovitelných zdrojů, včetně jejich finančního dopadu a jejich dopadu na rychlost zavádění, a zároveň zohlednit proveditelnost a srozumitelnost systému pro tvůrce projektů. Vyplyne-li z posouzení, že uplatňování kritérií odolnosti a udržitelnosti pozitivně přispívá k bezpečnosti dodávek technologií pro nulové čisté emise v Unii, zejména zvýšením výrobní kapacity v Unii pro technologie v oblasti energie z obnovitelných zdrojů, a nebrání-li významně dosažení cílů v oblasti energie z obnovitelných zdrojů stanovených ve směrnici Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/2001⁽³¹⁾, včetně zavádění v každém členském státě, mělo by se uplatňování těchto ustanovení postupně zvýšit. Každý krok by měl podléhat posouzení dopadů, aby se zajistilo, že vyšší podíly budou i nadále pozitivně přispívat k bezpečnosti dodávek technologií v oblasti energie z obnovitelných zdrojů a že tyto přínosy převažují nad dopady na náklady a na rychlost zavádění energie z obnovitelných zdrojů. Určení podílu vydražovaného objemu by mělo, je-li to vhodné a proveditelné, usilovat o postupné celkové zvýšení za účelem přispění ke splnění celkových cílů tohoto nařízení a dosažení 50 % do konce roku 2029.
- (71) V závislosti na jejich cílech v oblasti zavádění energie z obnovitelných zdrojů a na jejich vnitrostátních strategiích dekarbonizace by uplatňování kritérií odolnosti a udržitelnosti mohlo mít na členské státy velmi odlišný dopad. Při posuzování dopadu těchto kritérií na zavádění energie z obnovitelných zdrojů by proto Komise měla přezkoumat celkový finanční dopad a vlivy na zavádění v Unii, jakož i dopad na členské státy a další příslušné zúčastněné strany, včetně domácností a podniků. Aby bylo možné určit dopad na zavádění energie z obnovitelných zdrojů a zohlednit praktické zkušenosti s uplatňováním necenových kritérií, měla by Komise v rámci svého posouzení strukturovaným a transparentním způsobem konzultovat vnitrostátní orgány provádějící aukce.
- (72) Kritéria pro aukce by mohla pro předkladatele projektů v oblasti energie z obnovitelných zdrojů s malou kapacitou představovat nadměrnou zátěž. Aby se omezil dopad tohoto nařízení na aukce s cílem podpořit projekty s maximální kapacitou 10 megawattů, měly by mít členské státy možnost tyto aukce z výpočtu celkového objemu ročně vydražené kapacity vyloučit.
- (73) Nepodařilo-li se v rámci dražeb, na něž se vztahují předvýběrová kritéria a kritéria odolnosti a udržitelnosti, vydražit požadovaný objem, nemělo by se zavádění energie z obnovitelných zdrojů zpomalovat tím, že by členské státy měly povinnost uplatňovat tato kritéria na podíl objemu, který v rámci aukce nebyl vydražen. Členské státy by proto měly mít možnost vyloučit z požadavků na dražby podíl objemu, který v rámci aukce nebyl vydražen. Aukce se považuje za nedostatečně vydraženou, pokud je objem nabídek v rámci této aukce nižší než celkový objem vydražované kapacity.
- (74) Pro účely zavedení systémů určených domácnostem, podnikům nebo spotřebitelům, které motivují k nákupu konečných produktů v oblasti technologie pro nulové čisté emise, a aniž jsou dotčeny mezinárodní závazky Unie, by dodávky měly být považovány za nedostatečně diverzifikované, jestliže jediný zdroj pokrývá v Unii více než 50 % celkové poptávky po konkrétní technologii pro nulové čisté emise. Aby bylo zajištěno jednotné uplatňování, měla by Komise počínaje dnem použitelnosti tohoto nařízení každoročně zveřejnit seznam s rozdělením původu konečných produktů technologií pro nulové čisté emise, které spadají do této kategorie, v členění podle podílu dodávek do Unie pocházejících z různých zdrojů za poslední rok, u nějž jsou k dispozici údaje.

⁽³¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/2001 ze dne 11. prosince 2018 o podpoře využívání energie z obnovitelných zdrojů (Úř. věst. L 328, 21.12.2018, s. 82).

- (75) Rozhodnutím Rady 2014/115/EU⁽³²⁾ byla mimo jiné schválena změna Dohody o vládních zakázkách. Dohoda o vládních zakázkách usiluje o vytvoření vyváženého mnohostranného rámce práv a povinností týkajících se veřejných zakázek s cílem dosáhnout liberalizace a rozšíření světového obchodu. U zakázek, na něž se vztahuje dodatek I Dohody o vládních zakázkách týkající se Unie, jakož i jiné příslušné mezinárodní dohody, kterými je Unie vázána, včetně dohod o volném obchodu a čl. III:8 písm. a) Všeobecné dohody o clech a obchodu z roku 1994, pokud jde o zakázky vládních agentur na výrobky zakoupené za účelem dalšího komerčního prodeje nebo za účelem použití při výrobě zboží pro komerční prodej, by veřejní zadavatelé a zadavatelé neměli uplatňovat požadavky na odolnost na technologie pro nulové čisté emise nebo jejich hlavní konkrétní součásti pocházející ze zdrojů dodávek, které jsou signatáři těchto dohod.
- (76) Uplatňováním ustanovení o odolnosti při zadávacích řízeních podle tohoto nařízení by neměl být dotčen článek 25 směrnice 2014/24/EU ani články 43 a 85 směrnice 2014/25/EU a v souladu se sdělením Komise ze dne 24. července 2019 nazvaném: „Pokyny k účasti uchazečů a zboží ze třetích zemí na trhu EU s veřejnými zakázkami“. Obdobně by se ustanovení o zadávání veřejných zakázek měla i nadále vztahovat na stavební práce, dodávky a služby, na něž se vztahuje toto nařízení, včetně čl. 67 odst. 4 směrnice 2014/24/EU a veškerých prováděcích opatření vyplývajících z nařízení (EU) 2024/1781.
- (77) Aby se omezila administrativní zátěž vyplývající z potřeby zohlednit požadavky týkající se udržitelnosti a odolnosti nabídky, zejména u menších veřejných zadavatelů a u zakázek nižší hodnoty, které nemají významný dopad na trh, u veřejných zadavatelů, kteří nejsou centrálními zadavateli, a u zakázek v hodnotě nižší než 25 milionů EUR, by mělo být uplatňování příslušných ustanovení tohoto nařízení odloženo o dva roky.
- (78) Pro účely uplatňování ustanovení týkajících se zadávacích řízení podle tohoto nařízení platí, že vztahuje-li se na produkt akt v přenesené pravomoci přijatý podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1369⁽³³⁾, veřejní zadavatelé a zadavatelé by měli nakupovat pouze produkty, které splňují povinnost stanovenou v čl. 7 odst. 2 uvedeného nařízení.
- (79) Domácnosti, podniky a koneční spotřebitelé jsou zásadní součástí poptávky Unie po konečných produktech technologie pro nulové čisté emise, přičemž režimy veřejné podpory, které motivují domácnosti k nákupu těchto produktů, zejména v případě zranitelných domácností a spotřebitelů s nízkými a nižšími středními příjmy, jsou důležitými nástroji k urychlení ekologické transformace. V rámci iniciativy pro solární střechy oznámené ve sdělení Komise ze dne 18. května 2022 by členské státy měly například zřídit vnitrostátní programy na podporu masivního zavádění střešních solárních systémů. V plánu REPowerEU vyzvala Komise členské státy, aby plně využívaly podpůrných opatření, která motivují k přechodu na tepelná čerpadla. Tyto režimy podpory zavedené na vnitrostátní úrovni členskými státy nebo místními nebo regionálními orgány by měly rovněž přispět ke zlepšení udržitelnosti a odolnosti technologií Unie pro nulové čisté emise. Veřejné orgány by například měly příjemcům poskytovat vyšší finanční náhradu za nákup konečných produktů v oblasti technologií pro nulové čisté emise, které více přispějí k odolnosti v Unii. Veřejné orgány mohou způsobilost režimů podmínit příspěvkem k udržitelnosti a odolnosti. Členské státy se vyzývají, aby přitom zohlednily dostupnost režimu pro občany žijící v energetické chudobě. Veřejné orgány by měly zajistit, aby jejich režimy byly otevřené, transparentní a nediskriminační, a přispívaly tak v Unii ke zvýšení poptávky po produktech v oblasti technologií pro nulové čisté emise. Veřejné orgány by rovněž měly u těchto produktů omezit dodatečné finanční náhrady, aby se nezpomalilo zavádění technologií pro nulové čisté emise v Unii. S cílem zvýšit účinnost těchto režimů by členské státy měly zajistit, aby jak pro spotřebitele, tak i pro výrobce technologií pro nulové čisté emise existovaly snadno dostupné informace, a to na volně přístupných internetových stránkách. Použití příspěvku na udržitelnost a odolnost veřejnými orgány v režimech zaměřených na spotřebitele nebo domácnosti by nemělo mít vliv na pravidla státní podpory a pravidla WTO o subvencích.
- (80) Členské státy, regionální nebo místní orgány, veřejnoprávní subjekty nebo sdružení tvořená jedním nebo více z těchto orgánů nebo veřejnoprávními subjekty nebo jedním či více z těchto veřejnoprávních subjektů by při koncipování režimů na podporu domácností, podniků nebo spotřebitelů, které je motivují k nákupu konečných

⁽³²⁾ Rozhodnutí Rady 2014/115/EU ze dne 2. prosince 2013 o uzavření Protokolu o změně Dohody o vládních zakázkách (Úř. věst. L 68, 7.3.2014, s. 1).

⁽³³⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1369 ze dne 4. července 2017, kterým se stanoví rámec pro označování energetickými štítky a zrušuje směrnice 2010/30/EU (Úř. věst. L 198, 28.7.2017, s. 1).

produktů technologií pro nulové čisté emise, měly zajistit dodržování mezinárodních závazků Unie, mimo jiné tím, že zajistí, aby tyto režimy nedosáhly takového rozsahu, který by vážně poškozoval zájmy členů WTO.

- (81) V zájmu vytvoření synergií a výměny osvědčených postupů by členskými státy při koncipování režimů zaměřených na domácnosti, podniky a spotřebitele měla mít možnost pomáhat také Komise. Důležitou úlohu při urychlení provádění příspěvku k udržitelnosti a odolnosti ze strany členských států a veřejných orgánů by v jejich postupech týkajících se zadávacích řízení a veřejných dražeb měla hrát také Platforma pro nulové čisté emise v Evropě (dále jen „platforma“). Komise by měla po konzultaci platformy přijmout prováděcí akt, v němž upřesní kritéria pro posouzení příspěvku k udržitelnosti a odolnosti. Tento akt by měl věnovat zvláštní pozornost malým a středním podnikům, které by měly mít spravedlivou šanci účastnit se významného trhu s veřejnými zakázkami. Měl by rovněž zajistit, aby požadavky týkající se udržitelnosti a odolnosti byly uplatňovány způsobem, který zajistí spravedlivou a vyrovnanou hospodářskou soutěž mezi účastníky trhu bez ohledu na jejich vlastnickou strukturu.
- (82) V zájmu zajištění toho, aby zadávací řízení a dražby za účelem využívání obnovitelných zdrojů energie skutečně přispívaly k odolnosti Unie, musí být tyto činnosti pro průmysl předvídatelné. S cílem umožnit průmyslu, aby mohl včas přizpůsobit výrobu, by měli veřejní zadavatelé a zadavatelé předem informovat trh o svých odhadovaných potřebách při zadávání zakázek na produkty v oblasti technologií pro nulové čisté emise.
- (83) Kromě opatření zaměřených na veřejnou poptávku a poptávku domácností by Unie mohla zvážit opatření, která by zjednodušila zavádění technologií pro nulové čisté emise v rámci průmyslových hodnotových řetězců Unie se zvláštním důrazem na malé a střední podniky, zejména usnadněním propojení mezi nabídkou a poptávkou ze strany průmyslu.
- (84) Jak je uvedeno ve sdělení o průmyslovém plánu Zelené dohody pro Evropu, podíly průmyslu Unie na trhu jsou pod silným tlakem v důsledku subvencí ve třetích zemích, které narušují rovné podmínky. Tato situace představuje pro Unii konkurenční výzvu, aby udržela a rozvíjela svůj vlastní průmysl, a vyžaduje rychlou a ambiciózní reakci Unie při modernizaci svého právního rámce.
- (85) Vzhledem k cíli Unie snížit strategickou závislost na třetích zemích v oblasti technologií pro nulové čisté emise je zásadní, aby mechanismy veřejné podpory, jako jsou zadávací řízení a dražby, tuto závislost neprohlubovaly. V nezbytných a vhodných případech by proto měla být stanovena odůvodněná omezení podílu produktů ve smlouvách o dodávkách ze třetích zemí, pokud Komise shledá, že jsou splněny podmínky související s odolností stanovené v tomto nařízení. Mimoto by mělo být vyvinuto úsilí o účinné řešení nespravedlivých subvencí ze třetích zemí, které narušují rovné podmínky, například využitím všech možných opatření stanovených v nařízeních Evropského parlamentu a Rady (EU) 2022/1031 ⁽³⁴⁾ a (EU) 2022/2560 ⁽³⁵⁾.
- (86) Přístup k dostatečnému soukromému a veřejnému financování je klíčový pro zajištění otevřené strategické autonomie Unie a vytvoření pevné a konkurenceschopné výrobní základny technologií pro nulové čisté emise a jejich dodavatelských řetězců v celé Unii. Většina investic nezbytných k dosažení cílů Zelené dohody pro Evropu bude pocházet ze soukromého kapitálu, který bude přilákan jak růstovým potenciálem ekosystému pro nulové čisté emise, tak i stabilním a ambiciózním politickým rámcem. Dobře fungující, rozvinuté a integrované kapitálové trhy budou proto zásadní pro získání a nasměrování finančních prostředků potřebných k ekologické transformaci a projektům výroby technologií pro nulové čisté emise. Aby Unie splnila své cíle nulových čistých emisí, je k tomu nezbytný rychlý pokrok směrem k unii kapitálových trhů. Klíčovou úlohu při zvyšování investic do technologií pro nulové čisté emise v rámci hodnotových řetězců rovněž hraje agenda pro udržitelné financování (a kombinované financování), přičemž zároveň zaručuje konkurenceschopnost tohoto odvětví. Jak je uvedeno v pracovním dokumentu útvarů Komise připojeném k tomuto nařízení, investiční potřeby v období 2023–2030 činí přibližně 92 miliard EUR a v závislosti na různých scénářích se pohybují mezi přibližně 52 miliardami EUR a přibližně

⁽³⁴⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2022/1031 ze dne 23. června 2022 o přístupu hospodářských subjektů, zboží a služeb třetích zemí na trhy Unie s veřejnými zakázkami a koncesemi a o postupech na podporu jednání o přístupu hospodářských subjektů, zboží a služeb Unie na trhy třetích zemí s veřejnými zakázkami a koncesemi (nástroj pro mezinárodní zadávání veřejných zakázek) (Úř. věst. L 173, 30.6.2022, s. 1).

⁽³⁵⁾ Nařízení (EU) 2022/2560 Evropského parlamentu a Rady ze dne 14. prosince 2022 o zahraničních subvencích narušujících vnitřní trh (Úř. věst. L 330, 23.12.2022, s. 1).

119 miliardami EUR, což by vedlo k požadavkům na veřejné financování ve výši 16–18 miliard EUR. Vzhledem k tomu, že toto posouzení bere v úvahu pouze šest konkrétních technologií, skutečná potřeba investic bude pravděpodobně podstatně vyšší.

- (87) Je nezbytné, aby podniky a finanční investoři realizovali soukromé investice. Tam, kde samotné soukromé investice nestačí, mohla by pro účinné zavádění projektů výroby technologií pro nulové čisté emise být nutná veřejná podpora, například ve formě záruk, půjček nebo kapitálových a kvazikapitálových investic, přičemž je třeba zabránit narušení vnitřního trhu. Je-li taková veřejná podpora poskytována formou státní podpory, měla by mít motivační účinek a být nezbytná, cílená, dočasná, vhodná a přiměřená a zároveň musí zachovat hospodářskou soutěž a soudržnost na vnitřním trhu. Stávající pokyny pro státní podporu, které byly nedávno důkladně revidovány v souladu s cíli souběžné transformace, poskytují za určitých podmínek rozsáhlé možnosti, jak podporovat investice do projektů spadajících do oblasti působnosti tohoto nařízení. Při usnadňování přístupu k financování u projektů výroby technologií pro nulové čisté emise mohou hrát důležitou úlohu členské státy tím, že se budou zabývat selháními trhu pomocí cílené a dočasné státní podpory. Cílem dočasného krizového a transformačního rámce přijatého dne 9. března 2023 je zajistit rovné podmínky na vnitřním trhu, se zaměřením na odvětví, u nichž bylo zjištěno riziko přesunu výroby do třetích zemí, a přiměřeným způsobem z hlediska částek podpory. Rámec umožňuje členským státům zavést opatření na podporu nových investic do výrobních zařízení ve vymezených odvětvích, která mají význam pro dosažení nulových čistých emisí, a to i pomocí daňového zvýhodnění. Aby se přispělo k dosažení konvergence mezi členskými státy a regiony, mohla by být u investic, které se uskutečňují v podporovaných oblastech, povolena výše podpory upravena na vyšší intenzitu a vyšší stropy podpory. Aby nedocházelo ke tříštění vnitřního trhu, vyžaduje se splnění vhodných podmínek, aby se ověřila konkrétní rizika odklonu investic mimo EHP a aby se ověřilo, že neexistuje žádné riziko relokalizace uvnitř EHP. Za účelem mobilizace vnitrostátních zdrojů za tímto účelem se členské státy vyzývají, aby v souladu s čl. 10 odst. 3 směrnice 2003/87/ES vynaložily 25 % příjmů ze systému ETS, které členské státy každoročně vybírají z dražeb v rámci systému ETS.
- (88) Jakákoli dodatečná státní podpora by měla být cílená, dočasná a v souladu s cíli politiky Unie, jako je Zelená dohoda pro Evropu a pilíř. Toto financování by nemělo vést k dalším rozdílům mezi členskými státy v souladu s politikami Unie v oblasti hospodářské soutěže a soudržnosti.
- (89) Veřejná podpora by měla být využívána k tomu, aby přiměřeným způsobem řešila konkrétní zjištěná selhání trhu nebo ne zcela optimální investiční situace, a opatření by neměla zdvojit ani vytěsňovat soukromé financování nebo narušovat hospodářskou soutěž na vnitřním trhu. Opatření by měla mít pro Unii jasnou přidanou hodnotu. Veřejné investice se mohou zaměřit zejména na nezbytné investice do infrastruktury, na podporu inovací a rozšiřování průlomových technologií.
- (90) K financování investic do projektů výroby technologií pro nulové čisté emise je rovněž k dispozici několik programů Unie pro financování, jako je Nástroj pro oživení a odolnost zřízený nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/241⁽³⁶⁾, Program InvestEU zavedený nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/523⁽³⁷⁾, programy politiky soudržnosti nebo Inovační fond zřízený podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES⁽³⁸⁾. Platforma STEP navíc pomůže lépe nasměrovat stávající finanční prostředky Unie ke kritickým investicím zaměřeným na podporu vývoje nebo výroby kritických technologií, včetně čistých technologií.
- (91) Nařízení (EU) 2023/435⁽³⁹⁾ poskytuje členským státům dodatečnou nevratnou podporu ve výši 20 miliard EUR s cílem podpořit energetickou účinnost a nahradit fosilní paliva, mimo jiné prostřednictvím projektů průmyslu Unie pro nulové čisté emise. Jak je uvedeno v pokynech Komise ke kapitálám plánu REPowerEU, členské státy se vyzývají,

⁽³⁶⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/241 ze dne 12. února 2021, kterým se zřizuje Nástroj pro oživení a odolnost (Úř. věst. L 57, 18.2.2021, s. 17).

⁽³⁷⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/523 ze dne 24. března 2021, kterým se zavádí Program InvestEU a mění nařízení (EU) 2015/1017 (Úř. věst. L 107, 26.3.2021, s. 30).

⁽³⁸⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES ze dne 13. října 2003 o vytvoření systému pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů ve Společenství a o změně směrnice Rady 96/61/ES (Úř. věst. L 275, 25.10.2003, s. 32).

⁽³⁹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2023/435 ze dne 27. února 2023, kterým se mění nařízení (EU) 2021/241, pokud jde o kapitoly REPowerEU v plánech pro oživení a odolnost, a nařízení (EU) č. 1303/2013, (EU) 2021/1060 a (EU) 2021/1755 a směrnice 2003/87/ES (Úř. věst. L 63, 28.2.2023, s. 1).

aby do kapitoly REPowerEU svých plánů pro oživení a odolnost zahrnuly opatření na podporu investic do výroby technologií pro nulové čisté emise a průmyslových inovací v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/241⁽⁴⁰⁾.

- (92) Program InvestEU je stěžejním programem Unie na podporu investic, zejména ekologické a digitální transformace, a to poskytováním financování a technické pomoci, například prostřednictvím mechanismů kombinování zdrojů. Tento přístup přispívá k přilákání dalšího veřejného a soukromého kapitálu. Mimoto se členské státy vyzývají, aby přispěly do složky členského státu v Programu InvestEU na podporu finančních produktů, které jsou k dispozici pro výrobu technologií pro nulové čisté emise, aniž by byla dotčena platná pravidla státní podpory.
- (93) Členské státy mohou poskytovat podporu z programů politiky soudržnosti v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/1060⁽⁴¹⁾ s cílem podpořit zavádění strategických projektů pro nulové čisté emise, jakož i projektů výroby technologií pro nulové čisté emise ve všech regionech, zejména v méně rozvinutých a přechodových regionech a územích Fondů pro spravedlivou transformaci, a to prostřednictvím investičních balíčků infrastruktury, produktivních investic do inovací, výrobní kapacity v malých a středních podnicích a opatření v oblasti služeb, odborné přípravy a zvyšování kvalifikace, včetně podpory budování kapacit na straně veřejných orgánů a předkladatelů. Nástroj pro technickou podporu, zřízený nařízením Evropského Parlamentu a Rady (EU) 2021/240⁽⁴²⁾, může členskými státy a regionům pomoci připravit růstové strategie pro nulové čisté emise, zlepšit podnikatelské prostředí, snížit byrokracii a urychlit povolovací postupy. Členské státy by měly být motivovány k tomu, aby podporovaly udržitelnost projektů pro nulové čisté emise tím, že tyto investice začlení do unijních hodnotových řetězců, a to zejména na základě meziregionálních a přeshraničních sítí spolupráce. Přijetí takových opatření by se mělo zvážit, zejména pokud jde o údolí.
- (94) Inovační fond rovněž stanoví velmi slibný a nákladově efektivní způsob podpory rozšiřování výroby a zavádění čistého vodíku a dalších technologií pro nulové čisté emise v Unii, čímž posiluje soběstačnost Unie v klíčových technologiích pro opatření v oblasti klimatu a energetické bezpečnosti.
- (95) V zájmu překonání nedostatků stávajícího rozdrobeného úsilí v oblasti veřejných a soukromých investic a usnadnění integrace a návratnosti investic by Komise a členské státy měly lépe koordinovat stávající programy financování na unijní a vnitrostátní úrovni, vytvářet mezi nimi synergie a zajistit lepší koordinaci a spolupráci s průmyslem a klíčovými zúčastněnými stranami ze soukromého sektoru. Při vytváření komplexního přehledu dostupných a relevantních možností financování a při diskusi o individuálních potřebách financování strategických projektů pro nulové čisté emise hraje klíčovou úlohu platforma. V zájmu pobídek k výrobě technologií pro nulové čisté emise v Unii může platforma projednávat, jak řešit financování, regulační rámec, jakož i investiční záruky a záruky týkající se umístění.
- (96) Vzhledem k významu projektů výroby technologií pro nulové čisté emise a strategických projektů pro nulové čisté emise pro dodávky energie do Unie a k urychlení realizace by navíc měla být u těchto projektů částečně zrušena nebo zjednodušena některá správní omezení.
- (97) Pro účely posouzení vlivů na životní prostředí a udělování environmentálních povolení se k získání informací o geologii, biologii, ekologii, socioekonomickém rozvoji a dostupnosti zdrojů v co největší míře využijí družicová data a služby pocházející z Kosmického programu Unie, zavedeného nařízením Evropského Parlamentu a Rady (EU) 2021/696⁽⁴³⁾, a zejména z programu Copernicus. Tato data a služby, především možnost programu Copernicus monitorovat a ověřovat antropogenní emise CO₂, jsou případně k posouzení dopadu průmyslových projektů a dopadu antropogenních propadů CO₂ na celosvětové koncentrace a toky skleníkových plynů.

⁽⁴⁰⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/241 ze dne 12. února 2021, kterým se zřizuje Nástroj pro oživení a odolnost (Úř. věst. L 57, 18.2.2021, s. 17).

⁽⁴¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/1060 ze dne 24. června 2021 o společných ustanoveních pro Evropský fond pro regionální rozvoj, Evropský sociální fond plus, Fond soudržnosti, Fond pro spravedlivou transformaci a Evropský námořní, rybářský a akvakulturní fond a o finančních pravidlech pro tyto fondy a pro Azylový, migrační a integrační fond, Fond pro vnitřní bezpečnost a Nástroj pro finanční podporu správy hranic a vízové politiky (Úř. věst. L 231, 30.6.2021, s. 159).

⁽⁴²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/240 ze dne 10. února 2021, kterým se zavádí Nástroj pro technickou kontrolu (Úř. věst. L 57, 18.2.2021, s. 1).

⁽⁴³⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/696 ze dne 28. dubna 2021, kterým se zavádí Kosmický program Unie a zřizuje Agentura Evropské unie pro Kosmický program a zrušují nařízení (EU) č. 912/2010, (EU) č. 1285/2013 a (EU) č. 377/2014 a rozhodnutí č. 541/2014/EU (Úř. věst. L 170, 12.5.2021, s. 69).

- (98) Komise by měla v souladu s čl. 10 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1025/2012⁽⁴⁴⁾ požádat jednu nebo více evropských normalizačních organizací o vypracování evropských norem na podporu cílů tohoto nařízení.
- (99) Vodíková údolí s aplikacemi pro konečné použití v průmyslu hrají důležitou úlohu při dekarbonizaci energeticky náročných průmyslových odvětví. Plán REPowerEU stanoví cíl zdvojnásobit počet vodíkových údolí v Unii. V zájmu dosažení tohoto cíle by členské státy měly urychlit povolování a měly by zvážit zřízení regulačních pískovišť pro nulové čisté emise a upřednostnit přístup k financování. V zájmu zvýšení odolnosti průmyslu pro nulové čisté emise by členské státy měly zajistit propojení vodíkových údolí přes hranice Unie. Průmyslová zařízení, která vyrábějí vlastní energii a mohou pozitivně přispět k výrobě elektřiny, by měla být zjednodušením regulačních požadavků motivována, aby přispívala jako výrobce energie k inteligentní elektrizační soustavě.
- (100) Regulační pískoviště pro nulové čisté emise mohou být důležitým nástrojem k podpoře inovací v oblasti technologií pro nulové čisté emise a získávání poznatků v oblasti regulace. Pro inovace musí být k dispozici experimentální prostory, neboť vědecké výsledky je třeba otestovat v kontrolovaném skutečném prostředí. Regulační pískoviště pro nulové čisté emise by měla být zavedena pro testování inovativních technologií pro nulové čisté emise nebo jiných inovativních technologií s potenciálem umožnit přechod na klimaticky neutrální a čistou ekonomiku a snížit strategické závislosti, přičemž by toto testování probíhalo v kontrolovaném reálném prostředí a po omezenou dobu, a podpořilo by tak získávání poznatků v oblasti regulace a potenciální rozšíření příslušných kapacit a širší zavádění relevantních technologií. Je třeba nalézt rovnováhu mezi právní jistotou pro účastníky regulačních pískovišť pro nulové čisté emise a splněním cílů práva Unie. Členské státy by měly mít možnost stanovit ve svém vnitrostátním právu odchylky pro regulační pískoviště pro čisté nulové emise a zároveň zajistit soulad s právem Unie a se základními požadavky na technologie pro nulové čisté emise stanovenými ve vnitrostátním právu. Jak bylo oznámeno v Novém evropském programu inovací, Komise v roce 2023 zveřejnila dokument s pokyny pro pískoviště, aby podpořila členské státy při přípravě regulačních pískovišť pro nulové čisté emise. Tyto inovativní technologie by nakonec mohly být zásadní k dosažení cíle Unie v oblasti klimatické neutrality a k zajištění bezpečnosti dodávek a odolnosti energetického systému Unie .
- (101) Strategický plán Unie pro energetické technologie (dále jen „plán SET“), revidovaný ve sdělení Komise ze dne 20. října 2023, podporuje vývoj čistých, účinných a nákladově konkurenceschopných energetických technologií prostřednictvím koordinace a spolupráce v oblasti výzkumu a inovací v oblasti čisté energie, které sdružují evropský průmysl, výzkumné organizace a zástupce vlád ze zemí zapojených do plánu SET⁽⁴⁵⁾. Cílem revize plánu SET je sladit původní strategické cíle plánu SET se Zelenou dohodou pro Evropu, plánem REPowerEU a průmyslovým plánem Zelené dohody, a zejména s tímto nařízením. Má za cíl prosazovat jednotný přístup k dosažení evropských cílů v oblasti dekarbonizace, podporovat evropské technologie pro nulové čisté emise a podílet se na udržitelné a odolné energetické budoucnosti. Plán SET má strukturující účinek na společná opatření v oblasti výzkumu a inovací a pomáhá jim rychleji a účinněji plnit společné cíle v oblasti energetického výzkumu a energetických technologií. Plán SET přispěl ke sladění úsilí v oblasti výzkumu a inovací a k využití vnitrostátního veřejného financování zúčastněných zemí na podporu společně dohodnutých priorit v oblasti výzkumu a inovací prostřednictvím Partnerství pro přechod na čistou energii a Partnerství na podporu přechodu měst k udržitelné budoucnosti v rámci programu Horizont Evropa, zavedeného nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/695⁽⁴⁶⁾, jako příkladu úspěšné meziodvětvové spolupráce Unie. Plán SET hraje ústřední úlohu při provádění rozměru výzkumu, inovací a konkurenceschopnosti energetické unie ve vnitrostátních plánech v oblasti energetiky a klimatu. Od svého zahájení v roce 2007 byl však plán SET neoficiálním fórem. Toto nařízení dává impuls k posílení mostu mezi evropskými inovacemi a výrobou nových inovativních technologií.
- (102) K umožnění ekologické a digitální transformace a udržitelného růstu a konkurenceschopnosti Unie, rozšíření dodavatelských řetězců průmyslových odvětví Unie pro nulové čisté emise a zachování kvalitních pracovních míst v Unii jsou zapotřebí další kvalifikovaní pracovníci. To vyžaduje významné investice do změny kvalifikace a prohlubování dovedností, a to i v oblasti odborného vzdělávání a přípravy. Transformace energetiky bude vyžadovat podstatný nárůst počtu kvalifikovaných pracovníků v řadě odvětví, včetně odvětví energie z obnovitelných

⁽⁴⁴⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1025/2012 ze dne 25. října 2012 o evropské normalizaci, změně směrnic Rady 89/686/EHS a 93/15/EHS a směrnic Evropského parlamentu a Rady 94/9/ES, 94/25/ES, 95/16/ES, 97/23/ES, 98/34/ES, 2004/22/ES, 2007/23/ES, 2009/23/ES a 2009/105/ES, a kterým se ruší rozhodnutí Rady 87/95/EHS a rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 1673/2006/ES (Úř. věst. L 316, 14.11.2012, s. 12).

⁽⁴⁵⁾ V současné době jsou to všechny členské státy EU, IS, NO a TR.

⁽⁴⁶⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/695 ze dne 28. dubna 2021, kterým se zavádí rámcový program pro výzkum a inovace Horizont Evropa a stanoví pravidla pro účast a šíření výsledků a zrušují nařízení (EU) č. 1290/2013 a (EU) č. 1291/2013 (Úř. věst. L 170, 12.5.2021, s. 1).

zdrojů, ukládání energie a surovin, přičemž má velký potenciál pro vytváření kvalitních pracovních míst. Podle plánu SET se odhaduje, že do roku 2030 bude jen v samotném pododvětví výroby vodíkových palivových článků zapotřebí 180 000 vyškolených pracovníků, techniků a inženýrů. V odvětví fotovoltaické solární energie by bylo zapotřebí jen ve výrobě až 66 000 pracovních míst. Proto je nejvyšší důležitě zatraaktivnit a zpřístupnit pracovní místa v oblasti technologií pro nulové čisté emise a řešit současný nesoulad mezi dovednostmi pracovníků a potřebami podniků.

- (103) Vzhledem k tomu, že posílení výrobní kapacity klíčových technologií pro nulové čisté emise v Unii nebude možné bez značně kvalifikované pracovní síly, je nezbytné zavést opatření na podporu integrace a aktivace většího počtu lidí na trhu práce, zejména žen, mladých lidí, kteří nejsou zaměstnaní ani se neúčastní vzdělávání nebo odborné přípravy (NEET), osob přistěhovaleckého původu, starších osob a osob se zdravotním postižením. Kromě toho by to mělo zahrnovat pracovníky ze třetích zemí, neboť Unie přitahuje pouze malý podíl kvalifikovaných migrantů. V souladu s cíli doporučení Rady ohledně zajištění spravedlivé transformace na klimatickou neutralitu je důležitá zvláštní podpora při přechodu z jednoho zaměstnání do druhého pro pracovníky v nadbytečných a upadajících odvětvích. To znamená investovat do dovedností pro všechny a zároveň se zaměřovat na zranitelné skupiny a regiony procházející transformací. Konečným cílem by mělo být vytvoření kvalitních pracovních míst v Unii potřebných pro technologie pro nulové čisté emise v souladu s cíli v oblasti zaměstnanosti a odborné přípravy stanovenými v pilíři, včetně spravedlivých a přiměřených mezd, zlepšení životních a pracovních podmínek a zajištění bezpečných a zdravých pracovišť, jakož i práva na kvalitní celoživotní učení. Nedostatek dovedností a pracovníků by v některých případech mohl být rovněž důsledkem neatraktivních pracovních míst a špatných pracovních podmínek. Důležitým prvkem pro přilákání pracovníků je proto zlepšení kvality pracovních míst v odvětvích a podnicích se špatnými pracovními podmínkami. Na základě stávajících iniciativ, například Paktu EU pro dovednosti, činností na úrovni Unie týkajících se poznatků o dovednostech a prognózování dovedností, jako jsou činnosti, které vyvíjí Evropské středisko pro rozvoj odborného vzdělávání (Cedefop) a Evropský orgán pro pracovní záležitosti, jakož i plánů pro odvětvovou spolupráci v oblasti dovedností, a s plným zohledněním těchto iniciativ je cílem mobilizovat všechny aktéry k zajištění relevance a zvýšení využívání vzdělávacích programů, a to i orgány členských států, včetně orgánů na regionální a místní úrovni, poskytovatele vzdělávání a odborné přípravy, sociální partnery a průmysl, zejména malé a střední podniky, jakož i všechny druhy vysokoškolských vzdělávacích zařízení, s cílem určit potřeby v oblasti dovedností, vypracovat programy vzdělávání a odborné přípravy a tyto programy rychle a operativně zavádět ve velkém měřítku. V tomto ohledu hrají klíčovou úlohu strategické projekty pro nulové čisté emise. Členské státy a Komise by měly zajistit odpovídající finanční podporu, mimo jiné využitím možností rozpočtu Unie prostřednictvím nástrojů, jako jsou ESF+, InvestEU, Fond pro spravedlivou transformaci, Horizont Evropa, Evropské fondy pro regionální rozvoj, Nástroj pro oživení a odolnost, Modernizační fond zřízený podle článku 10d směrnice 2003/87/ES, plán REPowerEU, Program pro jednotný trh a platforma STEP. Tato finanční podpora by měla zahrnovat počáteční financování poskytované Komisí na zřízení evropských akademií průmyslu pro nulové čisté emise (dále jen „akademie“) a na umožnění jejich fungování, aby po třech letech od svého založení staly finančně udržitelnými, mimo jiné i díky získávání finančních příspěvků ze soukromého sektoru.
- (104) Měly by být zřízeny akademie, které by vytvářely vzdělávací programy, programy odborné přípravy, příslušný obsah a materiály, jakož i certifikáty dokládající vytvoření výukového programu jednou z akademií s cílem prohloubit dovednosti a zajistit rekvalifikaci osob v jakémkoli produktivním věku, které jsou potřebné v klíčových hodnotových řetězcích technologií pro nulové čisté emise, přičemž by akademie nabízely tyto programy, obsah a materiály příslušným poskytovatelům vzdělávání a odborné přípravy a jiným aktérům zapojeným v členských státech do zvyšování kvalifikace a rekvalifikace k dobrovolnému využití. Akademie by měly hrát podpůrnou úlohu a zároveň plně respektovat odpovědnost členských států za obsah výuky a za organizaci vzdělávacích systémů i za obsah a organizaci odborného vzdělávání. Tím by měly přispívat k dlouhodobému cíli, jímž je reindustrializace a zároveň dekarbonizace Unie, reakce na kritické nedostatky v oblasti dovedností, jakož i příspěvek k její otevřené strategické autonomii a řešení potřeby technologií pro nulové čisté emise vyrobených v Unii posílením její schopnosti inovovat a vyrábět. Akademie by měly být zřízeny na základě posouzení Komise týkajícího se nedostatku kvalifikovaných pracovníků v odvětvích technologií pro nulové čisté emise, která jsou klíčová pro průmyslovou transformaci a dekarbonizaci, a to na základě stávajících a objektivních studií. Každá akademie by měla vypracovat akční plán, který stanoví milníky a cíle, a to i pokud jde o počet účastníků vzdělávání a odborné přípravy, který bude založen na posouzení nedostatku kvalifikovaných pracovníků.
- (105) Akademie by měly podporovat výuku průřezových dovedností usnadňujících profesní mobilitu spolu s dalšími požadovanými dovednostmi. Akademie by svůj výukový obsah měly zpřístupnit v různých jazycích, aby se ke vzdělávacím programům dostalo co nejvíce účastníků vzdělávání a odborné přípravy. Měly by poskytovat odbornou přípravu na všech úrovních dovedností v potřebném rozsahu, a zaměřit se tak na všechny úrovně vzdělávání a kvalifikací v celém hodnotovém řetězci dotčených odvětví. Poskytovatelé vzdělávání a odborné přípravy v členských státech mohou obsah a materiály vzdělávání a odborné přípravy vypracované akademiemi doplnit o další relevantní informace připravené na úrovni členských států, které odrážejí například vnitrostátní právní

předpisy v oblasti pracovních a sociálních práv, platné kolektivní smlouvy nebo územní nebo odvětvové požadavky, případně se zapojením sociálních a hospodářských partnerů. Vzdělávací obsah by se měl zaměřovat také na zaměstnance vnitrostátních a místních správních orgánů – zejména těch, jež jsou odpovědné za povolování, posuzování dopadů a regulaci nových technologií – a přispívat tak k budování kapacit mezi vnitrostátními správními orgány a ke snižování rozdílů mezi členskými státy.

- (106) S cílem podpořit transparentnost a přenositelnost dovedností a mobilitu pracovníků budou akademie vytvářet certifikáty, ve vhodných případech včetně mikrocertifikátů, týkající se studijních výsledků a podporovat jejich zavádění ze strany poskytovatelů vzdělávání a odborné přípravy. Certifikáty vytvořené akademiemi mohou být vydány poskytovateli vzdělávání a odborné přípravy nebo certifikačními orgány v členských státech po úspěšném absolvování dotčeného vzdělávacího programu či programu odborné přípravy vytvořeného akademiemi. Měly by být vydávány ve formátu evropských digitálních certifikátů o vzdělání a mohou být začleněny do služby Europass a v případě, že je to vhodné a proveditelné, do vnitrostátních rámců kvalifikací. Evropská síť služeb zaměstnanosti (EURES), která poskytuje informace, poradenství a nábor nebo umístování ku prospěchu pracovníků a zaměstnavatelů v celé Unii, může hrát významnou úlohu při zveřejňování volných pracovních míst souvisejících s technologiemi pro nulové čisté emise a případně při zavádění evropských profesních profilů.
- (107) Platforma by měla poskytovat pomoc při řízení práce akademií, a zajišťovat, aby se rozsah akademií zaměřil na nedostatky v oblasti dovedností, jež Komise zjistila v rámci posouzení, a rovněž zajišťovat obecný dohled. Členské státy by měly zajistit, aby jmenovaný vnitrostátní zástupce mohl působit jako most mezi příslušnými vnitrostátními ministerstvy a příslušnými orgány členských států, jakož i vnitrostátními sociálními partnery a zástupci odvětví. Platforma by měla sledovat pokrok dosažený jednotlivými akademiemi, analyzovat základní příčiny nedostatku kvalifikovaných pracovníků a určit, do jaké míry zavádění programů akademie v oblasti odborné přípravy řeší nedostatek dovedností v odvětvích technologií pro nulové čisté emise a doplňuje stávající možnosti odborné přípravy v oblasti technologií pro nulové čisté emise v členských státech. Platforma by měla informovat o zavádění vzdělávacích programů, mimo jiné prostřednictvím zprávy o pokroku, která má být předložena tři roky po zřízení každé akademie, a upřesňovat počet účastníků vzdělávání a odborné přípravy, kteří využívají programů akademií, rozčleněný podle průmyslových odvětví, pohlaví, věku a úrovně vzdělávání a kvalifikace.
- (108) Nestanoví-li právo Unie zvláštní ustanovení zavádějící minimální požadavky na odbornou přípravu pro přístup k regulovanému povolání nebo jeho výkon, spadá rozhodování o tom, zda a jak regulovat povolání do pravomoci členských států. Vnitrostátní pravidla organizování přístupu k regulovaným povoláním by však neměla neodůvodněně či nepřiměřeně bránit výkonu těchto základních práv. Pravomoc regulovat přístup k povolání musí být vykonávána v rámci zásad nediskriminace a proporcionality v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/958⁽⁴⁷⁾. Ve svém posouzení by členské státy měly vzít v úvahu veškeré škodlivé účinky, které by regulace povolání mohla mít na dostupnost dovedností v průmyslu pro nulové čisté emise, a měly by usilovat o co největší omezení regulace v těchto oblastech.
- (109) Pokud členské státy stanoví, že vzdělávací programy vypracované akademiemi jsou rovnocenné konkrétním kvalifikacím požadovaným hostitelským členským státem pro přístup k regulovaným profesním činnostem, přičemž bude zvláštní pozornost věnována průmyslu pro nulové čisté emise v daném členském státě, měly by členské státy v souvislosti s přístupem k regulovanému povolání a s cílem usnadnit mobilitu v povoláních průmyslu pro nulové čisté emise považovat tyto certifikáty za dostatečný doklad o formálních kvalifikacích v souladu s článkem 11 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/36/ES⁽⁴⁸⁾.
- (110) Příspěvek technologií pro nulové čisté emise k cílům dekarbonizace Unie se může projevit teprve tehdy, až budou tyto technologie zavedeny. K takovému zavedení pravděpodobně do určité míry dojde v domácnostech, ale většina dekarbonizace bude mít základ v dekarbonizaci průmyslových procesů. Aby bylo zajištěno, že se v Unii uskuteční investice do takové dekarbonizace, která je nezbytná pro zajištění kvalitních pracovních míst a prosperity v Unii, jakož i pro splnění cílů Unie v oblasti dekarbonizace, je zásadní, aby toto nařízení přispělo ke zlepšení investičního prostředí pro průmysl v Unii.

⁽⁴⁷⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/958 ze dne 28. června 2018 o testu přiměřenosti před přijetím nové právní úpravy povolání (Úř. věst. L 173, 9.7.2018, s. 25).

⁽⁴⁸⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/36/ES ze dne 7. září 2005 o uznávání odborných kvalifikací (Úř. věst. L 255, 30.9.2005, s. 22).

- (111) Na úrovni Unie by měla být zřízena platforma složená z členských států a pod předsednictvím Komise. Platforma může Komisi a členským státům poskytovat poradenství a pomoc v konkrétních otázkách a sloužit jako referenční orgán, v jehož rámci Komise a členské státy koordinují svou činnost a usnadňují výměnu informací o otázkách týkajících se tohoto nařízení. Navíc by platforma měla plnit úkoly uvedené v tomto nařízení, zejména pokud jde o povolování, včetně jednotných kontaktních míst, strategické projekty pro nulové čisté emise, koordinaci financování, přístup na trhy, dovednosti, regulační pískoviště pro nulové čisté emise, jakož i asistenci Komisi v rámci posuzování proveditelnosti a přiměřenosti navrhování opatření, pokud Komise dospěje k závěru, že obecných cílů nařízení pravděpodobně nebude dosaženo. V případě potřeby může platforma zřídit stálé nebo dočasné podskupiny a přizvat třetí strany, například odborníky nebo zástupce průmyslových odvětví pro nulové čisté emise.
- (112) Je-li to vhodné a užitečné, měla by platforma usilovat o úzkou spolupráci s dalšími relevantními iniciativami, platformami a skupinami Komise s cílem nalézt synergie, sdílet odborné znalosti, vyměňovat si informace a podporovat zapojení zúčastněných stran a zároveň zamezit zdvojnásobování a překrývání činností. Platforma bude spolupracovat se stávajícími průmyslovými aliancemi Unie, a přispívat tak k jejich činnosti zapojením členských států. Klíčovými aliancemi pro spolupráci s platformou jsou Evropská bateriová aliance, Evropská aliance pro solární fotovoltaický průmysl, Evropská aliance pro čisté vodíky, Aliance pro letectví s nulovými emisemi, Průmyslová aliance pro procesory a polovodičové technologie a Průmyslová aliance pro hodnotový řetězec obnovitelných a nízkouhlíkových paliv. Ze strukturovaného rámce poskytovaného platformou mají stejný prospěch i odvětví, která v současné době v průmyslových aliancích zastoupena nejsou. Pokud jde o strategická partnerství v oblasti nulových čistých emisí, stanoví se v relevantních případech úzká spolupráce s Radou pro kritické suroviny.
- (113) Aby se průmyslová odvětví mohla účinně přizpůsobit klimatické a energetické transformaci, je obzvláště důležité snížení regulační a administrativní zátěže a vhodný regulační rámec. Unie by proto měla usilovat o dosažení výrazného snížení obecné regulační zátěže pro průmysl do roku 2030, zejména o uvedení nového produktu na vnitřní trh. Toto úsilí by mělo být vyvíjeno zejména v rámci zlepšování právní úpravy, aniž by byly dotčeny environmentální a pracovní normy Unie. Komise by měla platformu informovat o vývoji regulační a administrativní zátěže pro odvětví technologií pro nulové čisté emise v Unii, a to na základě zprávy Komise ze dne 24. října 2023 nazvané „Pokrok v oblasti konkurenceschopnosti technologií čisté energie“ a roční analýzy zátěže za rok 2022 vypracované Komisí. S cílem usnadnit orgánům Unie práci a udržet regulační zátěž pro odvětví technologií pro nulové čisté emise na minimu zřizuje toto nařízení vědeckou poradní skupinu zabývající se regulační zátěží v oblasti nulových čistých emisí (dále jen „vědecká poradní skupina“). Vědecká poradní skupina by měla vypracovat vědecky podložené poradenství o dopadu regulační zátěže v Unii na odvětví nulových čistých emisí za použití vědecky podložené metodiky a případně s přihlédnutím k souboru nástrojů pro zlepšování právní úpravy pro posouzení dopadu regulační zátěže. Činností vědecké poradní skupiny nejsou dotčeny výsadky orgánů Unie.
- (114) Nařízení (EU) 2018/1999 stanoví, že členské státy mají předložit aktualizované návrhy svých vnitrostátních plánů v oblasti energetiky a klimatu na období 2021–2030. Jak je zdůrazněno v pokynech Komise členským státům k těmto aktualizacím, měly by aktualizované vnitrostátní plány v oblasti energetiky a klimatu popisovat cíle a politiky členských států, které mají usnadnit rozšiřování projektů výroby komerčně dostupných, energeticky účinných a nízkouhlíkových technologií, zařízení a klíčových součástí na jejich území. Tyto plány by měly rovněž popisovat cíle a politiky členských států s cílem dosáhnout tohoto rozšíření úsilím o diverzifikaci ve třetích zemích a umožnit jejich průmyslovým odvětvím trvale zachycovat, přepravovat a ukládat emise CO₂ v geologických úložištích. Tyto plány by měly tvořit základ pro určení potřeby technologií pro nulové čisté emise. Se zřetelem k tomuto nařízení při vypracovávání vnitrostátních plánů v oblasti energetiky a klimatu by členské státy měly v dlouhodobém horizontu zohledňovat jak obecnou konkurenceschopnost, tak i výzkum a inovace v odvětví nulových čistých emisí.
- (115) V rámci průmyslového plánu Zelené dohody oznámila Komise svůj záměr uzavřít průmyslová partnerství pro nulové čisté emise zahrnující technologie pro nulové čisté emise a zintenzivnit své úsilí o spojení sil s partnery, kteří se zavázali k Pařížské dohodě. Spolupráce prostřednictvím těchto partnerství pravděpodobně podpoří přijetí technologií pro nulové čisté emise v celosvětovém měřítku a podpoří vzájemně se posilující partnerství mezi Uníí a třetími zeměmi, včetně udržitelných investic a technické pomoci. Průmyslová partnerství pro nulové čisté emise by měla být pro Unii a její partnery vzájemně přínosná a měla by přispívat k dosažení globálních cílů v oblasti klimatu. Tato partnerství mohou rovněž přispět k diverzifikaci a odolnosti dodávek technologií pro nulové čisté emise a jejich součástí v Unii, zlepšit sdílení informací mezi Uníí a jejími partnery o vývoji těchto technologií a podpořit

průmyslová odvětví Unie pro nulové čisté emise v přístupu na globální trh s čistou energií za současné podpory vznikajících průmyslových odvětví v oblasti technologií pro čistou energii ve třetích zemích s jasnými komparativními výhodami. Komise a členské státy mohou v rámci platformy koordinovat průmyslová partnerství pro nulové čisté emise a projednávat stávající příslušná partnerství a postupy, například zelená partnerství, dialogy o energetice a jiné formy stávajících dvoustranných smluvních ujednání, jakož i potenciální synergie s příslušnými dvoustrannými dohodami členských států se třetími zeměmi.

- (116) Unie by měla usilovat o diverzifikaci a stimulaci mezinárodního obchodu a investic do technologií pro nulové čisté emise, budování vzájemně se posilujících partnerství a zároveň prosazování vysokých sociálních, pracovních a environmentálních standardů v celosvětovém měřítku. To by se mělo dít v úzké spolupráci a partnerství s podobně smýšlejícími zeměmi prostřednictvím stávajících dohod nebo nové strategické angažovanosti. Obdobně by měla být v úzké spolupráci s partnerskými zeměmi vyvíjena intenzivnější mezinárodní spolupráce, pokud jde o úsilí v oblasti výzkumu a inovací se zaměřením na vývoj a zavádění technologií pro nulové čisté emise, a to otevřeným a vyváženým způsobem, na základě reciprocity a vzájemných zájmů.
- (117) Za účelem identifikace a zmírnění potenciálních rizik dodávek souvisejících s technologiemi pro nulové čisté emise by mělo být možné průběžně sledovat ukazatele týkající se tržních trendů, výrobních kapacit, inovací, zaměstnanosti a dovedností, povolovacích lhůt technologií pro nulové čisté emise a kapacit pro injektáž CO₂. V současnosti však není pro sledování těchto ukazatelů k dispozici dostatek vysoce kvalitních údajů. Jelikož úkoly, které stanoví toto nařízení, na dostupnosti kvalitních údajů závisí, je nezbytné, aby Komise při sledování stanovila mezi technologiemi pro nulové čisté emise priority na základě jejich významu v Unii a zároveň usilovala o zlepšení dostupnosti těchto údajů. Komise bude rovněž úzce spolupracovat se statistickým úřadem Unie Eurostatem na vypracování společných kodexů pro technologie pro nulové čisté emise, které jsou nezbytné pro vysoce kvalitní a dlouhodobé vykazování a statistiky.
- (118) Pokud je na Komisi podle tohoto nařízení přenesena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování EU, je obzvláště důležité, aby Komise v rámci přípravné činnosti vedla odpovídající konzultace, a to i na odborné úrovni, a aby tyto konzultace probíhaly v souladu se zásadami stanovenými v interinstitucionální dohodě ze dne 13. dubna 2016 o zdokonalení tvorby právních předpisů⁽⁴⁹⁾. Pro zajištění rovné účasti na vypracovávání aktů v přenesené pravomoci obdrží Evropský parlament a Rada veškeré dokumenty současně s odborníky z členských států a jejich odborníci mají automaticky přístup na zasedání skupin odborníků Komise, jež se věnují přípravě aktů v přenesené pravomoci.
- (119) V rozsahu, v jakém kterékoli z opatření uvedených v tomto nařízení představuje státní podporu, není ustanoveními týkajícími se těchto opatření dotčeno použití článků 107 a 108 Smlouvy o fungování EU.
- (120) Jelikož cíle tohoto nařízení nemůže být dosaženo uspokojivě členskými státy, ale spíše jej z důvodu rozsahu nebo účinků daného opatření může být lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku, nepřekračuje toto nařízení rámec toho, co je nezbytné k dosažení tohoto cíle,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

KAPITOLA I

PŘEDMĚT, OBLAST PŮSOBNOSTI A DEFINICE

Článek 1

Předmět

1. Obecným cílem tohoto nařízení je zlepšit fungování vnitřního trhu vytvořením rámce pro zajištění přístupu Unie k bezpečným a udržitelným dodávkám technologií pro nulové čisté emise, mimo jiné rozšířením výrobní kapacity technologií pro nulové čisté emise a jejich dodavatelských řetězců s cílem zabezpečit jejich odolnost a zároveň přispět

⁽⁴⁹⁾ Úř. věst. L 123, 12.5.2016, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_interinst/2016/512/oj.

k dosažení cílů Unie v oblasti klimatu a cíle v oblasti klimatické neutrality, jak jsou vymezeny v nařízení (EU) 2021/1119, s cílem dosáhnout v Unii dekarbonizace hospodářství a společností, jakož i přispěním ke kvalitním pracovním místům v oblasti technologií pro nulové čisté emise, a zlepšení konkurenceschopnosti Unie.

2. Za účelem dosažení obecného cíle uvedeného v odstavci 1 stanoví toto nařízení opatření, která mají za cíl:

- a) snížit riziko narušení dodávek v souvislosti s technologiemi pro nulové čisté emise, které by mohlo narušit hospodářskou soutěž a způsobit roztržičení vnitřního trhu, zejména identifikací a podporou rozšiřování výrobní kapacity v oblasti technologií pro nulové čisté emise a jejich dodavatelských řetězců;
- b) vytvořit trh Unie se službami ukládání CO₂;
- c) stimulovat poptávku po udržitelných a odolných technologiích pro nulové čisté emise prostřednictvím zadávacích řízení, dražeb a jiných forem veřejné intervence;
- d) zlepšovat dovednosti prostřednictvím podpory akademií, čímž se zajistí a vytvoří kvalitní pracovní místa;
- e) podporovat inovace zřizováním regulačních pískovišť pro nulové čisté emise, koordinací výzkumných a inovačních činností prostřednictvím řídicí skupiny pro strategický plán pro energetické technologie, jakož i využíváním zadávání veřejných zakázek v předobchodní fázi a zadávání veřejných zakázek na inovativní řešení;
- f) zlepšovat schopnost Unie monitorovat a zmírňovat rizika narušení dodávek technologií pro nulové čisté emise.

Článek 2

Oblast působnosti

1. S výjimkou článků 33 a 34 tohoto nařízení, které se vztahují na inovativní technologie pro nulové čisté emise a další inovativní technologie, se toto nařízení vztahuje na technologie pro nulové čisté emise. Z oblasti působnosti tohoto nařízení jsou vyloučeny kritické suroviny spadající do oblasti působnosti nařízení (EU) 2024/1252.
2. V případě integrovaných výrobních zařízení, která zahrnují produkci materiálů spadajících do oblasti působnosti nařízení (EU) 2024/1252 a tohoto nařízení, se příslušné nařízení, které se použije, určí podle konečného produktu daných zařízení.
3. S výjimkou článků 5, 25, 26 a 28 se toto nařízení vztahuje na energeticky náročné projekty dekarbonizace průmyslu, které jsou součástí dodavatelského řetězce technologie pro nulové čisté emise a které významně a trvale snižují míry emisí ekvivalentu CO₂ průmyslových procesů v rozsahu, který je technicky proveditelný.

Článek 3

Definice

Pro účely tohoto nařízení se rozumí:

- 1) „technologiemi pro nulové čisté emise“ technologie uvedené v článku 4, pokud se jedná o konečné produkty, konkrétní součásti nebo konkrétní strojní zařízení používané především k výrobě těchto produktů;
- 2) „součástí“ určitá část konečného produktu v oblasti technologií pro nulové čisté emise, kterou vyrábí a s níž obchoduje určitá společnost, včetně zpracovaného materiálu;
- 3) „technologiemi v oblasti energie z obnovitelných zdrojů“ technologie, které vyrábějí energii z obnovitelných zdrojů;
- 4) „energií z obnovitelných zdrojů“ energie z obnovitelných zdrojů nebo obnovitelná energie ve smyslu čl. 2 druhého pododstavce bodu 1 směrnice (EU) 2018/2001;

- 5) „ukládáním energie“ akumulace elektřiny a tepla, jakož i jiné formy ukládání, které se používají k ukládání či skladování energie z nefosilních zdrojů;
- 6) „palivy z obnovitelných zdrojů nebiologického původu“ paliva z obnovitelných zdrojů nebiologického původu ve smyslu čl. 2 druhého pododstavce bodu 36 směrnice (EU) 2018/2001;
- 7) „udržitelnými alternativními palivy“ udržitelná letecká paliva, syntetická nízkouhlíková letecká paliva nebo vodík pro letectví ve smyslu čl. 3 bodů 7, 13 nebo 17 nařízení (EU) 2023/2405 určená pro odvětví letectví nebo paliva určená pro námořní odvětví určená v souladu s čl. 10 odst. 1 a 2 nařízení (EU) 2023/1805;
- 8) „transformativními průmyslovými technologiemi pro dekarbonizaci“ rozšíření výrobní kapacity pro transformativní průmyslové technologie, které se používají k tomu, aby se v rozsahu, který je technicky proveditelný, výrazně a trvale snížila míra emisí ekvivalentu CO₂ komerčního zařízení energeticky náročného podniku ve smyslu čl. 17 odst. 1 písm. a) směrnice Rady 2003/96/ES⁽⁵⁰⁾, v odvětví oceli, hliníku, neželezných kovů, chemických látek, cementu, vápna, skla, keramiky, hnojiv, jakož i v odvětví buničiny a papíru;
- 9) „biotechnologickými klimatickými a energetickými řešeními“ technologie spočívající ve využívání mikroorganismů nebo biologických molekul, jako jsou enzymy, pryskyřice nebo biopolymery, které jsou schopny snížit emise CO₂ nahrazením energeticky náročných vstupů na fosilní nebo chemické bázi v rámci průmyslových výrobních procesů, které jsou relevantní mimo jiné pro zachycování uhlíku, výrobu biopaliv a výrobu biologických materiálů, v souladu se zásadami oběhového hospodářství;
- 10) „používanými především“ konečné produkty a konkrétní součásti, které jsou nezbytné pro výrobu technologií pro nulové čisté emise, jak je uvedeno v příloze X, nebo konečné produkty, konkrétní součásti a konkrétní strojní zařízení, které jsou nezbytné pro výrobu technologií pro nulové čisté emise, a to na základě důkazů poskytnutých příslušnému vnitrostátnímu orgánu předkladatelem projektu, s výjimkou energeticky náročných projektů dekarbonizace průmyslu, u nichž se tyto důkazy nepožadují;
- 11) „zpracovaným materiálem“ materiál, který byl zpracován tak, aby byl vhodný pro konkrétní funkci v dodavatelském řetězci technologie pro nulové čisté emise, s výjimkou kritických surovin definovaných v článku 4 nařízení (EU) 2024/1252;
- 12) „inovativními technologiemi pro nulové čisté emise“ technologie pro nulové čisté emise, které zahrnují skutečné inovace, jež nejsou v současné době na trhu dostupné a které jsou dostatečně pokročilé na to, aby mohly být vyzkoušeny v kontrolovaném prostředí;
- 13) „dalšími inovativními technologiemi“ technologie v oblasti energetiky nebo klimatu s prokázaným potenciálem přispět k dekarbonizaci průmyslových nebo energetických systémů a snížit strategické závislosti, které zahrnují skutečné inovace, které v současné době nejsou na trhu Unie dostupné a které jsou dostatečně pokročilé na to, aby mohly být testovány v kontrolovaném prostředí;
- 14) „zadáváním veřejných zakázek v předobchodní fázi“ zadávání zakázek na technologie pro nulové čisté emise v předobchodní fázi, které zahrnují sdílení rizik a přínosů v tržních podmínkách a rozvoj hospodářské soutěže ve fázích;
- 15) „zadáváním veřejných zakázek na inovativní řešení“ zadávací řízení, kdy veřejní zadavatelé nebo zadavatelé působí jako vstupní zákazník u technologií pro nulové čisté emise, které může zahrnovat testování shody;
- 16) „projektem výroby technologií pro nulové čisté emise“ plánované komerční zařízení nebo rozšíření či nové využití stávajícího zařízení na výrobu technologií pro nulové čisté emise, nebo energeticky náročný projekt dekarbonizace průmyslu;
- 17) „energeticky náročnými projekty dekarbonizace průmyslu“ výstavba nebo přeměna komerčního zařízení energeticky náročného podniku ve smyslu čl. 17 odst. 1 písm. a) směrnice 2003/96/ES v odvětví oceli, hliníku, neželezných kovů, chemických látek, cementu, vápna, skla, keramiky, hnojiv, jakož i v odvětví celulózy a papíru, které jsou součástí dodavatelského řetězce technologie pro nulové čisté emise a které mají výrazně a trvale snížit míry emisí ekvivalentu CO₂ z průmyslových procesů v rozsahu, který je technicky proveditelný;

⁽⁵⁰⁾ Směrnice Rady 2003/96/ES ze dne 27. října 2003, kterou se mění struktura rámcových předpisů Společenství o zdanění energetických produktů a elektřiny (Úř. věst. L 283, 31.10.2003, s. 51).

- 18) „strategickým projektem pro nulové čisté emise“ projekt výroby technologií pro nulové čisté emise, projekt zachycování CO₂, projekt ukládání CO₂ nebo projekt infrastruktury pro přepravu CO₂ nacházející se v Unii, který členský stát uznal za strategický projekt pro nulové čisté emise podle článků 13 a 14;
- 19) „povolovacím postupem“ postup zahrnující všechna relevantní povolení k výstavbě, rozšíření, změně a provozování projektů výroby technologií pro nulové čisté emise a strategických projektů pro nulové čisté emise, včetně stavebních povolení, povolení pro chemické látky a pro připojení k soustavě, posouzení vlivů na životní prostředí a environmentálních povolení, jsou-li vyžadována, a obsahující všechny žádosti a postupy od potvrzení úplnosti žádosti až po oznámení komplexního rozhodnutí o výsledku řízení příslušným jediným kontaktním místem, jakož i s ohledem na geologické ukládání CO₂, povolovací postup týkající se ukládání, který se zabývá zpracováním všech nezbytných povolení pro povrchová zařízení, jež jsou k provozování úložiště požadována, včetně stavebního povolení a povolení týkajícího se potrubí a environmentálních povolení pro vtlačení a ukládání CO₂ dokončený v souladu se směrnicí 2009/31/ES;
- 20) „komplexním rozhodnutím“ rozhodnutí nebo soubor rozhodnutí přijatých orgány členského státu, která určují, zda je předkladatel projektu oprávněn projekt výroby technologií pro nulové čisté emise provést, aniž je dotčeno jakékoli rozhodnutí přijaté v rámci odvolacího řízení;
- 21) „předkladatelem projektu“ podnik nebo konsorcium podniků, které vyvíjejí projekt výroby technologií pro nulové čisté emise nebo strategický projekt pro nulové čisté emise;
- 22) „regulačním pískovištěm pro nulové čisté emise“ systém, který podnikům umožňuje testovat inovativní technologie pro nulové čisté emise a další inovativní technologie v kontrolovaném reálném prostředí v rámci zvláštního plánu, který vypracuje a monitoruje příslušný orgán;
- 23) „zadávacím řízením“ jeden z následujících dvou postupů:
 - a) jakýkoli typ zadávacího řízení, na který se vztahuje směrnice 2014/24/EU, pokud jde o uzavření smlouvy na veřejnou zakázku, nebo směrnice 2014/25/EU, pokud jde o uzavření smlouvy na zakázku na dodávky, stavební práce a služby;
 - b) postup udělení koncese na stavební práce nebo služby, na který se vztahuje směrnice 2014/23/EU;
- 24) „veřejným zadavatelem“ v souvislosti se zadávacími řízeními veřejný zadavatel ve smyslu článku 6 směrnice 2014/23/EU, čl. 2 odst. 1 bodu 1 směrnice 2014/24/EU a článku 3 směrnice 2014/25/EU;
- 25) „zadavatelem“ v souvislosti se zadávacími řízeními zadavatel ve smyslu článku 7 směrnice 2014/23/EU a článku 4 směrnice 2014/25/EU;
- 26) „zakázkou“ v souvislosti se zadávacími řízeními veřejné zakázky ve smyslu čl. 2 odst. 1 bodu 5 směrnice 2014/24/EU, zakázky na dodávky, stavební práce a služby ve smyslu čl. 2 odst. 1 směrnice 2014/25/EU a koncese ve smyslu čl. 5 bodu 1 směrnice 2014/23/EU;
- 27) „dražbou“ mechanismus pro nabídková řízení na podporu výroby nebo spotřeby energie z obnovitelných zdrojů, na něž se nevztahují směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/81/ES⁽⁵¹⁾ nebo směrnice 2014/23/EU, 2014/24/EU nebo 2014/25/EU;
- 28) „kapacitou pro vtlačení CO₂“ roční množství CO₂, které lze vtlačet do fungujícího geologického úložiště povoleného podle směrnice 2009/31/ES za účelem snížení emisí nebo zvýšení pohlcování uhlíku, zejména z velkých průmyslových zařízení, a které se měří v tunách za rok;
- 29) „infrastrukturou pro přepravu CO₂“ potrubní síť, včetně připojených kompresních stanic, pro přepravu CO₂ do úložiště, jakož i veškeré způsoby lodní, silniční nebo železniční dopravy, případně včetně zařízení na zkapaňování a dočasných úložišť, pro přepravu CO₂ do přístavních zařízení a úložiště;

⁽⁵¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/81/ES ze dne 13. července 2009 o koordinaci postupů při zadávání některých zakázek na stavební práce, dodávky a služby zadavateli v oblasti obrany a bezpečnosti a o změně směrnic 2004/17/ES a 2004/18/ES (Úř. věst. L 216, 20.8.2009, s. 76).

- 30) „integraci energetického systému“ řešení pro plánování a provoz energetického systému jako celku, s mnoha různými nosiči energie, energetickými infrastrukturami a odvětvími spotřeby energie, a to vytvářením pevnějších vazeb mezi nimi s cílem poskytovat energetické služby na bázi energie z nefosilních zdrojů, které jsou flexibilní, spolehlivé a účinně využívají zdroje s co nejmenšími náklady pro společnost, hospodářství a životní prostředí;
- 31) „průmyslovými partnerstvími pro nulové čisté emise“ závazek mezi Unii a třetí zemí posílit spolupráci v oblasti technologií pro nulové čisté emise, který je zřízen nezávazným nástrojem, jenž stanoví konkrétní opatření společného zájmu.
- 32) „prvním svého druhu“ nové nebo podstatně modernizované zařízení s technologií pro nulové čisté emise, které poskytuje inovace, pokud jde o výrobní proces technologie pro nulové čisté emise, které v Unii dosud není výrazně zastoupeno, ani neexistují závazné plány pro jeho vybudování;
- 33) „výrobní kapacitou“ celkový objem výrobní kapacity technologií pro nulové čisté emise vyrobených v rámci určitého výrobního projektu, nebo pokud se v rámci výrobního projektu nevyrábějí konečné produkty ale spíše konkrétní součásti nebo konkrétní strojní zařízení primárně používané především pro výrobu těchto produktů, výrobní kapacita konečných produktů, pro něž jsou tyto součásti nebo konkrétní strojní zařízení vyráběny.

Článek 4

Seznam technologií pro nulové čisté emise

1. Technologiemi pro nulové čisté emise se v oblasti působnosti tohoto nařízení rozumějí:
 - a) solární technologie, včetně fotovoltaických, solárních termoelektrických a solárních termálních technologií;
 - b) technologie pro výrobu větrné energie na pevnině a pro výrobu energie z obnovitelných zdrojů na moři;
 - c) bateriové technologie a technologie ukládání energie;
 - d) tepelná čerpadla a technologie pro využití geotermální energie;
 - e) vodíkové technologie, včetně elektrolyzérů a palivových článků;
 - f) technologie v oblasti udržitelné výroby bioplynu a biometanu;
 - g) technologie CCS;
 - h) technologie v oblasti elektrizačních soustav, včetně technologií elektrického dobíjení pro dopravu a technologií pro digitalizaci soustav;
 - i) technologie v oblasti energie z jaderného štěpení, včetně technologií jaderného palivového cyklu;
 - j) technologie v oblasti udržitelných alternativních paliv;
 - k) technologie v oblasti hydroelektrické energie;
 - l) technologie v oblasti energie z obnovitelných zdrojů, které nejsou zahrnuty v předchozích kategoriích;
 - m) technologie v oblasti energetické účinnosti související s energetickým systémem, včetně technologií tepelných soustav;
 - n) technologie v oblasti paliv z obnovitelných zdrojů nebiologického původu;
 - o) biotechnologická klimatická a energetická řešení;
 - p) transformativní průmyslové technologie pro dekarbonizaci, které nejsou zahrnuty v předchozích kategoriích;
 - q) technologie v oblasti přepravy a využívání CO₂;
 - r) technologie na větrný a elektrický pohon v oblasti dopravy;
 - s) jaderné technologie, které nejsou zahrnuty v předchozích kategoriích.

2. Odstavcem 1 není dotčeno právo členského státu stanovit si volbu mezi různými energetickými zdroji a základní skladbu zásobování energií.

3. Odstavcem 1 není dotčeno přidělování finančních prostředků Unie, zejména pokud jde o kritéria způsobilosti nebo kritéria pro udělení zakázky, přijatá v souladu s příslušnými postupy, nebo o podporu Unie poskytovanou EIB.

KAPITOLA II

ZÁKLADNÍ PODMÍNKY UMOŽŇUJÍCÍ VÝROBU TECHNOLOGIÍ PRO NULOVÉ ČISTÉ EMISE

ODDÍL I

Referenční hodnoty

Článek 5

Referenční hodnoty

1. Komise a členské státy podporují projekty výroby pro nulové čisté emise v souladu s touto kapitolou, aby se v Unii zajistilo snížení strategické závislosti v oblasti technologií pro nulové čisté emise a jejich dodavatelských řetězců dosažením výrobní kapacity pro tyto technologie, které mají:

- a) referenční hodnotu ve výši nejméně 40 % roční potřeby Unie v oblasti zavádění odpovídajících technologií nezbytných k dosažení cílů Unie v oblasti klimatu a energetiky do roku 2030;
- b) zvýšený podíl Unie na odpovídajících technologiích s cílem dosáhnout do roku 2040 úrovně 15 % světové výroby na základě sledování podle článku 42, s výjimkou případů, kdy by zvýšená výrobní kapacita Unie byla výrazně vyšší než Unie v oblasti zavádění odpovídajících technologií nezbytných k dosažení cílů Unie v oblasti klimatu a energetiky pro rok 2040 potřebuje.

ODDÍL II

Zjednodušení administrativních a povolovacích postupů

Článek 6

Jednotná kontaktní místa

1. Do 30. prosince 2024 členské státy zřídí nebo určí jeden nebo více orgánů jako jednotná kontaktní místa na příslušné správní úrovni. Každé jednotné kontaktní místo je odpovědné za usnadnění a koordinaci povolovacího postupu u projektů výroby technologií pro nulové čisté emise, včetně strategických projektů pro nulové čisté emise, a za poskytování informací ohledně zjednodušení administrativních postupů v souladu s článkem 7, včetně informací o tom, kdy je žádost považována za úplnou v souladu s čl. 9 odst. 10.

2. Pokud členský stát zřídí nebo určí více než jedno jednotné kontaktní místo podle odstavce 1 tohoto článku, poskytne nástroje, které předkladatelům projektů pomohou určit vhodné zavedené nebo určené kontaktní místo na internetové stránce zřízené v souladu s článkem 7.

3. Jednotné kontaktní místo zavedené nebo určené podle odstavce 1 je jediným kontaktním místem pro předkladatele projektu v rámci povolovacího postupu týkajícího se projektu výroby technologií pro nulové čisté emise, včetně strategického projektu pro nulové čisté emise. Toto kontaktní místo koordinuje a usnadňuje předkládání všech relevantních dokumentů a informací a uvědomuje předkladatele projektu o výsledku komplexního rozhodnutí.

4. Předkladatelé projektů mohou předkládat veškeré dokumenty v rámci povolovacího postupu v elektronické podobě.

5. Příslušné orgány zajistí, aby byly zohledněny veškeré relevantní provedené studie nebo povolení či oprávnění vydaná pro daný projekt a aby nebyly vyžadovány žádné duplicitní studie, povolení či oprávnění, pokud unijní nebo vnitrostátní právo neurčuje jinak.

6. Členské státy zajistí, aby žadatelé měli snadný přístup k informacím o řešení sporů týkajících se povolovacího postupu a k souvisejícím postupům, a to případně i k mechanismům alternativního řešení sporů, pokud jsou tyto postupy vnitrostátním právem stanoveny.
7. Členské státy zajistí, aby jednotné kontaktní místo a všechny příslušné orgány odpovědné za veškeré kroky v průběhu povolovacího postupu, včetně všech procesních kroků, měly dostatečný počet kvalifikovaných pracovníků a dostatečné finanční, technické a technologické zdroje nezbytné k účinnému plnění svých úkolů podle tohoto nařízení, a to případně i pro účely prohlubování dovedností a rekvalifikace.
8. Platforma uvedená v člancích 38 a 39 pravidelně projednává provádění tohoto oddílu a článků 15 a 16 a sdílí osvědčené postupy pro organizování jednotných kontaktních míst.
9. Orgány zapojené do povolovacího postupu i další dotčené orgány jednotnému kontaktnímu místu upřesní a zpřístupní požadavky a rozsah informací, které jsou od předkladatele projektu před zahájením povolovacího postupu požadovány.

Článek 7

Dostupnost informací online

Členské státy poskytují online a centralizovaným a snadno přístupným způsobem přístup k následujícím informacím o postupech týkajících se projektů výroby technologií pro nulové čisté emise, včetně strategických projektů pro nulové čisté emise:

- a) jednotné kontaktní místo podle čl. 6 odst. 1;
- b) povolovací postup, včetně informací o řešení sporů;
- c) finanční a investiční služby;
- d) možnosti financování na úrovni Unie nebo členských států;
- e) podpůrné služby pro podniky, mimo jiné včetně přiznání k dani z příjmu právnických osob, místních daňových právních předpisů nebo pracovního práva.

Článek 8

Urychlení realizace

Členské státy poskytují administrativní podporu projektům výroby technologií pro nulové čisté emise, jež jsou realizovány na jejich území, s cílem usnadnit jejich včasné a účinné provádění, přičemž zvláštní pozornost věnují malým a středním podnikům zapojeným do těchto projektů, včetně toho, že poskytují:

- a) pomoc při zajištění dodržování platných správních povinností a povinností týkajících se podávání zpráv;
- b) pomoc předkladatelům projektů za účelem informování veřejnosti v zájmu lepšího přijetí projektu ze strany veřejnosti;
- c) pomoc předkladatelům projektů v průběhu povolovacího postupu, zejména malým a středním podnikům.

Článek 9

Doba trvání povolovacího postupu

1. Povolovací postup u projektů výroby technologií pro nulové čisté emise nepřekročí žádnou z těchto lhůt:
 - a) 12 měsíců u výstavby nebo rozšíření projektů výroby technologií pro nulové čisté emise s roční výrobní kapacitou nižší než 1 GW;

b) 18 měsíců u výstavby nebo rozšíření projektů výroby technologií pro nulové čisté emise s roční výrobní kapacitou 1 GW nebo vyšší.

2. Povolovací postup u projektů výroby technologií pro nulové čisté emise, u nichž se roční výrobní kapacita neměří v GW, nepřekročí lhůtu 18 měsíců.

3. Pokud energeticky náročné projekty dekarbonizace průmyslu, včetně projektů, které jsou uznány za strategické, vyžadují výstavbu několika zařízení nebo jednotek na jednom místě, mohou se předkladatel projektu a jednotné kontaktní místo v zájmu dodržení platných lhůt dohodnout na rozdělení daného projektu do několika menších projektů.

4. Je-li podle směrnice 2011/92/EU vyžadováno posouzení vlivů na životní prostředí, nezahrnují se kroky v rámci posuzování podle čl. 1 odst. 2 písm. g) bodu i) uvedené směrnice do doby trvání povolovacího postupu podle odstavců 1 a 2 tohoto článku.

5. Pokud z konzultace podle čl. 1 odst. 2 písm. g) bodu ii) směrnice 2011/92/EU vyplývá potřeba doplnit zprávu o posouzení vlivů na životní prostředí o další informace, může jednotné kontaktní místo poskytnout předkladateli projektu příležitost předložit dodatečné informace. V takovém případě jednotné kontaktní místo oznámí předkladateli projektu datum, dokdy mají být tyto dodatečné informace poskytnuty, přičemž tato lhůta je nejméně 30 dnů ode dne oznámení. Období mezi lhůtou pro poskytnutí dodatečných informací a jejich předložením se do doby trvání povolovacího postupu uvedeného v odstavcích 1 a 2 tohoto článku nezapočítává.

6. Ve výjimečných případech, kdy to vyžaduje povaha, složitost, umístění nebo velikost navrhovaného projektu výroby technologií pro nulové čisté emise nebo strategického projektu pro nulové čisté emise, může členský stát lhůty uvedené v odstavcích 1, 2 a 7 tohoto článku a v čl. 16 odst. 1 a 2 v jednotlivých případech před jejich uplynutím jednou prodloužit, a to nejvýše o tři měsíce.

7. Pokud se některý členský stát domnívá, že navrhovaný projekt výroby technologií pro nulové čisté emise nebo strategický projekt pro nulové čisté emise představuje výjimečná rizika pro zdraví a bezpečnost pracovníků nebo obyvatelstva obecně a je-li nezbytná dodatečná doba pro určení, zda jsou zavedena opatření k řešení identifikovatelných rizik, může lhůty uvedené v odstavcích 1 a 2 tohoto článku a v čl. 16 odst. 1 a 2 do šesti měsíců od zahájení povolovacího postupu o šest měsíců prodloužit.

8. Při uplatňování odstavců 6 nebo 7 jednotné kontaktní místo písemně informuje předkladatele projektu o důvodech prodloužení a o datu, ke kterému se očekává komplexní rozhodnutí.

9. Jednotné kontaktní místo uvedené v čl. 6 odst. 1 tohoto nařízení předkladateli projektu oznámí datum, dokdy je třeba vypracovat zprávu o posouzení vlivů na životní prostředí uvedenou v čl. 5 odst. 1 směrnice 2011/92/EU, přičemž zohlední organizaci povolovacího postupu v příslušném členském státě a potřebu poskytnout dostatek času na posouzení zprávy. Období mezi lhůtou pro předložení zprávy o posouzení vlivů na životní prostředí a jejím předložením se do doby trvání povolovacího postupu uvedeného v odstavcích 1 a 2 tohoto článku nezapočítává.

10. Nejpozději do 45 dnů od obdržení žádosti o udělení povolení dotčené jednotné kontaktní místo potvrdí, že žádost je úplná, nebo pokud předkladatel projektu nezaslal všechny informace potřebné pro zpracování žádosti, požádá předkladatele projektu, aby bez zbytečného prodlení předložil úplnou žádost, přičemž upřesní, které informace chybějí. Je-li předložená žádost shledána neúplnou napodruhé, může jednotné kontaktní místo do 30 dnů od druhého podání znovu požádat o informace. Jednotné kontaktní místo nevyžaduje informace v oblastech, které nejsou zahrnuty v první žádosti o doplňující informace, a je oprávněno požadovat další důkazy pouze za účelem doplnění zjištěných chybějících informací. Datum potvrzení úplnosti žádosti jednotným kontaktním místem podle čl. 6 odst. 1 se považuje za začátek povolovacího postupu týkajícího se uvedené konkrétní žádosti.

11. Nejpozději do dvou měsíců ode dne přijetí žádosti vypracuje jednotné kontaktní místo v úzké spolupráci s dalšími dotčenými orgány podrobný harmonogram povolovacího postupu. Tento harmonogram se odvíjí od okamžiku, kdy jednotné kontaktní místo potvrdí, že je žádost úplná. Harmonogram zveřejní jednotné kontaktní místo na volně přístupných internetových stránkách.

12. Lhůtami stanovenými v tomto článku a v článku 16 nejsou dotčeny ani povinnosti vyplývající z práva Unie a mezinárodního práva, ani správní odvolací řízení a opravné prostředky před soudem nebo jiným soudním orgánem.

13. Lhůtami stanovenými v tomto článku a v článku 16 pro veškeré povolovací postupy nejsou dotčeny žádné kratší lhůty stanovené členskými státy.

Článek 10

Posouzení vlivů na životní prostředí a environmentální povolení

1. Pokud je podle článků 5 až 9 směrnice 2011/92/EU požadováno posouzení vlivů na životní prostředí, může dotčený předkladatel projektu před předložením žádosti jednotné kontaktní místo požádat o stanovisko k rozsahu a míře podrobnosti informací, které mají být zahrnuty do zprávy o posouzení vlivů na životní prostředí podle čl. 5 odst. 1 uvedené směrnice. Jednotné kontaktní místo zajistí, aby toto stanovisko bylo vydáno co nejdříve, nejpozději však do 45 dnů ode dne, kdy předkladatel projektu o stanovisko požádal.

2. Pokud povinnost posoudit vlivy na životní prostředí vyplývá současně z alespoň dvou ze směrnice 2000/60/ES, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/42/ES⁽³²⁾ a směrnic 2008/98/ES, 2009/147/ES, 2010/75/EU, 2011/92/EU, 2012/18/EU nebo 92/43/EHS, členské státy zajistí, aby byl uplatněn koordinovaný nebo společný postup splňující veškeré požadavky uvedených právních předpisů Unie.

V rámci koordinovaného postupu uvedeného v prvním pododstavci zkoordinuje příslušný orgán různá individuální posouzení vlivů konkrétního projektu na životní prostředí, která vyžadují relevantní legislativní akty Unie.

V rámci společného postupu uvedeného v prvním pododstavci zajistí příslušný orgán jediné posouzení vlivů konkrétního projektu na životní prostředí, které vyžadují relevantní legislativní akty Unie. Uplatněním společného nebo koordinovaného postupu není dotčen obsah posouzení vlivů na životní prostředí.

3. Členské státy zajistí, aby příslušné orgány vydaly odůvodněný závěr podle čl. 1 odst. 2 písm. g) bodu iv) směrnice 2011/92/EU o posuzování vlivů na životní prostředí, a to do 90 dnů od obdržení všech nezbytných informací podle článků 5, 6 a 7 uvedené směrnice a po dokončení konzultací podle článků 6 a 7 uvedené směrnice.

4. Ve výjimečných případech, kdy to vyžaduje povaha, složitost, umístění nebo velikost navrhovaného projektu, mohou členské státy v jednotlivých případech lhůtu uvedenou v odstavci 3 před uplynutím její platnosti prodloužit, a to nejvýše o 20 dnů. V takovém případě dotčené jednotné kontaktní místo písemně informuje předkladatele projektu o důvodech prodloužení a o lhůtě pro vydání odůvodněného závěru.

5. Lhůty pro konzultaci s dotčenou veřejností podle čl. 1 odst. 2 písm. e) směrnice 2011/92/EU a s orgány podle čl. 6 odst. 1 uvedené směrnice ohledně zprávy o vlivech na životní prostředí podle čl. 5 odst. 1 uvedené směrnice nesmí být delší než 85 dnů a v souladu s čl. 6 odst. 7 uvedené směrnice nesmí být kratší než 30 dnů. V případech, na které se vztahuje čl. 6 odst. 4 druhý pododstavec uvedené směrnice, může být tato lhůta v jednotlivých případech prodloužena až na 90 dnů.

6. Členské státy zajistí, aby jejich příslušné orgány a další orgány určené podle čl. 6 odst. 1 směrnice 2011/92/EU měly dostatečný počet kvalifikovaných pracovníků a dostatečné finanční, technické a technologické zdroje nezbytné pro plnění svých povinností podle tohoto článku.

Článek 11

Plánování

1. Celostátní, regionální a místní orgány odpovědné za přípravu plánů, včetně územního plánování, územních plánů a plánů využití půdy zvíží, zda do těchto plánů ve vhodných případech nezahrnou ustanovení týkající se rozvoje projektů výroby technologií pro nulové čisté emise, včetně strategických projektů pro nulové čisté emise a případně údolí pro urychlení zavádění technologií pro nulové čisté emise, jakož i veškerou nezbytnou infrastrukturu. Uvažuje-li se o zahrnutí takových ustanovení, upřednostní se umělé a zastavěné plochy, průmyslové areály a opuštěné a chátrající průmyslové pozemky nebo objekty (brownfieldy). Pro usnadnění rozvoje projektů výroby technologií pro nulové čisté emise členské státy zajistí, aby byly všechny relevantní údaje o územním plánování v souladu s článkem 7 dostupné online.

⁽³²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/42/ES ze dne 27. června 2001 o posuzování vlivů některých plánů a programů na životní prostředí (Úř. věst. L 197, 21.7.2001, s. 30).

2. Pokud plány obsahují ustanovení o rozvoji projektů výroby technologií pro nulové čisté emise, včetně strategických projektů pro nulové čisté emise, a jejich požadované infrastruktury a podléhají posouzení podle směrnice 2001/42/ES a podle článku 6 směrnice 92/43/EHS, tato posouzení se spojí. V příslušných případech se toto spojené posouzení zabývá také dopadem na potenciálně dotčené vodní útvary podle směrnice 2000/60/ES. Pokud jsou příslušné členské státy povinny posoudit dopady stávajících a budoucích činností na mořské prostředí, včetně interakcí mezi pevninou a mořem, jak je uvedeno v článku 4 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/89/EU⁽⁵³⁾, jsou tyto dopady rovněž zahrnuty do spojeného posouzení. Spojení posouzení podle tohoto odstavce nemá vliv na jejich obsah nebo kvalitu. Spojené posouzení se provádí tak, aby to nevedlo k prodloužení lhůt stanovených v tomto nařízení.

Článek 12

Použitelnost úmluv EHK OSN

1. Tímto nařízením nejsou dotčeny povinnosti podle Úmluvy Evropské hospodářské komise Organizace spojených národů (EHK OSN) o přístupu k informacím, účasti veřejnosti na rozhodování a přístupu k právní ochraně v záležitostech životního prostředí, podepsané dne 25. června 1998 v Aarhusu, a podle Úmluvy EHK OSN o posuzování vlivů na životní prostředí přesahujících hranice států, podepsané dne 25. února 1991 v Espoo, a jejího Protokolu o strategickém posuzování vlivů na životní prostředí, podepsaného dne 21. května 2003 v Kyjevě.

2. Veškerá rozhodnutí přijatá podle tohoto oddílu a článků 8, 15, 16 a 28 se zveřejní snadno srozumitelným způsobem a všechna rozhodnutí týkající se projektu výroby technologií pro nulové čisté emise nebo strategického projektu pro nulové čisté emise se zpřístupní na týchž internetových stránkách.

ODDÍL III

Strategické projekty pro nulové čisté emise

Článek 13

Kvalifikační kritéria pro výběr

1. Členské státy uznají za strategické projekty pro nulové čisté emise projekty výroby technologií pro nulové čisté emise nacházející se v Unii, které přispívají k dosažení cílů stanovených v článku 1, včetně přispívání k cílům Unie v oblasti klimatu nebo energetiky, a splňují alespoň jedno z těchto kritérií:

- a) projekt výroby technologií pro nulové čisté emise přispívá k technologické a průmyslové odolnosti technologií Unie pro nulové emise tím, že zvyšuje výrobní kapacitu určité součásti nebo segmentu dodavatelského řetězce technologií pro nulové čisté emise tím, že:
 - i) zvýší v Unii výrobní kapacitu pro technologii pro nulové čisté emise, u níž je Unie z více než 50 % závislá na dovozu ze třetích zemí;
 - ii) výrazně zvýší výrobní kapacitu tím, že významně přispěje k dosažení cílů Unie v oblasti klimatu nebo energetiky do roku 2030; nebo
 - iii) zvýší výrobní kapacitu nebo aktualizuje stávající výrobní kapacitu v Unii, pokud jde o technologii pro nulové čisté emise, u níž výrobní kapacita Unie představuje významný podíl světové výroby a která hraje klíčovou úlohu pro odolnost Unie;
- b) projekt výroby technologií pro nulové čisté emise má jasný pozitivní dopad na dodavatelský řetězec průmyslu Unie pro nulové čisté emise nebo na navazující odvětví tím, že evropským průmyslovým odvětvím pro nulové čisté emise poskytuje přístup k nejlepší dostupné technologii pro nulové čisté emise nebo k produktům vyráběným v prvním výrobním zařízení svého druhu a splňuje alespoň jedno z těchto kritérií:

⁽⁵³⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/89/EU ze dne 23. července 2014, kterou se stanoví rámec pro územní plánování námořních prostor, Úř. věst. L 257, 28.8.2014, s. 135.

- i) zavádí opatření za účelem přilákání pracovní síly potřebné pro technologie pro nulové čisté emise, jejího udržení, prohlubování dovedností pracovníků nebo změny jejich kvalifikace, mimo jiné i prostřednictvím učňovské přípravy, stáží, dalšího vzdělávání a odborné přípravy, a to v úzké spolupráci s regionálními a místními orgány, institucemi zajišťujícími vzdělávání a odbornou přípravu, a se sociálními partnery, včetně odborových svazů;
 - ii) přispívá ke konkurenceschopnosti malých a středních podniků v rámci dodavatelského řetězce technologií pro nulové čisté emise;
 - c) daný projekt přispívá k dosažení cílů Unie v oblasti klimatu nebo energetiky výrobou technologií pro nulové čisté emise prostřednictvím postupů, které zavádějí prvky lepší environmentální udržitelnosti a výkonnosti nebo oběhovosti, včetně komplexní nízkouhlíkové, energetické, vodní nebo materiálové účinnosti a postupů, které významně a trvale snižují míru emisí ekvivalentu CO₂.
2. Do 1. března 2025 přijme Komise prováděcí akt, jímž stanoví pokyny zajišťující jednotné podmínky pro uplatňování kritérií stanovených v tomto článku. Tyto pokyny obsahují alespoň konkrétní pokyny ohledně kritérií, která mají být použita k posouzení toho, zda:
- a) se zvýšená výrobní kapacita týká výrobní kapacity pro technologii první svého druhu nebo nejlepší dostupné výrobní kapacity;
 - b) lze zvýšenou výrobní kapacitu považovat za významnou.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 45 odst. 2.

3. Členské státy uznají za strategické projekty pro nulové čisté emise projekty ukládání CO₂, které splňují všechna tato kritéria:
- a) úložiště CO₂ se nachází na území Unie, v jejích výlučných ekonomických zónách nebo na jejím kontinentálním šelfu ve smyslu Úmluvy Organizace spojených národů o mořském právu (UNCLOS);
 - b) projekt ukládání CO₂ přispívá k dosažení cíle stanoveného v článku 20;
 - c) v rámci projektu ukládání CO₂ bylo požádáno o povolení k bezpečnému a trvalému geologickému ukládání CO₂ v souladu se směrnicí 2009/31/ES.

Projekt zachycování CO₂ související s projektem ukládání CO₂, který splňuje kritéria uvedená v prvním pododstavci, a jakýkoli související projekt infrastruktury CO₂ nezbytný pro přepravu zachyceného CO₂ se rovněž uznají za strategické projekty pro nulové čisté emise.

4. Projekty výroby technologií pro nulové čisté emise odpovídající technologii pro nulové čisté emise, které se nacházejí v „méně rozvinutých a přechodových regionech“ a na územích spadajících do působnosti Fondu pro spravedlivou transformaci a které jsou způsobilé k financování podle pravidel politiky soudržnosti, uznají členské státy po skončení zadávacího řízení na písemnou žádost předkladatele projektu za strategické projekty pro nulové čisté emise podle čl. 14 odst. 3, aniž by předkladatel projektu musel podat formální žádost podle čl. 14 odst. 2.

5. Projekt výroby technologií pro nulové čisté emise nacházející se v Unii, který přispívá k dosažení cílů stanovených v čl. 1 odst. 1 a který využívá Inovačního fondu v rámci systému ETS, nebo je součástí významných projektů společného evropského zájmu, evropských vodíkových údolí nebo vodíkové banky, pokud fondy podporují investice do výrobních kapacit, je členskými státy na písemnou žádost předkladatele projektu uznán za strategický projekt pro nulové čisté emise podle čl. 14 odst. 3, aniž by předkladatel projektu musel podat formální žádost podle čl. 14 odst. 2.

6. Pokud strategický projekt pro nulové čisté emise přispívá k hodnotovému řetězci technologie, kterou členský stát neakceptuje jako součást základní skladby svého zásobování energií, může ho daný členský stát odmítnout uznat za strategický projekt. Existují-li technologie pro nulové čisté emise, u nichž členský stát nehodlá uznat projekty za projekty strategické, tento členský stát to co nejdříve oznámí, a to i veřejně.

Článek 14

Žádost a uznání

1. Žádosti o uznání projektů výroby technologií pro nulové čisté emise za strategické projekty pro nulové čisté emise předkládá předkladatel projektu příslušnému členskému státu.
2. Žádost uvedená v odstavci 1 obsahuje tyto náležitosti:
 - a) relevantní důkazy o splnění kritérií stanovených v čl. 13 odst. 1 nebo 3;
 - b) podnikatelský plán hodnotící finanční životaschopnost projektu v souladu s cílem vytvořit kvalitní pracovní místa; a
 - c) první návrh harmonogramu projektu odhadující, kdy by projekt mohl přispět k dosažení referenční hodnoty výrobní kapacity Unie podle článku 5 nebo cíle na úrovni Unie v oblasti kapacity pro vtlačení CO₂ podle článku 20.

Komise poskytne předem stanovený formulář pro podávání žádostí uvedených v odstavci 1.

3. Žádost uvedenou v odstavci 1 členské státy do jednoho měsíce od obdržení úplné žádosti posoudí spravedlivým a transparentním postupem. V případě, kdy předkladatel projektu nezaslal všechny relevantní a úplné informace nezbytné ke zpracování žádosti, členský stát jej pouze jednou vyzve, aby bez zbytečného odkladu předložil doplňující informace, aby žádost byla úplná. Datum, kdy byla potvrzena úplnost žádosti podané předkladatelem projektu, se považuje za datum zahájení postupu posuzování. Rozhodnutí, které je výsledkem tohoto postupu musí být odůvodněné a musí být sděleno předkladateli projektu a platformě podle článků 38 a 39.
4. Nepřijal-li členský stát ve lhůtě uvedené v odstavci 3 žádné rozhodnutí, může jej na to předkladatel projektu upozornit a neprodleně jej požádat, aby mu poskytl aktualizovanou lhůtu, která nesmí být delší než 30 dnů, od uplynutí původní lhůty.
5. Komise může ke schváleným strategickým projektům pro nulové čisté emise zaujmout stanovisko. Pokud členský stát žádost zamítne, má žadatel právo předložit žádost Komisi, která ji posoudí do 20 pracovních dnů. Posouzením Komise není dotčeno rozhodnutí členského státu.
6. Pokud Komise na základě svého posouzení v souladu s odstavcem 5 tohoto článku zamítnutí žádosti členským státem potvrdí, oznámí žadateli svůj závěr dopisem. Pokud se posouzení Komise a členského státu liší, projedná dotýčný projekt platforma uvedená v článcích 38 a 39.
7. Pokud Komise nebo členský stát zjistí, že strategický projekt pro nulové čisté emise prošel podstatnými změnami nebo že již nespĺňuje kritéria stanovená v článku 13, nebo pokud bylo jeho uznání za strategický projekt pro nulové čisté emise založeno na žádosti obsahující nesprávné informace, informuje o tom dotčeného předkladatele projektu. Po vyslechnutí předkladatele projektu může členský stát rozhodnutí, kterým se projekt uznává za strategický projekt pro nulové čisté emise, zrušit.
8. Projekt, který se již neuznává za strategický projekt pro nulové čisté emise, ztrácí veškerá práva spojená s tímto statutem podle tohoto nařízení.
9. Komise zřídí a udržuje otevřeně dostupný registr strategických projektů pro nulové čisté emise.

Článek 15

Prioritní status strategických projektů pro nulové čisté emise

1. Předkladatelé projektů a všechny dotčené orgány zajistí, aby v případě strategických projektů pro nulové čisté emise proběhly příslušné postupy co nejrychleji v souladu s právem Unie a vnitrostátním právem.

2. Aniž jsou dotčeny povinnosti stanovené právem Unie, pokud je projekt uznán za strategický projekt pro nulové čisté emise, přiznají členské státy uvedenému strategickému projektu pro nulové čisté emise status nejvyššího možného národního významu, pokud takový status ve vnitrostátním právu existuje, a s daným strategickým projektem pro nulové čisté emise se bude v rámci povolovacích postupů, včetně postupů týkajících se posuzování vlivů na životní prostředí a, pokud jsou dostupné údaje, i v rámci územního plánování, odpovídajícím způsobem nakládat.

3. Má se za to, že strategické projekty pro nulové čisté emise přispívají k bezpečnosti dodávek technologií pro nulové čisté emise v Unii, a jsou tudíž ve veřejném zájmu. Pokud jde o vlivy na životní prostředí nebo povinnosti podle čl. 4 odst. 7 směrnice 2000/60/ES, čl. 9 odst. 1 písm. a) směrnice 2009/147/ES, čl. 6 odst. 4 a čl. 16 odst. 1 směrnice 92/43/EHS a legislativních aktů Unie o obnově přírody, strategické projekty pro nulové čisté emise v Unii se považují za projekty veřejného zájmu a lze je považovat za projekty s převažujícím veřejným zájmem a za projekty, které slouží zájmům veřejného zdraví a bezpečnosti, za předpokladu, že jsou splněny všechny podmínky stanovené v uvedených aktech.

4. Veškeré postupy řešení sporů, soudní spory, odvolání a opravné prostředky související se strategickými projekty pro nulové čisté emise před jakýmkoli vnitrostátními soudy, jinými soudními orgány, panely, a to i v případě mediace nebo rozhodčího řízení, jsou-li ve vnitrostátním právu zavedeny, se považují za naléhavé, jestliže vnitrostátní právní předpisy týkající se povolovacích postupů takové postupy pro naléhavé případy stanoví, a v jimi daném rozsahu a za předpokladu, že jsou dodržena obvykle použitelná práva jednotlivců nebo místních komunit na obhajobu, se tohoto postupu pro naléhavé případy případně účastní předkladatelé strategických projektů pro nulové čisté emise.

Článek 16

Doba trvání povolovacího postupu u strategických projektů pro nulové čisté emise

1. Povolovací postup v případě strategických projektů pro nulové čisté emise nesmí trvat déle než:
 - a) 9 měsíců u výstavby nebo rozšíření strategických projektů pro nulové čisté emise s roční výrobní kapacitou nižší než 1 GW;
 - b) 12 měsíců u výstavby nebo rozšíření strategických projektů pro nulové čisté emise s roční výrobní kapacitou 1 GW nebo vyšší;
 - c) 18 měsíců u všech nezbytných povolení k provozování úložiště v souladu se směrnicí 2009/31/ES.
2. U strategických projektů pro nulové čisté emise, u nichž se roční výrobní kapacita neměří v GW, nesmí povolovací postup trvat déle než 12 měsíců.
3. Je-li podle směrnice 2011/92/EU vyžadováno posouzení vlivů na životní prostředí, nepočítá se krok v rámci posuzování podle čl. 1 odst. 2 písm. g) bodu i) uvedené směrnice do doby trvání povolovacího postupu podle odstavců 1 a 2 tohoto článku.

Článek 17

Údolí pro urychlení zavádění technologií pro nulové čisté emise

1. Členské státy se mohou rozhodnout, že určí údolí pro urychlení zavádění technologií pro nulové čisté emise (dále jen „údolí“) jako konkrétní oblasti pro urychlení průmyslových činností pro nulové čisté emise, zejména pro urychlení zavádění projektů výroby technologií pro nulové čisté emise, včetně strategických projektů pro nulové čisté emise nebo jejich klastrů, nebo pro testování inovativních technologií pro nulové čisté emise. Cílem údolí je vytvořit klastry průmyslové činnosti s nulovými čistými emisemi a dále zefektivnit správní postupy.
2. Rozhodnutí uvedené v odstavci 1:
 - a) vymezuje jasný zeměpisný a technologický rozsah údolí;
 - b) zohledňuje oblasti, k nimž patří umělé a zastavěné plochy, průmyslové areály a brownfieldy;

- c) podléhá posouzení vlivů na životní prostředí podle směrnice 2001/42/ES a případně posouzení podle čl. 6 odst. 3 směrnice 92/43/EHS; výsledky těchto posouzení v maximální možné míře usnadní přípravu projektů výroby technologií pro nulové čisté emise nebo strategických projektů pro nulové čisté emise s cílem splnit cíle tohoto nařízení a zabránit zdvojování posouzení; tímto ustanovením není dotčen soulad jednotlivých projektů s platnými právními předpisy Unie v oblasti životního prostředí;
- d) zajistí pokud možno synergie s určením oblastí pro zrychlené zavádění obnovitelných zdrojů energie, jak je stanoveno ve směrnici Evropského parlamentu a Rady (EU) 2023/2413 ⁽⁵⁴⁾.
3. Rozhodnutí členského státu určit údolí je doprovázeno plánem, který stanoví konkrétní vnitrostátní opatření ke zvýšení jeho atraktivity jakožto oblasti pro výrobní činnosti, zahrnující alespoň tyto režimy hospodářské a administrativní podpory s cílem:
- a) usnadnit rozvoj potřebné infrastruktury v daném údolí;
- b) podpořit soukromé investice do daného údolí;
- c) dosáhnout potřebné rekvalifikace a zvyšování kvalifikace místní pracovní síly;
- d) zpřístupnit informace o daném údolí online v souladu s článkem 7.
4. Z maximální míry spolufinancování podle nařízení (EU) 2021/1058, (EU) 2021/1056 a (EU) 2021/1057 mohou případně těžit veřejné investice do zřizování údolí, jejich vybavení vhodnou infrastrukturou, přeměny brownfieldů a rozvoje odpovídajícího místního souboru dovedností.

Článek 18

Povolování v rámci údolí

1. Na jednotlivé projekty v údolích se použijí oddíly I a II. Pro každé údolí se určí jednotné kontaktní místo.
2. Aby se zabránilo zdvojování posouzení při vydávání stanoviska podle čl. 10 odst. 1, zohlední příslušný orgán výsledky posouzení provedených podle čl. 17 odst. 2 písm. c).
3. Jednotné kontaktní místo zpřístupní předkladatelům projektů šablony, v nichž jsou uvedena konkrétní povolení, která jsou pro projekty v údolích potřebná. Tyto šablony obsahují informace o všech rysech projektu a plánovaných opatřeních k zamezení nebo prevenci významných nepříznivých vlivů na životní prostředí s cílem zajistit, aby posouzení podle směrnice 2011/92/EU podléhaly pouze projektům s významnými dopady na životní prostředí, a pomoci příslušnému orgánu snáze určit, zda má daný projekt podléhat posouzení podle čl. 4 odst. 2 až 6 uvedené směrnice.
4. Má se za to, že projekty výroby technologií pro nulové čisté emise v údolích mají přínos k bezpečnosti dodávek technologií pro nulové čisté emise v Unii, a jsou tudíž ve veřejném zájmu. Pokud jde o vlivy na životní prostředí nebo povinnosti podle čl. 4 odst. 7 směrnice 2000/60/ES, čl. 9 odst. 1 písm. a) směrnice 2009/147/ES, čl. 6 odst. 4 a čl. 16 odst. 1 směrnice 92/43/EHS a legislativních aktů Unie o obnově přírody, projekty výroby technologií pro nulové čisté emise v údolích v Unii se považují za projekty veřejného zájmu a lze je považovat za projekty s převažujícím veřejným zájmem a za projekty, které slouží zájmům veřejného zdraví a bezpečnosti, za předpokladu, že jsou splněny všechny podmínky stanovené v uvedených aktech.

Článek 19

Koordinace financování

1. Platforma zřízená v článku 38 zkoumá překážky a celounijní finanční potřeby, pokud jde o strategické projekty pro nulové čisté emise, poskytuje poradenství ohledně způsobů koordinace financování z prostředků Unie a členských států s ohledem na tyto finanční potřeby a shromažďuje potenciální osvědčené postupy, mimo jiné pro účely rozvoje

⁽⁵⁴⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2023/2413 ze dne 18. října 2023, kterou se mění směrnice (EU) 2018/2001, nařízení (EU) 2018/1999 a směrnice 98/70/ES, pokud jde o podporu energie z obnovitelných zdrojů, a zrušuje směrnice Rady (EU) 2015/652 (Úř. věst. L, 2023/2413, 31.10.2023, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2023/2413/oj>).

přeshraničních dodavatelských řetězců Unie, zejména na základě pravidelných výměn a doporučení skupiny pro průmysl pro nulové čisté emise a relevantních průmyslových aliancí.

2. Tato platforma na žádost předkladatele strategického projektu pro nulové čisté emise projedná, jak může být financování jeho projektu doplněno, a poskytne mu v této souvislosti poradenství, přičemž zohlední již zajištěné finanční prostředky a zváží alespoň tyto skutečnosti:

- a) další soukromé zdroje financování;
- b) podporu prostřednictvím zdrojů skupiny EIB nebo jiných mezinárodních finančních institucí, včetně Evropské banky pro obnovu a rozvoj;
- c) stávající nástroje a programy členských států, včetně nástrojů a programů národních podpůrných bank, institucí a exportních úvěrových agentur;
- d) relevantní podpůrné a finanční programy Unie.

3. Do 30. září 2024 a poté každé dva roky poskytne platforma Komisi doporučení ohledně toho, jak zajistit k dosažení cílů tohoto nařízení dostatečné financování, a to i z rozpočtu Unie.

4. Členské státy a v příslušných případech i Komise podniknou kroky k urychlení veřejných investic do projektů výroby technologií pro nulové čisté emise. Aniž jsou dotčeny články 107 a 108 Smlouvy o fungování EU, může k těmto činnostem patřit i poradenství ohledně podpory projektů výroby technologií pro nulové čisté emise, které se při přístupu k financování potýkají s obtížemi, a koordinace této podpory.

KAPITOLA III

KAPACITA PRO VTLÁČENÍ CO₂

Článek 20

Cíl na úrovni Unie v oblasti kapacity pro vtláčení CO₂

1. Do roku 2030 bude dosaženo roční vtláčecí kapacity o objemu nejméně 50 milionů tun CO₂ v úložištích, tedy v geologických úložištích povolených podle směrnice 2009/31/ES, včetně vyčerpaných ropných a plynových polí a slaných akviferů, nacházejících se na území Unie, v jejich výlučných ekonomických zónách nebo na jejím kontinentálním šelfu ve smyslu Úmluvy Organizace spojených národů o mořském právu, jež nejsou kombinována s terciární těžbou uhlovodíků.

2. Všechna úložiště jsou navržena tak, aby byla provozována po dobu nejméně pěti let, a dodržují zásady spravedlivého a otevřeného přístupu zajištěného transparentním a nediskriminačním způsobem, jak jsou definovány ve směrnici 2009/31/ES.

3. Do 30. června 2027 a poté každé dva roky předloží Komise Evropskému parlamentu a Radě zprávu o pokroku k dosažení ročního cíle Unie v oblasti vtláčecí kapacity, včetně stavu trhu souvisejícího s vtláčecí kapacitou. Zpráva obsahuje přehled zeměpisného rozložení geologických úložišť v Unii. V první zprávě se posoudí, zda je považováno za nezbytné zavést celounijní cíl pro rok 2040, nebo v případě potřeby dříve.

4. Zpráva uvedená v odstavci 3 zahrnuje posouzení kapacity pro ukládání a vtláčení CO₂, přičemž se v ní použijí zejména informace shromážděné podle čl. 21 odst. 2 a čl. 23 odst. 6. Tato zpráva:

- a) poskytne podrobnou analýzu zeměpisného a časového plánování úložišť CO₂ a projektů zachycování CO₂ pro emise CO₂ z průmyslových zařízení v Unii s přihlédnutím ke specifickému potenciálu využívání CO₂ přispět k trvalému ukládání CO₂;
- b) určí hlavní infrastrukturu potřebnou pro přepravu a ukládání emisí CO₂ z průmyslových zařízení v celé Unii;
- c) poskytne podrobnou analýzu možných překážek bránících rozvoji trhu s CCS.

5. Do 31. prosince 2028 může Komise na základě posouzení uvedeného v odstavci 3 předložit legislativní návrh na zavedení nového cíle na úrovni Unie v oblasti kapacity pro vtláčení CO₂, a to do roku 2040, nebo v případě potřeby dříve. Pokud se Komise rozhodne, že legislativní návrh na zavedení tohoto cíle nepředloží, sdělí důvody svého rozhodnutí Evropskému parlamentu a Radě.

6. Do tří měsíců poté, co Unie podepíše mezinárodní dohodu týkající se této kapitoly, předloží Komise zprávu, v níž posoudí dopady dotčené mezinárodní dohody, zejména pokud jde o podporu a ochranu norem Unie v oblasti životního prostředí, cíle v oblasti klimatu a případnou potřebu dalších politik a opatření Unie s ohledem na ustanovení uvedené mezinárodní dohody. Na základě této zprávy Komise případně předloží Evropskému parlamentu a Radě legislativní návrh na změnu tohoto nařízení podle odstavce 1.

7. Komise zveřejní pokyny, v nichž uvede vhodné úrovně čistoty CO₂ a stopových prvků v rámci toku CO₂ pro projekty ukládání CO₂, které přispívají k cíli Unie v oblasti vtláčení kapacity.

Článek 21

Transparentnost údajů o kapacitě pro ukládání CO₂

1. Do 30. prosince 2024 členské státy:

- a) zpřístupní veřejnosti údaje o všech oblastech, v nichž by mohla být na jejich území povolena úložiště CO₂, včetně slaných akviferů, aniž jsou dotčeny požadavky týkající se ochrany důvěrných informací;
- b) uloží subjektům, které na jejich území jsou nebo byly držiteli povolení ve smyslu čl. 1 bodu 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 94/22/ES⁽⁵⁵⁾, povinnost zpřístupnit veřejnosti na základě nepoužití geologická data týkající se těžebních lokalit, které byly vyřazeny z provozu nebo jejichž vyřazení z provozu bylo oznámeno příslušnému orgánu, a ekonomická posouzení příslušných nákladů na umožnění vtláčení CO₂, pokud jsou k dispozici, ledaže daný subjekt požádal o povolení k průzkumu v souladu se směrnicí 2009/31/ES, včetně následujících údajů:
 - i) zda je lokalita vhodná k udržitelnému, bezpečnému a trvalému vtláčení a ukládání CO₂;
 - ii) zda je dostupná nebo potřebná dopravní infrastruktura a způsoby dopravy vhodné pro bezpečnou přepravu CO₂ do místa.

Pro účely prvního pododstavce, písm. a) tohoto odstavce zahrnují údaje alespoň informace požadované ve sděleních Komise o pokynech pro členské státy k integrovaným vnitrostátním plánům v oblasti energetiky a klimatu oznámeným podle čl. 3 odst. 1 nařízení (EU) 2018/1999 a k jejich aktualizacím odeslaným podle článku 14 uvedeného nařízení (vnitrostátní plány v oblasti energetiky a klimatu).

2. Do 30. prosince 2024 a poté každý rok předloží každý členský stát Komisi zprávu, kterou zveřejní, aniž jsou dotčeny požadavky týkající se ochrany důvěrných informací, a která popisuje:

- a) mapování probíhajících projektů zachycování CO₂ na jeho území nebo ve spolupráci s jinými členskými státy a odhad odpovídajících potřeb vtláčecích a úložných kapacit a přepravy CO₂;
- b) mapování probíhajících projektů v oblasti ukládání a přepravy CO₂ probíhající na jeho území, včetně stavu udělování povolení podle směrnice 2009/31/ES, očekávaných termínů konečného rozhodnutí o investici a uvedení do provozu;
- c) vnitrostátní podpůrná opatření, která byla nebo budou přijata za účelem urychlení projektů uvedených v písmenech a) a b) tohoto odstavce, jakož i opatření týkající se přeshraniční přepravy CO₂;

⁽⁵⁵⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 94/22/ES ze dne 30. května 1994 o podmínkách udělování a užívání povolení k vyhledávání, průzkumu a těžbě uhlovodíků (Úř. věst. L 164, 30.6.1994, s. 3).

- d) případně vnitrostátní strategii a cíle, které budou a byly stanoveny v oblasti zachycování CO₂ do roku 2030;
- e) dvoustrannou a regionální spolupráci, která usnadňuje přeshraniční přepravu CO₂, včetně jejích dopadů na přístup subjektů zachycujících CO₂ k bezpečnému a nediskriminačnímu prostředí pro přepravu CO₂;
- f) probíhající projekty v oblasti přepravy CO₂ a odhad potřebné budoucí kapacity projektů v oblasti přepravy CO₂ tak, aby vyhovovaly odpovídající kapacitě zachycování a ukládání;
3. Pokud ze zprávy uvedené v odstavci 2 vyplývá, že na jejich území neprobíhají žádné projekty ukládání CO₂, podají členské státy zprávu o plánech na usnadnění dekarbonizace průmyslových odvětví. To v příslušných případech zahrnuje přeshraniční přepravu CO₂ do úložišť umístěných v jiných členských státech, jakož i projekty využívání CO₂.

Článek 22

Infrastruktura pro přepravu CO₂

1. S cílem usnadnit dosažení cíle stanoveného v článku 20 vynaloží Unie a její členské státy, případně ve spolupráci s relevantními společnostmi, veškeré přiměřené úsilí k rozvoji nezbytné infrastruktury pro přepravu CO₂, včetně přeshraniční infrastruktury, přičemž zohlední hospodářské a environmentální přínosy toho, když se místa zachycování a úložiště nacházejí v blízkosti.
2. Členské státy přijmou nezbytná opatření, aby umožnily přístup k přepravním sítím a úložištím CO₂ za účelem geologického ukládání vyrobeného a zachyceného CO₂, pokud je to ekonomicky proveditelné nebo pokud je to potenciální zákazník ochoten zaplatit, v souladu s článkem 21 směrnice 2009/31/ES.
3. Pokud je CO₂ zachycen a přepravován v jednom členském státě a přepravován a skladován v jiných členských státech, koordinují členské státy opatření, která přijaly podle odstavce 2. Pokud o to zúčastněné členské státy požádají společně, může Komise tuto koordinaci usnadnit zřízením regionálních seskupení pro CCS.

Článek 23

Příspěvek schválených producentů ropy a zemního plynu

1. Každý subjekt, který je držitelem povolení ve smyslu čl. 1 bodu 3 směrnice 94/22/ES má povinnost poskytnout individuální příspěvek k celounijnímu cíli v oblasti dostupné kapacity pro vtláčení CO₂ stanovenému v článku 20 tohoto nařízení. Tyto individuální příspěvky se vypočítají poměrným způsobem na základě podílu každého subjektu na těžbě ropy a zemního plynu v Unii od 1. ledna 2020 do 31. prosince 2023 a sestávají z kapacity pro vtláčení CO₂ v úložišti povoleném v souladu se směrnicí 2009/31/ES a dostupné na trhu do roku 2030. Subjekty, jejichž těžba ropy a zemního plynu nedosahuje prahové hodnoty stanovené v souladu s aktem v přenesené pravomoci podle odstavce 12 tohoto článku, jsou z tohoto výpočtu vyloučeny a povinnost poskytnout příspěvek se na ně nevztahuje.
2. Do 30. září 2024 členské státy určí a Komisi oznámí subjekty uvedené v odstavci 1 a jejich objemy těžby ropy a zemního plynu od 1. ledna 2020 do 31. prosince 2023.
3. Po obdržení zpráv předložených podle čl. 21 odst. 2 upřesní Komise po konzultaci s členskými státy a zainteresovanými stranami příspěvky subjektů uvedených v odstavci 1 tohoto článku k cíli Unie v oblasti kapacity pro vtláčení CO₂ do roku 2030.
4. Do 30. června 2025 předloží subjekty uvedené v odstavci 1 Komisi plán, v němž podrobně uvedou, jak hodlají splnit svůj příspěvek k cíli Unie v oblasti kapacity pro vtláčení CO₂ do roku 2030. Tyto plány:
- a) potvrdí příspěvek subjektu vyjádřený cílovým objemem nových kapacit pro ukládání a vtláčení CO₂ uvedených do provozu do roku 2030;
- b) uvedou prostředky a milníky pro dosažení cílového objemu.

5. Za účelem dosažení cílových objemů dostupné vtláčecí kapacity mohou subjekty uvedené v odstavci 1:

a) investovat do projektů ukládání CO₂ nebo je rozvíjet samostatně nebo ve spolupráci;

b) uzavřít dohody s jinými subjekty uvedenými v odstavci 1;

c) za účelem splnění svého příspěvku uzavřít dohody s třetími stranami, jimiž jsou developeři nebo investoři zabývající se projekty ukládání.

6. Do 30. června 2026 a poté každý rok předloží subjekty uvedené v odstavci 1 Komisi zprávu s podrobným popisem pokroku při plnění svého příspěvku. Komise tyto zprávy zveřejní.

7. Odchylně od odstavce 1 může členský stát Komisi požádat, aby subjekty podle uvedeného odstavce osvobodila od povinnosti poskytnout individuální příspěvky v souvislosti s těžebními činnostmi, které prováděly na území tohoto členského státu od 1. ledna 2020 do 31. prosince 2023, za předpokladu, že:

a) celková roční vtláčecí kapacita všech úložišť provozovaných jakýmkoli subjektem, který obdržel povolení k ukládání ve smyslu směrnice 2009/31/ES a dosáhl konečného rozhodnutí o investici, nacházejících se na území daného členského státu přesahuje součet individuálních příspěvků subjektů uvedených v odstavci 1 tohoto článku ve vztahu k relevantním těžebním činnostem a roční vtláčecí kapacity spojené s těmito úložišti odpovídají kapacitám uvedeným v povoleních k ukládání a v konečných rozhodnutích o investici a přispívají k celounijnímu cíli v oblasti dostupné kapacity pro vtláčení CO₂ stanovenému v článku 20 tohoto nařízení;

b) žádost se podává před koncem roku 2027.

8. Jsou-li splněny podmínky uvedené v odstavci 7, přijme Komise rozhodnutí, kterým dotčené subjekty osvobodí od povinnosti poskytovat individuální příspěvek v souvislosti s těžebními činnostmi, které prováděly na území členského státu, který žádost podává.

9. Subjekty osvobozené podle odstavce 8 mohou uzavírat dohody v souladu s odst. 5 písm. b) a c), pouze pokud jde o jakoukoli vtláčecí kapacitu přesahující individuální příspěvek, od jehož poskytování jsou osvobozeny, a součet individuálních příspěvků, od jejichž poskytování byly osvobozeny.

10. Jeden rok po přijetí rozhodnutí o osvobození od poskytování příspěvku a poté každý rok předloží členský stát Komisi zprávu, v níž podrobně popíše pokrok subjektů osvobozených podle odstavce 8 při plnění příspěvku k celounijnímu cíli v oblasti dostupné kapacity pro vtláčení CO₂ stanovenému v článku 20. Komise tyto zprávy zveřejní.

11. Do 31. prosince 2028 Komise na základě zpráv podle čl. 42 odst. 1 písm. c) a odst. 8 posoudí vztah mezi poptávkou po vtláčecí kapacitě v rámci projektů zachycování CO₂ a hlavní infrastrukturou potřebnou pro přepravu CO₂, která se buduje nebo která má být uvedena do provozu do roku 2030, a součtem individuálních příspěvků subjektů uvedených v odstavci 1 tohoto článku v souvislosti s těžebními činnostmi na území daného členského státu. V případě významné nerovnováhy může dotčený členský stát výjimečně požádat Komisi o odchylku, pokud jde o datum, k němuž mají být individuální příspěvky splněny.

12. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 44 za účelem doplnění tohoto nařízení, pokud jde o:

a) pravidla týkající se určení subjektů, na něž se vztahuje povinnost poskytovat příspěvek podle odstavce 1, včetně prahové hodnoty, pod níž jsou subjekty od povinnosti poskytovat příspěvek osvobozeny;

b) způsoby, jak jsou zohledněny dohody mezi subjekty uvedenými v odstavci 1 a investicemi do úložné kapacity ve vlastnictví třetích stran za účelem splnění jejich individuálního příspěvku podle odst. 5 písm. b) a c);

c) obsah zpráv uvedených v odstavci 6;

d) podrobné podmínky, za nichž může Komise subjektům podle odstavce 7, 8 nebo 11 udělit výjimku nebo umožnit odchylku.

13. Nejpozději do 30. června 2026 stanoví členské státy prostřednictvím správních postupů, soudního řízení, nebo obojího, sankce za porušení povinností podle odstavce 3 ze strany subjektů uvedených v odstavci 1. Tyto sankce musí být účinné, přiměřené a odrazující.

Článek 24

Regulační rámec trhu se zachyceným CO₂

1. Do 30. června 2027 provede Komise posouzení fungování trhu se zachyceným CO₂. Toto posouzení vychází z jasné metodiky, zohledňuje výroční zprávy uvedené v čl. 21 odst. 2, a zejména se zabývá tím, zda:

- a) povinnosti stanovené v čl. 23 odst. 1 účinně podporují rozvoj trhu s ukládáním CO₂ v Unii;
- b) tento trh zabezpečuje otevřený, spravedlivý a nediskriminační přístup a bezpečnost sítě pro ukládání a přepravu CO₂;
- c) tento trh zabezpečuje otevřený, spravedlivý a nediskriminační přístup k zachycování CO₂ pro účely použití nebo ukládání;
- d) je přepravní síť CO₂ a další infrastruktura v celé Unii přiměřená pro dostatečnou podporu cílů vtláčecké kapacity, jakož i z důvodu potřeby zachycování CO₂;
- e) fungování trhu s CO₂ zajišťuje dostatečný přístup k vtláčecké kapacitě, pokud jde o emise CO₂, které je nesnadné snížit.

2. Na základě posouzení uvedeného v odstavci 1 může Komise navrhnout legislativní akt k regulaci trhu s cílem řešit veškeré zjištěné nedostatky, zejména pokud jde o emise, které je nesnadné snížit.

KAPITOLA IV

PŘÍSTUP NA TRHY

Článek 25

Příspěvek k udržitelnosti a odolnosti při zadávacích řízeních

1. U zadávacích řízení spadajících do oblasti působnosti směrnic 2014/23/EU, 2014/24/EU nebo 2014/25/EU, pokud mají zakázky jako součást svého předmětu technologie pro nulové čisté emise uvedené v čl. 4 odst. 1 písm. a) až k) tohoto nařízení, nebo v případě zakázek na stavební práce a koncesí na stavební práce zahrnujících uvedenou technologii, uplatňují veřejní zadavatelé a zadavatelé minimální povinné požadavky týkající se environmentální udržitelnosti stanovené v prováděcím aktu uvedeném v odstavci 5 tohoto článku.

2. Odstavec 1 nebrání veřejným zadavatelům nebo zadavatelům v tom, aby v souvislosti s environmentální udržitelností používali další minimální požadavky nebo kritéria pro udělení zakázky.

3. Bez ohledu na odstavec 1, veřejní zadavatelé a zadavatelé uplatňují u zakázek na stavební práce a koncesí na stavební práce uvedených v odstavci 1 alespoň jednu z těchto podmínek, požadavků nebo smluvních závazků:

- a) zvláštní podmínku vztahující se na sociální nebo zaměstnanecké aspekty, která má podobu ujednání o plnění veřejné zakázky ve smyslu článku 70 směrnice 2014/24/EU a článku 87 směrnice 2014/25/EU a obecných zásad směrnice 2014/23/EU;
- b) požadavek na prokázání souladu s platnými požadavky na kybernetickou bezpečnost stanovenými v nařízení o kybernetické odolnosti, a to i prostřednictvím příslušného evropského systému certifikace kybernetické bezpečnosti, je-li to vhodné a je-li k dispozici;

c) konkrétní smluvní závazek dodat včas součást smlouvy týkající se technologií pro nulové čisté emise uvedených v čl. 4 odst. 1 písm. a) až k), z něhož může vyplynout povinnost zaplatit přiměřený poplatek, pokud tento závazek není splněn, a který jde nad rámec požadavků stanovených v platných vnitrostátních právních předpisech, pokud takové právní předpisy existují.

4. Minimální povinné požadavky podle odstavce 1 mají v příslušných případech podobu:

a) technických specifikací nebo požadavků ve smyslu článku 36 směrnice 2014/23/EU, článku 42 směrnice 2014/24/EU a článku 60 směrnice 2014/25/EU; nebo

b) ujednání o plnění veřejných zakázek ve smyslu článku 70 směrnice 2014/24/EU a článku 87 směrnice 2014/25/EU a obecných zásad směrnice 2014/23/EU.

5. Do 30. března 2025 přijme Komise prováděcí akt, jímž stanoví pokyny pro minimální požadavky na environmentální udržitelnost pro zadávací řízení podle odstavce 1.

Při přijímání tohoto prováděcího aktu Komise vezme v úvahu alespoň:

a) situaci na trhu na úrovni Unie, pokud jde o relevantní technologie;

b) ustanovení týkající se environmentální udržitelnosti, jež jsou uvedena v jiných legislativních a nelegislativních aktech Unie použitelných na zadávací řízení, na něž se vztahuje povinnost stanovená v odstavci 1;

c) mezinárodní závazky Unie, včetně Dohody o vládních zakázkách a dalších mezinárodních dohod, jimiž je Unie vázána.

Tento prováděcí akt se přijímá přezkumným postupem podle čl. 45 odst. 2.

6. Členský stát nediskriminuje poskytovatele nebo produkty s nulovými čistými emisemi z jiného členského státu ani s ním bezdůvodně nezachází odlišně.

7. V případě zadávacích řízení spadajících do oblasti působnosti směrnic 2014/23/EU, 2014/24/EU nebo 2014/25/EU, v jejichž rámci mají tyto zakázky jako součást svého předmětu zakázek technologie pro nulové čisté emise uvedené v čl. 4 odst. 1 písm. a) až k) tohoto nařízení, nebo v případě zakázek na stavební práce a koncesí na stavební práce podle odstavce 1 zahrnujících uvedenou technologii a v případě zakázek zadávaných na základě rámcové dohody, pokud se odhadovaná hodnota těchto dohod rovná hodnotám stanoveným v článku 8 směrnice 2014/23/EU, článku 4 směrnice 2014/24/EU a článku 15 směrnice 2014/25/EU nebo je vyšší, se v souladu s tímto odstavcem zohlední příspěvek dané nabídky k odolnosti.

Pokud Komise v době zveřejnění výzvy k účasti v soutěži za účelem zadávacího řízení podle odstavce 1 tohoto článku nebo za účelem zahájení takového řízení v souladu s čl. 29 odst. 2 stanovila, že podíl konkrétní technologie pro nulové čisté emise nebo jejích hlavních konkrétních součástí pocházejících ze třetí země představuje v Unii více než 50 % dodávek této konkrétní technologie pro nulové čisté emise nebo jejích hlavních konkrétních součástí, nebo pokud Komise v souladu s čl. 29 odst. 2 stanovila, že se v Unii během dvou po sobě jdoucích let zvýšil podíl dodávek konkrétní technologie pro nulové čisté emise nebo jejích hlavních konkrétních součástí pocházejících ze třetí země v průměru nejméně o 10 procentních bodů a dosahuje nejméně 40 % dodávek v Unii, zahrnou veřejní zadavatelé a zadavatelé do zadávacích řízení podle odstavce 1 tohoto článku tyto podmínky:

a) povinnost platnou po dobu trvání zakázky, aby se z žádné jednotlivé třetí země nedodávalo více než 50 % hodnoty konkrétní technologie pro nulové čisté emise uvedené v tomto odstavci, jak určila Komise;

b) povinnost platnou po dobu trvání zakázky, aby úspěšný uchazeč nebo subdodavatel z každé jednotlivé třetí země přímo dodal nebo poskytl nejvýše 50 % hodnoty hlavních konkrétních součástí konkrétní technologie pro nulové čisté emise uvedené v tomto odstavci, jak určila Komise;

c) povinnost poskytnout veřejným zadavatelům a zadavatelům na jejich žádost odpovídající důkazy vztahující se k písmenu a) nebo b), a to nejpozději při dokončení plnění zakázky;

d) povinnost zaplatit přiměřený poplatek v případě nedodržení podmínek uvedených v písmenu a) nebo b) ve výši alespoň 10 % hodnoty konkrétních technologií pro nulové čisté emise v rámci zakázky podle tohoto odstavce.

8. V případě zakázek, na něž se vztahuje dodatek I Dohody o vládních zakázkách týkající se Unie, jakož i jiné relevantní mezinárodní dohody, jimiž je Unie vázána, veřejní zadavatelé a zadavatelé neuplatní požadavky uvedené v odstavci 7 druhém pododstavci písmenech a) až d), pokud technologie pro nulové čisté emise nebo její hlavní konkrétní součásti pocházejí ze zdrojů dodávek, které jsou signatáři těchto dohod.

9. Ve výjimečných případech se veřejní zadavatelé a zadavatelé mohou rozhodnout, že odstavce 1 až 4 neuplatní, pokud:

a) požadovanou technologii pro nulové čisté emise může dodat pouze konkrétní hospodářský subjekt a neexistuje žádná přiměřená alternativa nebo náhrada a neexistence hospodářské soutěže není výsledkem umělého zúžení parametrů zadávacího řízení;

b) v reakci na podobné dřívější zadávací řízení zahájené stejným veřejným zadavatelem nebo zadavatelem v dvou letech přímo před zahájením plánovaného nového zadávacího řízení nebyly podány žádné vhodné nabídky ani vhodné žádosti o účast;

c) jejich uplatnění by veřejného zadavatele nebo zadavatele zavazovalo k pořízení vybavení s nepřiměřenými náklady, nebo by vedlo k technické nekompatibilitě při provozu a údržbě.

10. Za nepřiměřené mohou veřejní zadavatelé a zadavatelé považovat odhadované rozdíly v nákladech, které na základě objektivních a transparentních údajů přesahují 20 %.

11. Pokud uplatňování příspěvku k odolnosti podle odstavce 7 tohoto článku vedlo k tomu, že v reakci na zadávací řízení nebyly podány žádné vhodné nabídky ani žádné vhodné žádosti o účast, mohou veřejní zadavatelé nebo zadavatelé výjimečně rozhodnout o:

a) použití jednacích řízení bez předchozího zveřejnění podle čl. 32 odst. 2 písm. a) směrnice 2014/24/EU, článku 50 písm. a) směrnice 2014/25/EU nebo čl. 31 odst. 5 směrnice 2014/23/EU, nebo

b) neuplatnění odstavce 7 tohoto článku u konkrétního následného zadávacího řízení, jehož cílem je reagovat na stejné potřeby, které vedly k zahájení počátečního řízení podle tohoto odstavce.

12. Tímto článkem nejsou dotčeny:

a) možnosti použít další necenová kritéria;

b) možnosti vyloučit mimořádně nízké nabídky podle článku 69 směrnice 2014/24/EU a článku 84 směrnice 2014/25/EU;

c) články 107 a 108 Smlouvy o fungování EU v případě nesoutěžních zadávacích řízení.

Článek 26

Dražby za účelem využívání obnovitelných zdrojů energie

1. U technologií uvedených v čl. 4 odst. 1 písm. a) až j), které jsou technologiemi v oblasti energie z obnovitelných zdrojů, členské státy při navrhování dražeb pro zavádění energie z obnovitelných zdrojů zahrnou:

a) předvýběrová kritéria týkající se:

i) odpovědného chování podniků;

ii) kybernetické bezpečnosti a bezpečnosti údajů; a

iii) schopnosti realizovat projekt v plném rozsahu a včas;

- b) předvýběrová kritéria nebo kritéria pro udělení zakázky s cílem posoudit příspěvek dražby k udržitelnosti a odolnosti podle odstavce 2.

Tímto odstavcem není dotčen článek 4 směrnice (EU) 2018/2001 a články 107 a 108 Smlouvy o fungování EU a mezinárodní závazky Unie.

2. Příspěvek dražeb k udržitelnosti a odolnosti je založen na kritériích stanovených v tomto odstavci. Tato kritéria musí být objektivní, transparentní a nediskriminační.

Dražby musí přispívat k odolnosti s přihlédnutím k podílu technologie pro nulové čisté emise nebo jejich hlavních konkrétních součástí pocházejících ze třetí země, na niž připadá více než 50 % dodávek dané konkrétní technologie pro nulové čisté emise nebo jejich hlavních konkrétních součástí v Unii.

Pro účely druhého pododstavce tohoto odstavce se země původu určí v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 952/2013⁽⁵⁶⁾.

Dražby musí rovněž přispívat alespoň k jednomu z těchto prvků:

- a) environmentální udržitelnost nad rámec minimálních požadavků platných právních předpisů;
- b) inovace poskytnutím zcela nových řešení nebo zlepšením srovnatelných nejmodernějších řešení;
- c) integrace energetického systému.

Tento odstavec nebrání členským státům v tom, aby používaly další necenová kritéria nad rámec kritérií uvedených v tomto odstavci.

3. Do 30. března 2025 Komise přijme prováděcí akt, v němž blíže upřesní předvýběrová kritéria a kritéria pro udělení zakázky uvedené v odstavci 1.

Tento prováděcí akt se přijme přezkumným postupem podle čl. 45 odst. 2.

4. Pokud členské státy použijí jako kritéria pro udělení zakázky kritéria k posouzení příspěvku dražby k udržitelnosti a odolnosti, přidělí každému z nich minimální váhu 5 % a kombinovanou váhu mezi 15 % a 30 % kritérií pro udělení zakázky. Tím není dotčena možnost přidělit vyšší váhu kritériím uvedeným v odst. 2 čtvrtém pododstavci v souladu s jakýmkoli limitem pro necenová kritéria stanovená podle pravidel státní podpory.

5. Členské státy nejsou povinny uplatnit aspekty týkající se předvýběrových kritérií a kritérií pro udělení zakázky stanovených v odstavci 1, pokud by jim uplatněním těchto kritérií vznikly nepřiměřené náklady. Za nepřiměřené mohou členské státy považovat odhadované rozdíly v nákladech, které na základě objektivních a ověřitelných údajů přesahují 15 % na aukci.

6. Členské státy případně přijmou opatření k maximalizaci míry realizace projektů prostřednictvím vhodných pobídek, například uplatněním cenové indexace. Členské státy mohou posoudit, jaké účinky mají na rychlost a rozsah zavádění nabídky se zápornou cenou.

7. Odstavce 1 až 5 se použijí na alespoň 30 % objemu draženého ročně na členský stát nebo případně na nejméně 6 gigawattů ročně na členský stát.

8. Do 31. prosince 2027 a poté každé dva roky provede Komise komplexní posouzení uplatňování kritérií odolnosti a udržitelnosti u dražeb pro zavádění energie z obnovitelných zdrojů a jejich dopadu na urychlené zavádění technologií v oblasti energie z obnovitelných zdrojů. Komise posoudí zejména dopad kritérií odolnosti a udržitelnosti na:

- a) vývoj roční výroby technologií v oblasti energie z obnovitelných zdrojů v Unii;

⁽⁵⁶⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 952/2013 ze dne 9. října 2013, kterým se stanoví celní kodex Unie (Úř. věst. L 269, 10.10.2013, s. 1).

- b) zavádění energie z obnovitelných zdrojů, včetně jejich finančního dopadu a jejich dopadu na rychlost zavádění, při současném zohlednění proveditelnosti, včetně administrativní zátěže, a srozumitelnosti systému pro tvůrce projektů a vnitrostátní správní orgány na základě dostupných údajů.

V rámci tohoto posouzení Komise konzultuje odborníky z členských států v oblasti dražeb.

9. Pokud je posouzení uvedené v odstavci 8 kladné, zejména pokud uplatňování kritérií odolnosti a udržitelnosti významně nebránilo zavádění energie z obnovitelných zdrojů, předloží Komise případně návrh na změnu odstavce 7 s cílem určit podíl objemu, který se ročně v jednotlivých členských státech vydraží, nebo absolutní objem, na který se vztahují odstavce 1 až 5, zejména s cílem zvýšit tyto objemy a upravit prahovou hodnotu odhadovaných rozdílů v nákladech uvedenou v odstavci 5.

10. Pro účely výpočtu objemů, které se ročně v jednotlivých členských státech vydraží, lze vyloučit dražby pro zařízení s maximální velikostí projektu 10 MW. V případě dražeb pro konkrétní technologii, na kterou se vztahují odstavce 1 až 5 a které se následně nepodařilo vydražit, může být podíl objemu, který v rámci aukce nebyl vydražen, z uplatňování odstavců 1 až 5 vyloučen.

11. Aby se usnadnilo provádění ve všech členských státech, zejména v případě členských států s nízkým objemem dražeb, mohou členské státy, které během předchozích dvou let nezahájily více než dvě dražby ročně, vypočítat podíl dražeb, na něž se vztahují odstavce 1 až 5, za období těchto dvou let.

Článek 27

Zadávání veřejných zakázek v předobchodní fázi a zadávání veřejných zakázek na inovativní řešení

1. Členské státy se ve vhodných případech snaží využívat zadávání veřejných zakázek v předobchodní fázi a zadávání veřejných zakázek na inovativní řešení s cílem podnítit v Unii inovace v oblasti technologií pro nulové čisté emise a vytvoření nové výrobní kapacity pro technologie pro nulové čisté emise. Zadávání veřejných zakázek v předobchodní fázi i zadávání veřejných zakázek na inovativní řešení mohou být na úrovni Unie doplněny o finanční prostředky v rámci stávajících programů Unie pro společné zadávání veřejných zakázek v předobchodní fázi nebo zadávání veřejných zakázek na inovativní řešení v členských státech.

2. Platforma připraví doporučení týkající se návrhu zadávání zakázek v předobchodní fázi nebo zadávání veřejných zakázek na inovativní řešení.

Článek 28

Jiné formy veřejné intervence

1. Aniž jsou dotčeny články 107 a 108 Smlouvy o fungování EU a článek 4 směrnice (EU) 2018/2001 a v souladu s mezinárodními závazky Unie, členské státy, regionální nebo místní orgány, veřejnoprávní subjekty nebo sdružení tvořené jedním nebo více z těchto orgánů nebo jedním či více z těchto veřejnoprávních subjektů při rozhodování o zavedení nových režimů nebo aktualizaci stávajících režimů ve prospěch domácností, společností nebo spotřebitelů, které je motivují k nákupu konečných produktů v oblasti technologií pro nulové čisté emise, navrhují tyto režimy tak, aby příjemce při nákupu konečných produktů v oblasti technologií pro nulové čisté emise s velkým příspěvkem k udržitelnosti a odolnosti, jak je uvedeno v odstavci 4 tohoto článku, podpořili dodatečnou přiměřenou finanční náhradou nebo podmíněním způsobilosti režimu na základě kritérií stanovených v odstavci 4 tohoto článku a zároveň vzali v úvahu dostupnost těchto režimů pro občany žijící v energetické chudobě.

2. Dodatečná finanční náhrada poskytnutá orgány v souladu s odstavcem 1 tohoto článku v důsledku uplatnění kritérií uvedených v odst. 4 prvním pododstavci uvozuje větu a písm. b) a c) tohoto článku nepřesáhne 5 % nákladů spotřebitele na konečný produkt v oblasti technologií pro nulové čisté emise, s výjimkou režimů zaměřených na občany žijící v energetické chudobě ve smyslu čl. 2 bodu 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2023/955⁽³⁷⁾, u nichž je limit 15 %.

⁽³⁷⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2023/955 ze dne 10. května 2023, kterým se zřizuje Sociální klimatický fond a mění nařízení (EU) 2021/1060 (Úř. věst. L 130, 16.5.2023, s. 1).

3. Při navrhování a provádění režimu podle odstavce 1 daný orgán na základě otevřeného, nediskriminačního a transparentního postupu posoudí příspěvek dostupných konečných produktů v oblasti technologií pro nulové čisté emise na trhu k odolnosti a udržitelnosti. Právo požádat o zapojení do režimu se vztahuje na jakýkoli takový konečný produkt. Orgán stanoví u konečných produktů v oblasti technologií pro nulové emise minimální požadovaný počet bodů pro získání způsobilosti k dodatečné finanční náhradě v rámci režimu podpory.

4. Příspěvek jiných forem veřejné intervence k udržitelnosti a odolnosti je založen na příspěvku k odolnosti s přihlédnutím k podílu technologie pro nulové čisté emise nebo jejích hlavních konkrétních součástí pocházejících ze třetí země, na niž připadá více než 50 % dodávek této konkrétní technologie pro nulové čisté emise v Unii, a alespoň k jednomu z těchto kritérií;

- a) environmentální udržitelnost nad rámec minimálních požadavků platných právních předpisů;
- b) příspěvek k inovacím poskytnutím zcela nových řešení nebo zlepšením srovnatelných nejmodernějších řešení;
- c) příspěvek k integraci energetického systému.

Kritéria uvedená v prvním pododstavci musí být objektivní, transparentní a nediskriminační.

To nebrání členským státům v tom, aby používaly další necenová kritéria nad rámec kritérií stanovených v prvním pododstavci.

Pro účely příspěvku k odolnosti uvedeného v prvním pododstavci uvozující větě tohoto odstavce se země původu určí v souladu s nařízením (EU) č. 952/2013.

5. Členské státy zveřejní na jediné volně přístupné internetové stránce veškeré informace týkající se režimů podle odstavce 1, a to pro každý relevantní konečný produkt v oblasti technologií pro nulové čisté emise.

Článek 29

Koordinace iniciativ v oblasti přístupu na trhy

1. Komise poskytne v případě potřeby pokyny k uplatňování kritérií pro posouzení příspěvku k odolnosti a udržitelnosti u dostupných produktů v oblasti technologií pro nulové čisté emise, na něž se vztahují formy veřejné intervence podle článků 25, 26 a 28.

2. Za účelem posouzení příspěvku k odolnosti přijme Komise prováděcí akt, kterým stanoví seznam jednotlivých konečných produktů v oblasti technologií pro nulové čisté emise a jejich hlavních konkrétních součástí. Tento prováděcí akt se přijme přezkumným postupem podle čl. 45 odst. 2.

Na základě prováděcího aktu uvedeného v prvním pododstavci poskytne Komise aktualizované informace o podílech dodávek Unie pocházejících z různých třetích zemí v posledním roce, za který jsou k dispozici údaje pro jednotlivé technologie pro nulové čisté emise a jejich hlavní konkrétní součásti. Země původu se určí v souladu s nařízením (EU) č. 952/2013.

3. Platforma projedná opatření přijatá členskými státy za účelem provádění článků 25 až 28 a výměny osvědčených postupů, mimo jiné pokud jde o praktické používání kritérií vymezujících příspěvek k udržitelnosti a odolnosti při zadávacích řízeních, nebo režimy motivující k nákupu konečných produktů v oblasti technologií pro nulové čisté emise.

KAPITOLA V

ZLEPŠOVÁNÍ DOVEDNOSTÍ PRO VYTVÁŘENÍ KVALITNÍCH PRACOVNÍCH MÍST

Článek 30

Evropské akademie průmyslu pro nulové čisté emise

1. Na základě posouzení Komise s využitím stávajících údajů a zpráv o nedostatku dovedností v průmyslových odvětvích technologií pro nulové čisté emise, která jsou klíčová pro průmyslovou transformaci a dekarbonizaci, a při plném respektování pravomocí členských států v oblasti vzdělávání a odborné přípravy podpoří Komise, mimo jiné poskytnutím počátečního financování, zřízení evropských akademií průmyslu pro nulové čisté emise (dále jen „akademie“) jako organizací, konsorcií nebo projektů příslušných zúčastněných stran, majících tyto cíle:

- a) vyvíjet vzdělávací programy, jejich obsah a učební a školicí materiály pro odbornou přípravu a vzdělávání určené k dobrovolnému využití členskými státy a poskytovateli vzdělávání a odborné přípravy na jejich území a týkající se vývoje, výroby, instalace, uvedení do provozu, provozu, údržby, oprav, ekodesignu, opětovného používání a recyklace technologií pro nulové čisté emise a surovin, jakož i příslušných aspektů bezpečnosti a ochrany zdraví při práci a průřezových kompetencí; to by mělo odpovídat posouzení nedostatku kvalifikovaných pracovníků a podpořit kapacity veřejných orgánů, a to zejména těch, které jsou příslušné k vydávání povolení a oprávnění podle kapitoly II, a veřejných zadavatelů a zadavatelů podle kapitoly IV tohoto nařízení;
- b) podporovat dobrovolné využívání vzdělávacích programů, jejich obsahu a materiálů poskytovateli vzdělávání a odborné přípravy v členských státech;
- c) nabízet podporu poskytovatelům vzdělávání a odborné přípravy, kteří vzdělávací programy, jejich obsah a materiály vytvořené akademiemi využívají, ke zvýšení kvality nabízené odborné přípravy a rozvíjet mechanismy k zajištění kvality nabízené odborné přípravy;
- d) vytvářet certifikáty, případně včetně mikrocertifikátů, pro dobrovolné využívání členskými státy a poskytovateli vzdělávání a odborné přípravy na jejich území s cílem usnadnit určení získaných dovedností a případně uznávání kvalifikací, a to za účelem zvýšení přenositelnosti mezi pracovními místy a průmyslovými odvětvími, usnadnění přeshraniční mobility pracovní síly, podpory sladění s příslušnými kvalitními pracovními místy prostřednictvím nástrojů, jako je evropská síť služeb zaměstnanosti (EURES) a EURAXESS, a zviditelnění skutečnosti, že daný vzdělávací program nebo vzdělávací obsah vypracovala akademie.

2. Akademie zapojí příslušné aktéry, jako jsou aktéři z průmyslu technologií pro nulové čisté emise, poskytovatelé vzdělávání a odborné přípravy a sociální partneři z řady členských států. Akademie vypracují akční plány, v nichž budou mimo jiné stanoveny mílníky a cíle, a to i pokud jde o počet účastníků vzdělávání, které mají být založeny na posouzení nedostatku kvalifikovaných pracovníků, jakož i finanční plán zaměřený na dosažení finanční udržitelnosti. Tyto akční plány věnují zvláštní pozornost regionům procházejícím průmyslovou transformací nebo případně s vysokou mírou nezaměstnanosti.

3. Akademie musí vyvíjet genderově vyvážený obsah a přispívat k boji proti genderovým stereotypům a podporovat rovný přístup ke vzdělávacímu obsahu pro všechny, přičemž zvláštní pozornost věnují potřebě získat pro trh práce více žen a mladých lidí, zejména těch, kteří nejsou zaměstnáni ani se neúčastní vzdělávání nebo odborné přípravy (NEET), starších lidí, pracovníků v profesích, kterým hrozí zánik nebo jejichž náplň a úkoly se výrazně mění v důsledku nových technologií, lidí pracujících v regionech v procesu transformace a osob se zdravotním postižením. Akademie podporují rozmanitost a začleňování osob se zdravotním postižením, migrantů a osob ve zranitelném postavení.

4. Aniž jsou dotčeny příslušné pravomoci rozpočtového orgánu, jsou na úrovni Unie případně k dispozici finanční prostředky na podporu zřízení akademií prostřednictvím počátečního financování podle odstavce 1. Kromě toho se členské státy vybízejí, aby na podporu zavádění vzdělávacího obsahu vyvinutého akademiemi využívaly příslušné fondy Unie, jako je ESF+.

Článek 31

Regulovaná povolání v průmyslových odvětvích technologií pro nulové čisté emise a uznávání odborných kvalifikací

1. Do devíti měsíců po dokončení vzdělávacího obsahu a materiálů vypracovaných akademií a každé dva roky poté usilují členské státy o určení toho, zda jsou vzdělávací programy vypracované danou akademií rovnocenné konkrétním kvalifikacím požadovaným hostitelským členským státem pro přístup k regulovaným činnostem v rámci určitého povolání s konkrétním přínosem z hlediska průmyslu technologií pro nulové čisté emise v daném členském státě. Členské státy zajistí, aby výsledky posouzení byly zveřejněny a snadno dostupné online. V případě, že vzdělávací programy nejsou považovány za rovnocenné kvalifikacím požadovaným hostitelským členským státem pro přístup k regulovaným činnostem, nebo pokud členský stát neusiloval o určení rovnocennosti, informuje tento členský stát platformu a poskytne relevantní informace týkající se:

- a) odůvodnění toho, proč nebylo určení rovnocennosti provedeno; nebo
- b) rozdílů mezi vzdělávacími programy vypracovanými akademiemi a konkrétními kvalifikacemi požadovanými daným hostitelským členským státem a způsobu, jak rovnocennosti dosáhnout.

2. Pokud členský stát dospěje k závěru, že vzdělávací programy vypracované akademií jsou rovnocenné konkrétním kvalifikacím požadovaným hostitelským členským státem pro přístup k regulovaným povoláním, usnadní v souladu s hlavou III kapitolou I směrnice 2005/36/ES uznávání certifikátů vydaných poskytovateli vzdělávání a odborné přípravy na základě vzdělávacích programů vypracovaných akademiemi, pokud držitel takového certifikátu požádá o přístup k regulovanému povolání ve smyslu čl. 3 odst. 1 písm. a) směrnice 2005/36/ES, jež má zvláštní význam pro průmysl technologií pro nulové čisté emise, a to tím, že bude certifikát považovat za dostatečný doklad o dosažené kvalifikaci v souladu s článkem 11 směrnice 2005/36/ES.

3. Je-li přístup k povolání zvláštního významu pro průmysl technologií pro nulové čisté emise regulován ve smyslu čl. 3 odst. 1 písm. a) směrnice 2005/36/ES, členské státy usilují o vytvoření společného souboru minimálních znalostí, dovedností a schopností nezbytných k výkonu tohoto konkrétního povolání za účelem zřízení společného rámce odborné přípravy uvedeného v čl. 49a odst. 1 směrnice 2005/36/ES, jež umožní automatické uznávání kvalifikací. Návrhy na společné rámce odborné přípravy podle čl. 49a odst. 3 směrnice 2005/36/ES může předkládat také platforma.

Článek 32

Platforma pro nulové čisté emise v Evropě a dovednosti

Platforma podporuje a doplňuje opatření členských států, přičemž respektuje jejich pravomoci, při zavádění dovedností v oblasti technologií pro nulové čisté emise poskytováním poradenství a pomoci Komisi a členským státům, včetně příslušných orgánů, veřejných zadavatelů a zadavatelů uvedených v kapitolách II a IV, a to prostřednictvím:

- a) posuzování, průběžného sledování a předvídaní poptávky a nabídky pracovní síly se soubory dovedností vyžadovanými v oblasti technologií pro nulové čisté emise, dostupnosti a využívání odpovídajících příležitostí ke vzdělávání a odborné přípravě, případně při formování činností akademií;
- b) sledování činnosti akademií, na základě údajů a informací týkajících se počtu osob, jež využily vzdělávací programy vypracované akademiemi, včetně údajů rozčleněných podle průmyslových odvětví, pohlaví, věku, úrovně vzdělání a kvalifikace, podpory synergií s unijními a vnitrostátními iniciativami a projekty v oblasti dovedností a posílení a rozšiřování osvědčených postupů mimo jiné s cílem přilákat různorodou pracovní sílu a zajistit obecný přehled;
- c) analýzy hlavních příčin nedostatku pracovních sil a dovedností na základě stávajících poznatků a údajů, mimo jiné v souvislosti s kvalitou nabídky pracovních míst, a následného posouzení, zda jsou v určitých odvětvích zapotřebí další opatření k přilákání většího počtu pracovníků všech úrovní kvalifikace;
- d) pomoci při mobilizaci zúčastněných stran, včetně průmyslu, podniků včetně malých a středních podniků, sociálních partnerů a poskytovatelů vzdělávání a odborné přípravy, jako jsou univerzity, za účelem propagace vzdělávacích programů vypracovaných akademiemi a případné účasti uvedených zúčastněných stran na zavádění těchto vzdělávacích programů v souladu s vnitrostátními zvyklostmi;

- e) pomoci při využívání vzdělávacích certifikátů vypracovaných akademiemi v členských státech s cílem podpořit určování dovedností a případně uznávání kvalifikací a sladění dovedností a pracovních míst, mimo jiné podporou platnosti a přijímání certifikátů na celém trhu práce Unie;
- f) sledování v oblasti využívání a uznávání studijních výsledků a pomoci při nalézání řešení v případě, že jsou zjištěny problémy s neuznáním;
- g) ve vhodných případech usnadňování rozvoje profesních profilů pro účely dobrovolného využívání ze strany členských států sestávajících ze společného souboru znalostí, dovedností a kompetencí pro klíčová povolání v oblasti technologií pro nulové čisté emise, mimo jiné na základě vzdělávacích programů vypracovaných akademiemi a případně s využitím terminologie podle klasifikace evropských dovedností, kompetencí, kvalifikací a povolání (ESCO), s cílem usnadnit transparentnost a mobilitu mezi pracovními místy a přes hranice vnitřního trhu;
- h) podpory profesních vyhlídek a kvalitních pracovních podmínek včetně přiměřené mzdy na pracovních místech v průmyslu technologií pro nulové čisté emise, začleňování na trh práce pro průmysl technologií pro nulové čisté emise více žen a mladých lidí, zejména těch, kteří nejsou zaměstnáni ani se neúčastní vzdělávání nebo odborné přípravy, starších lidí, pracovníků v profesích, kterým hrozí zánik nebo jejichž náplň a úkoly se výrazně mění v důsledku nových technologií, lidí pracujících v regionech v procesu transformace a osob se zdravotním postižením, jakož i přilákání kvalifikovaných pracovníků ze třetích zemí prostřednictvím nástrojů, jako je evropská modrá karta a v souladu s vnitrostátními pravomocemi, právem a zvyklostmi, a tím i dosažení rozmanitější pracovní síly;
- i) podněcování a podpory mobility pracovních sil v celé Unii a podpory zveřejňování volných míst souvisejících s technologiemi pro nulové čisté emise sítí EURES v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/589 ⁽⁵⁸⁾;
- j) usnadňování užší koordinace a výměny osvědčených postupů a know-how mezi členskými státy a se soukromým sektorem s cílem zvýšit dostupnost dovedností v oblasti technologií pro nulové čisté emise, mimo jiné příspěvím k politikám Unie a členských států, které jsou zaměřeny na přilákání nových talentů ze třetích zemí a všech úrovní vzdělávání, v souladu s vnitrostátními pravomocemi, právem a zvyklostmi a v koordinaci se stávajícími strukturami evropské spolupráce v oblasti vzdělávání a odborné přípravy;
- k) hledání synergií se stávajícími programy odborné přípravy nebo vzdělávání, mimo jiné s cílem sladit vzdělávací programy akademií s potřebami průmyslu Unie.

KAPITOLA VI

INOVACE

Článek 33

Regulační pískoviště pro nulové čisté emise

1. Do 30. března 2025 členské státy při zřizování regulačních pískovišť pro nulové čisté emise vytvoří nebo určí jedno nebo více kontaktních míst. Za každou žádost o zřízení regulačního pískoviště pro nulové čisté emise podle tohoto článku odpovídá vždy jedno kontaktní místo.
2. Členské státy mohou společně s místními a regionálními orgány a případně s dalšími členskými státy z vlastního podnětu zřizovat regulační pískoviště pro nulové čisté emise. Členské státy zřídí regulační pískoviště pro nulové čisté emise v úzké spolupráci s průmyslem a případně s výzkumnými ústavy, sociálními partnery a občanskou společností v souladu s odstavcem 1 na žádost jakékoli společnosti, organizace nebo konsorcia, která vyvíjí inovativní technologie pro nulové čisté emise, splňuje kritéria způsobilosti a výběru uvedená v odst. 3 druhém pododstavci písm. a) a byla vybrána příslušnými orgány na základě výběrového řízení uvedeného v odst. 3 druhém pododstavci písm. b).

⁽⁵⁸⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/589 ze dne 13. dubna 2016 o Evropské síti služeb zaměstnanosti (EURES), přístupu pracovníků ke službám mobility a další integraci trhů práce a o změně nařízení (EU) č. 492/2011 a (EU) č. 1296/2013 (Úř. věst. L 107, 22.4.2016, s. 1).

3. Ustanovení a podmínky pro zřízení a provoz regulačních pískovišť pro nulové čisté emise podle odstavce 2 se přijímají prostřednictvím prováděcích aktů. Tato ustanovení a podmínky posílí flexibilitu příslušných orgánů při stanovování priorit mezi žádostmi týkajícími se regulačních pískovišť pro nulové čisté emise a při schvalování těchto žádostí. Podporují inovace a učení v oblasti regulace a zohledňují zejména zvláštní okolnosti a kapacity zúčastněných malých a středních podniků a začínajících podniků.

Tyto prováděcí akty obsahují společné hlavní zásady týkající se těchto otázek:

- a) kritérií způsobilosti a výběrového řízení pro účast v regulačních pískovištích pro nulové čisté emise;
- b) postupu pro podání žádosti o regulační pískoviště pro nulové čisté emise, účast v nich, jejich sledování, opuštění a uzavření;
- c) podmínek platných pro účastníky.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 45 odst. 2.

4. Účastí v regulačních pískovištích pro nulové čisté emise nejsou dotčeny dohledové a nápravné pravomoci orgánů vykonávajících dohled nad příslušným pískovištěm pro nulové čisté emise. Testování, vývoj a validace inovativních technologií pro nulové čisté emise nebo jiných inovativních technologií se provádí pod dohledem a s podporou příslušných orgánů. Příslušné orgány vykonávají své dohledové pravomoci flexibilně v mezích příslušných právních předpisů, přičemž přizpůsobí stávající regulační postupy a využijí svůj prostor k uvážení při provádění a prosazování právních ustanovení u konkrétního projektu regulačního pískoviště pro nulové čisté emise s cílem odstranit překážky, zmírnit regulační zátěž, snížit regulační nejistotu a podpořit inovace v oblasti technologií pro nulové čisté emise nebo jiných inovativních technologií.

5. Pro účely dosažení cíle tohoto článku, zváží příslušné orgány, zda neumožnit odchylky nebo neudělit výjimky v rámci vnitrostátního práva v rozsahu povoleném příslušnými právními předpisy Unie. Příslušné orgány zajistí, aby plán pro použití v pískovišti pro nulové čisté emise zajistil dodržení požadavků právních předpisů a klíčových cílů Unie, jakož i základních požadavků vnitrostátních právních předpisů. Příslušné orgány zajistí, aby veškerá významná rizika pro zdraví, bezpečnost nebo životní prostředí zjištěná během vývoje a testování inovativních technologií pro nulové čisté emise nebo jiných inovativních technologií byla sdělena veřejnosti a aby výsledkem bylo okamžité pozastavení procesu vývoje a testování, dokud nebude toto riziko zmírněno. Pokud se příslušné orgány domnívají, že navrhovaný projekt představuje mimořádná rizika pro zdraví a bezpečnost pracovníků, širší populace nebo životního prostředí, zejména proto, že se týká testování, vývoje nebo validace s přítomností zvláště toxických látek, schválí plán pro použití v pískovišti pro nulové čisté emise až poté, co se přesvědčí, že byla zavedena odpovídající ochranná opatření úměrná zjištěnému výjimečnému riziku.

6. Účastníci regulačního pískoviště pro nulové čisté emise nesou podle platných právních předpisů Unie a členských států o odpovědnosti nadále odpovědnost za veškerou podstatnou újmu způsobenou třetím stranám v důsledku testování prováděného v daném regulačním pískovišti pro nulové čisté emise.

7. Dobu trvání regulačního pískoviště pro nulové čisté emise lze stejným postupem prodloužit, a to po dohodě s příslušným vnitrostátním orgánem.

8. Regulační pískoviště pro nulové čisté emise musí být navržena a realizována tak, aby tam, kde je to relevantní, usnadňovala přeshraniční spolupráci mezi příslušnými vnitrostátními orgány. Členské státy, které zavedly regulační pískoviště pro nulové čisté emise, koordinují své činnosti a spolupracují v rámci platformy s cílem sdílet relevantní informace s jinými členskými státy. Platforma může vyzvat společnosti, které se účastnily regulačního pískoviště pro nulové čisté emise, aby se podělily o své zkušenosti s tímto procesem. Komise na základě informací poskytnutých členskými státy a diskusí v rámci platformy pravidelně předkládá zprávu o výsledcích provádění regulačních pískovišť pro nulové čisté emise, včetně osvědčených postupů, nabytých zkušeností a doporučení o jejich uspořádání a případně o uplatňování tohoto nařízení a dalších právních předpisů Unie v rámci regulačního pískoviště pro nulové čisté emise, a to způsobem přizpůsobeným účelům daného pískoviště pro nulové čisté emise.

Článek 34

Opatření pro malé a střední podniky a začínající podniky

1. Členské státy:

- a) poskytnou malým a středním podnikům a začínajícím podnikům přednostní přístup k regulačním pískovištím pro nulové čisté emise, pokud splňují podmínky způsobilosti stanovené v článku 33;

- b) zorganizují činnosti zaměřené na zvyšování povědomí o účasti malých a středních podniků a začínajících podniků v regulačních pískovištích pro nulové čisté emise;
- c) případně zřídí vyhrazený kanál pro komunikaci s malými a středními podniky a začínajícími podniky, který bude poskytovat pokyny a reagovat na dotazy týkající se provádění článku 33.

2. Členské státy zohlední konkrétní zájmy a potřeby malých a středních podniků a začínajících podniků a poskytnou odpovídající administrativní podporu účasti v regulačních pískovištích pro nulové čisté emise. Aniž je dotčeno uplatňování článků 107 a 108 Smlouvy o fungování EU, členské státy informují malé a střední podniky a začínající podniky o dostupné finanční podpoře pro jejich činnosti v regulačních pískovištích pro nulové čisté emise.

Článek 35

Vytvoření Řídící skupiny pro strategický plán pro energetické technologie

1. Zřizuje se Řídící skupina pro strategický plán pro energetické technologie (dále jen „Řídící skupina pro plán SET“).
2. Řídící skupina pro plán SET plní úkoly stanovené v tomto nařízení.

Článek 36

Úkoly Řídící skupiny pro plán SET

1. Řídící skupina pro plán SET poskytuje vedení a pokyny pro strategický plán pro energetické technologie.
2. Komise a členské státy pracují a koordinují svou činnost v rámci Řídící skupiny pro plán SET s cílem pomoci podpořit rozvoj čistých, účinných a nákladově konkurenceschopných energetických technologií prostřednictvím koordinace a spolupráce ve výzkumu a v inovacích v oblasti čisté energie, případně i se třetími zeměmi na základě výzvy.
3. Řídící skupina pro plán SET poskytuje Komisi poradenství a je jí nápomocna při vytváření iniciativ souvisejících s úkoly uvedenými v odstavcích 1 a 2.

Článek 37

Struktura a fungování Řídící skupiny pro plán SET

1. Řídící skupina pro plán SET se skládá ze zástupců členských států a Komise. Předsedá jí jeden nebo více zástupců Komise.
2. Každý členský stát jmenuje do Řídící skupiny pro plán SET jednoho zástupce na vysoké úrovni. Je-li to relevantní z hlediska funkce a odborných znalostí, může členský stát ve vztahu k různým úkolům souvisejícím s činností Řídící skupiny pro plán SET jmenovat více než jednoho zástupce. Každý zástupce jmenovaný do Řídící skupiny pro plán SET má náhradníka.
3. Na návrh Komise přijme Řídící skupina pro plán SET prostou většinou svých členů svůj jednací řád.
4. Řídící skupina pro plán SET se schází pravidelně, aby zajistila účinné plnění svých úkolů. V případě potřeby se Řídící skupina pro plán SET schází na základě odůvodněné žádosti Komise nebo prosté většiny svých členů.
5. Komise je Řídící skupině pro plán SET nápomocna prostřednictvím výkonného sekretariátu, který poskytuje technickou a logistickou podporu.
6. Řídící skupina pro plán SET může zřizovat stálé nebo dočasné pracovní skupiny a podskupiny pro konkrétní otázky a úkoly.

KAPITOLA VII

ŘÍZENÍ

Článek 38

Zřízení a úkoly Platformy pro nulové čisté emise v Evropě

1. Zřizuje se Platforma pro nulové čisté emise v Evropě (dále jen „platforma“).
2. Platforma plní úkoly stanovené v tomto nařízení.
3. Platforma může Komisi a členským státům poskytovat poradenství a být jim nápomocna v souvislosti s jejich opatřeními k dosažení cílů stanovených v kapitole I tohoto nařízení, přičemž se pokud možno zamezí nepřiměřené administrativní zátěži pro členské státy, a s přihlédnutím k vnitrostátním plánům členských států v oblasti energetiky a klimatu.
4. Členové platformy koordinují v jejím rámci partnerství pro nulové čisté emise s cílem napomoci celosvětovému přijetí technologií pro nulové čisté emise, spolupracovat při vývoji inovativních technologií pro nulové čisté emise a podpořit úlohu průmyslových kapacit Unie při přípravě celosvětového přechodu na čistou energii v souladu s celkovými cíli tohoto nařízení stanovenými v článku 1. Platforma může pravidelně projednávat mimo jiné:
 - a) způsob, jak zlepšit a podpořit spolupráci, know-how a sdílení technologií v celém hodnotovém řetězci technologií pro nulové čisté emise mezi Unií a třetími zeměmi;
 - b) odolnost, mimo jiné prostřednictvím zvýšené konkurenceschopnosti evropských průmyslových odvětví spadajících do oblasti působnosti tohoto nařízení ve vztahu ke globálním hodnotovým řetězcům, a doporučená opatření ke zlepšení;
 - c) případně zlepšení soudržnosti mezi tímto nařízením a dalšími iniciativami Unie, které by mohly přispět k dosažení cílů tohoto nařízení, a zda v souvislosti s ním vydávat doporučení;
 - d) pokrok v oblasti hodnotových řetězců technologií pro nulové čisté emise, probíhající technologické a průmyslové změny a potenciální budoucí vznikající strategické hodnotové řetězce s ohledem na cíle tohoto nařízení;
 - e) osvědčené postupy, pokud jde o provádění oddílů II kapitoly II, jakož i článků 15 a 16 a zkrácení lhůt pro povolování;
 - f) způsob, jak řešit necelní překážky obchodu, například prostřednictvím vzájemného uznávání posouzení shody nebo závazků k neuplatňování vývozních omezení;
 - g) otázku, které třetí země by mohly mít prioritu při uzavírání průmyslových partnerství pro nulové čisté emise s přihlédnutím k těmto bodům:
 - i) potenciální příspěvek k bezpečnosti dodávek s přihlédnutím k jejich výrobní kapacitě v oblasti technologií pro nulové čisté emise;
 - ii) existence dohod o spolupráci mezi danou třetí zemí a Unií;
 - iii) zda regulační rámec třetí země a jeho provádění zajišťuje monitorování, prevenci a minimalizaci dopadů na životní prostředí, používání sociálně odpovědných postupů včetně dodržování lidských a pracovních práv a smysluplné a rovnocenné spolupráce s místními komunitami, používání transparentních obchodních postupů a předcházení nepříznivým dopadům na řádné fungování veřejné správy a právního státu;
 - iv) kapacity pro vtláčení a ukládání CO₂ na jejich území;
 - h) způsob, jak stimulovat výrobu technologií pro nulové čisté emise v Unii řešením financování, regulačního rámce a investičních záruk a záruk týkajících se umístění;

- i) posouzení toho, jak jsou uplatňována obchodní opatření v odvětvích s nulovými čistými emisemi.

Tímto odstavcem nejsou dotčeny pravomoci Rady v souladu se Smlouvami ve vztahu k nezávazným mezinárodním nástrojům.

5. Členské státy mohou podporovat Komisi při provádění opatření, jež jsou v průmyslovém partnerství pro nulové čisté emise stanovena pro účely spolupráce.
6. S ohledem na zprávu Komise ze dne 24. října 2023 nazvanou „Pokrok v oblasti konkurenceschopnosti technologií čisté energie“ a na Komisi vypracovanou roční analýzu zátěže za rok 2022 podá Komise platformě zprávu o vývoji regulační zátěže pro průmyslová odvětví s nulovými čistými emisemi v Unii.
7. Platforma pravidelně koordinuje činnost s fórem na vysoké úrovni pro normalizaci s cílem projednat využívání normalizace na podporu rozvoje technologií pro nulové čisté emise v Unii.

Článek 39

Struktura a fungování platformy

1. Platforma se skládá ze zástupců členských států a Komise. Předsedá jí zástupce Komise.
2. Každý členský stát jmenuje do platformy zástupce na vysoké úrovni. Je-li to relevantní z hlediska funkce a odborných znalostí, může členský stát ve vztahu k různým úkolům platformy jmenovat více než jednoho zástupce. Každý zástupce jmenovaný do platformy má náhradníka. Hlasovací právo mají pouze členské státy. Každý členský stát má pouze jeden hlas bez ohledu na počet zástupců.
3. Na návrh Komise přijme platforma prostou většinou svých členů svůj jednací řád.
4. Platforma se schází pravidelně, aby zajistila účinné plnění svých úkolů stanovených v tomto nařízení. V případě potřeby platforma na odůvodněnou žádost Komise nebo členského státu pořádá mimořádná zasedání.
5. Komise je platformě nápomocna prostřednictvím výkonného sekretariátu, který poskytuje technickou a logistickou podporu.
6. Platforma může zřizovat stálé nebo dočasné podskupiny pro konkrétní otázky a úkoly související s tímto nařízením.

Platforma zřídí alespoň podskupinu, která zajistí náležité provádění akademií podle kapitoly V.

7. Platforma přizve zástupce Evropského parlamentu, aby se jako pozorovatelé účastnili jejich zasedání, včetně zasedání stálých nebo dočasných podskupin uvedených v odstavci 6. Evropský parlament obdrží veškerou dokumentaci a informace týkající se činnosti platformy současně s členy platformy.
8. Platforma zřídí skupinu pro průmysl pro nulové čisté emise. Tato skupina poskytne platformě z vlastního podnětu nebo na žádost platformy doporučení s cílem přispět k dosažení cílů tohoto nařízení.
9. Je-li to vhodné, platforma nebo Komise mohou přizvat k účasti na zasedáních platformy a podskupin odborníky z řad průmyslových odvětví, občanské společnosti, akademické obce, odborových svazů a jiné třetí strany nebo je požádají o písemné příspěvky. Tito odborníci se neúčastní rozhodování.
10. Platforma přijme nezbytná opatření k zajištění bezpečného nakládání s důvěrnými a obchodně citlivými informacemi a jejich zpracování.
11. Platforma vynaloží veškeré úsilí o to, aby při rozhodování dosahovala konsensu.

12. Platforma koordinuje stávající a relevantní průmyslové aliance a spolupracuje s nimi a případně je zve k účasti na svých zasedáních, včetně zasedání stálých nebo dočasných podskupin uvedených v odstavci 6.

13. Platforma se schází nejméně jednou ročně se zástupci Řídící skupiny pro plán SET uvedené v článku 35, aby projednala nejnovější vývoj, synergie mezi prováděním tohoto nařízení a strategického plánu pro energetické technologie a vydala k němu doporučení.

Článek 40

Vědecká poradní skupina zabývající se regulační zátěží v oblasti nulových čistých emisí

1. Zřizuje se vědecká poradní skupina zabývající se regulační zátěží v oblasti nulových čistých emisí (dále jen „vědecká poradní skupina“).

2. Vědecká poradní skupina se skládá z alespoň sedmi předních vědeckých odborníků s odbornými znalostmi pokrývajícími široké spektrum relevantních vědních oborů. Členové vědecké poradní skupiny musí splňovat kritéria stanovená v odstavci 4.

3. Nejvýše dva členové vědecké poradní skupiny smějí mít státní příslušnost téhož členského státu. Nezávislost členů vědecké poradní skupiny musí být nezpochybnitelná.

4. Členové vědecké poradní skupiny jsou jmenováni na čtyřleté funkční období, které lze jednou prodloužit na základě otevřeného, spravedlivého a transparentního výběrového řízení. Výběr členů se zakládá na těchto kritériích:

a) vynikající vědecká odbornost;

b) zkušenosti s prováděním vědeckých hodnocení nebo poskytováním vědeckého poradenství v jejich příslušných oborech;

c) odborné znalosti v oblasti veřejné správy nebo v jiných oblastech relevantních pro úkoly vědecké poradní skupiny;

d) odborná praxe v interdisciplinárním prostředí v mezinárodním kontextu.

5. Členové poradní vědecké skupiny jsou jmenováni za svou osobu a svá stanoviska poskytují nezávisle na členských státech a orgánech Unie. Vědecká poradní skupina volí ze svých členů předsedu na období čtyř let. Skupina přijme svůj jednací řád.

6. Vědecká poradní skupina plní při výkonu své činnosti výhradně poradní funkci a jedná, aniž je dotčeno právo podnětu Komise, interinstitucionální dohoda o zdokonalení tvorby právních předpisů a funkce Komise v oblasti kontroly a kontroly kvality ve Výboru pro kontrolu regulace.

7. Vědecká poradní skupina podporuje v souladu s odstavcem 6 práci Komise, Evropského parlamentu a členských států, přičemž při plnění svých úkolů jedná nezávisle, a to poskytováním poradních zpráv o regulačním dopadu a zátěži právních předpisů Unie pro průmyslové činnosti spadající do oblasti působnosti tohoto nařízení. Za účelem poskytování konzistentního poradenství posoudí vědecká poradní skupina regulační dopady a zátěž pro průmyslové činnosti spadající do oblasti působnosti tohoto nařízení, přičemž použije vědecky podloženou metodiku a případně zohlední soubor nástrojů pro zlepšování právní úpravy.

8. Komise poskytne vědecké poradní skupině sekretariát.

9. Vědecká poradní skupina si pravidelně vyměňuje názory na svou práci s platformou.

Článek 41

Vnitrostátní plány v oblasti energetiky a klimatu

Členské státy zohlední toto nařízení při přípravě svých vnitrostátních plánů v oblasti energetiky a klimatu, zejména pokud jde o rozměr „výzkum, inovace a konkurenceschopnost“ energetické unie, přičemž přihlednou k prioritám strategie energetické unie a strategického plánu pro energetické technologie, a při předkládání dvouletých zpráv o pokroku v souladu s článkem 17 nařízení (EU) 2018/1999.

KAPITOLA VIII

SLEDOVÁNÍ

Článek 42

Sledování

1. Komise průběžně sleduje:
 - a) pokrok Unie s ohledem na cíle Unie uvedené v článku 1, zejména pokud jde o rizika týkající se dodávek technologií pro nulové čisté emise, která by narušila hospodářskou soutěž nebo způsobila roztržnění vnitřního trhu, a související dopad tohoto nařízení;
 - b) pokrok Unie při plnění referenčních hodnot uvedených v článku 5 s přihlednutím k omezením a příležitostem na světovém trhu;
 - c) hodnotu nebo objem dovozu technologií pro nulové čisté emise na území Unie a jejich vývoz mimo území Unie;
 - d) pokrok, pokud jde o cíl na úrovni Unie v oblasti kapacity pro vtlačení CO₂ uvedený v článku 20 a o související infrastrukturu pro přepravu CO₂ a související činnosti v oblasti zachycování CO₂.
2. Členské státy a vnitrostátní orgány jimi určené k tomuto účelu shromažďují a poskytují údaje a jiné důkazy požadované podle odstavce 1.

Zejména alespoň jednou za tři roky shromažďují údaje o:

- a) překážkách, jež na vnitřním trhu brání obchodu s technologiemi pro nulové čisté emise nebo se zbožím, které využívá technologie pro nulové čisté emise, a potenciální příčiny jejich vzniku, včetně případů, kdy tyto překážky vyplývají z narušení globálních dodavatelských řetězců;
- b) vývoji technologií pro nulové čisté emise a tržních trendech, jakož i tržních cenách za příslušné technologie pro nulové čisté emise, včetně informací o dražbách a jejich četnosti, o dosažených cenách a případně o objemu pro účely splnění požadavků kapitoly IV;
- c) výrobní kapacitě v oblasti technologií pro nulové čisté emise a souvisejících činnostech, včetně údajů o zaměstnanosti a dovednostech;
- d) počtu malých a středních podniků, které jsou součástí projektů výroby technologií pro nulové čisté emise;
- e) následujících informacích týkajících se povolovacích postupů podle jednotlivých technologií pro nulové čisté emise:
 - i) počtu zahájených povolovacích postupů, počtu zamítnutých žádostí a počtu přijatých komplexních rozhodnutí s uvedením, zda byl na jejich základě projekt schválen nebo zamítnut;
 - ii) době trvání povolovacích postupů, v jejichž rámci bylo přijato komplexní rozhodnutí, včetně délky prodloužení lhůt;
 - iii) informacích týkajících se zdrojů přidělených na provoz jediného kontaktního místa;
- f) počtu a povaze regulačních pískovišť pro nulové čisté emise;

- g) množství CO₂ uloženého trvale pod zemí v souladu se směrnicí 2009/31/ES.
3. Pokud již nejsou zahrnuty do vnitrostátních plánů v oblasti energetiky a klimatu nebo v souladu s nimi, předloží každý členský stát Komisi do 15. března 2027 a poté každé tři roky zprávu obsahující údaje uvedené v odstavci 2.
4. Povinnost podat zprávu uvedená v odstavci 3 tohoto článku se nepoužije, pokud se členské státy domnívají, že by to bylo v rozporu s jejich základními bezpečnostními zájmy v souladu s článkem 346 Smlouvy o fungování EU.
5. Komise může přijmout prováděcí akty s cílem poskytnout šablonu pro zprávy uvedené v odstavci 3 tohoto článku. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 45 odst. 2.
6. Na základě zpráv předložených podle odstavce 3 tohoto článku sleduje Komise pokrok Unie uvedený v odst. 1 písm. a) tohoto článku a zveřejňuje související doporučení jako součást výročních zpráv o konkurenceschopnosti čistých technologií podle čl. 35 odst. 2 písm. m) nařízení (EU) 2018/1999. V doporučení se rovněž posoudí, zda se toto nařízení vztahuje na všechny technologie pro nulové čisté emise nezbytné k dosažení cílů uvedených v článku 1 tohoto nařízení.
7. Na základě návrhů žádostí o povolení předložených podle článku 10 směrnice 2009/31/ES a zpráv předložených podle čl. 21 odst. 2 a čl. 23 odst. 4 a 6 tohoto nařízení sleduje Komise pokrok při dosahování celounijního cíle v oblasti kapacity pro vtláčení CO₂ uvedeného v odst. 1 písm. d) tohoto článku. Komise každoročně předloží zprávu o tomto pokroku Evropskému parlamentu a Radě.
8. Komise informuje platformu o svých zjištěních v souvislosti s tímto článkem.

KAPITOLA IX

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 43

Přenesení pravomoci

Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 44 za účelem změny způsobů, jimiž jsou zohledněny dohody mezi subjekty uvedenými v čl. 23 odst. 1 a investicemi do úložné kapacity ve vlastnictví třetích stran za účelem splnění jejich individuálního příspěvku stanoveného v čl. 23 odst. 5 a stanovení obsahu zpráv uvedených v čl. 23 odst. 6.

Článek 44

Výkon přenesené pravomoci

1. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci je svěřena Komisi za podmínek stanovených v tomto článku.
2. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedená v čl. 23 odst. 12, článku 43 a čl. 46 odst. 7 je svěřena Komisi na dobu pěti let od 29. června 2024. Komise vypracuje zprávu o přenesení pravomoci nejpozději devět měsíců před koncem tohoto pětiletého období. Přenesení pravomoci se automaticky prodlužuje o stejně dlouhá období, pokud Evropský parlament nebo Rada nevyssloví proti tomuto prodloužení námitku nejpozději tři měsíce před koncem každého z těchto období.
3. Evropský parlament nebo Rada mohou přenesení pravomoci uvedené v čl. 23 odst. 12, článku 43 a v čl. 46 odst. 7 kdykoli zrušit. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomoci v něm určené. Rozhodnutí nabývá účinku prvním dnem po zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie*, nebo k pozdějšímu dni, který je v něm upřesněn. Nedotýká se platnosti již platných aktů v přenesené pravomoci.
4. Před přijetím aktu v přenesené pravomoci Komise vede konzultace s odborníky jmenovanými jednotlivými členskými státy v souladu se zásadami stanovenými v interinstitucionální dohodě ze dne 13. dubna 2016 o zdokonalení tvorby právních předpisů.

5. Přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise neprodleně oznámí současně Evropskému parlamentu a Radě.
6. Akt v přenesené pravomoci přijatý podle čl. 23 odst. 12, článku 43 nebo čl. 46 odst. 7 vstoupí v platnost pouze tehdy, pokud proti němu Evropský parlament ani Rada nevysloví námitky ve lhůtě dvou měsíců ode dne, kdy jim byl tento akt oznámen, nebo pokud Evropský parlament i Rada před uplynutím této lhůty informují Komisi o tom, že námitky nevysloví. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o dva měsíce.

Článek 45

Postup projednávání ve výboru

1. Komisi je nápomocen výbor. Tento výbor je výborem ve smyslu nařízení (EU) č. 182/2011. V záležitostech týkajících se článku 25 tohoto nařízení je Komisi nápomocen Poradní výbor pro veřejné zakázky zřízený rozhodnutím Rady 71/306/EHS⁽⁵⁹⁾. V záležitostech týkajících se článku 26 tohoto nařízení je Komisi nápomocen Výbor pro energetickou unii zřízený článkem 44 nařízení (EU) 2018/1999.
2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 5 nařízení (EU) č. 182/2011.

Článek 46

Hodnocení

1. Do 30. června 2028 a poté každé tři roky Komise vyhodnotí toto nařízení a předloží Evropskému parlamentu, Radě a Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru zprávu o hlavních zjištěních.
2. Hodnocení uvedené v odstavci 1 posoudí:
 - a) zda bylo dosaženo cílů tohoto nařízení stanovených v článku 1, především jeho příspěvku k fungování vnitřního trhu, dále dopad tohoto nařízení na podnikové uživatele, zejména malé a střední podniky, a koncové uživatele, jakož i cíle Zelené dohody pro Evropu;
 - b) zda je toto nařízení vhodné k dosažení cílů po roce 2030 a k dosažení dlouhodobějšího cíle klimatické neutrality do roku 2050 uvedeného v článku 1, přičemž se kromě jiných aspektů zohlední možnost zahrnutí dalších technologií, které mohou hrát významnou úlohu při dosahování klimatické neutrality do roku 2050, do tohoto nařízení;
 - c) zda jsou k dosažení bezpečnosti dodávek těchto technologií pro Unii zapotřebí referenční hodnoty pro konkrétní technologie.
3. Uvedené hodnocení zohlední:
 - a) výsledky sledování uvedeného v článku 42;
 - b) technologické potřeby vyplývající z aktualizací vnitrostátních plánů v oblasti energetiky a klimatu, včetně strategického plánu pro energetické technologie, s přihlédnutím k nejnovější zprávě o stavu energetické unie.
4. Ve stejné lhůtě, jako je uvedena v odstavci 1 tohoto článku, jakož i po každém obnovení nebo aktualizaci vnitrostátních plánů v oblasti energetiky a klimatu a po konzultaci s platformou Komise posoudí potřebu a případně předloží návrh na rozšíření seznamu technologií pro nulové čisté emise stanoveného v článku 4.
5. Příslušné orgány členských států poskytnou Komisi veškeré relevantní informace, kterými disponují a které Komise může požadovat k vypracování zprávy uvedené v odstavci 1.

⁽⁵⁹⁾ Rozhodnutí Rady 71/306/EHS ze dne 26. července 1971 o zřízení Poradního výboru pro veřejné zakázky na stavební práce (Úř. věst. L 185, 16.8.1971, s. 15).

6. Pokud Komise na základě zprávy uvedené v odstavci 1 tohoto článku dospěje k závěru, že Unie pravděpodobně nedosáhne cílů stanovených v čl. 1 odst. 1, po konzultaci s platformou posoudí, zda je proveditelné a přiměřené navrhnout opatření s cílem zajistit, aby byly tyto cíle dosaženy.

7. Do 30. března 2025 přijme Komise v souladu s článkem 44 akt v přenesené pravomoci za účelem změny přílohy na základě seznamu technologií pro nulové čisté emise stanoveného v článku 4 s cílem určit podkategorie v rámci technologií pro nulové čisté emise a seznam konkrétních součástí používaných pro tyto technologie. Tento akt v přenesené pravomoci vychází z komplexního posouzení s cílem určit konkrétní základní součásti, u nichž lze důvodně předpokládat, že jsou používány především pro technologie pro nulové čisté emise. Základem uvedeného posouzení je metodická analýza dodavatelských řetězců technologií pro nulové čisté emise, přičemž se zohlední zejména komerční dostupnost součástí, odpovídající úroveň podrobnosti a technologický vývoj. Komise může přezkoumat tento akt v přenesené pravomoci na základě uvedeného posouzení.

Článek 47

Nakládání s důvěrnými informacemi

1. Informace získané v průběhu provádění tohoto nařízení se použijí pouze pro účely tohoto nařízení a jsou chráněny příslušnými právními předpisy Unie a vnitrostátními právními předpisy.
2. Členské státy a Komise zajistí ochranu obchodního tajemství a dalších citlivých, důvěrných a utajených informací obdržených a zpracovaných při uplatňování tohoto nařízení, včetně doporučení a opatření, která mají být přijata, v souladu s právem Unie a s příslušnými vnitrostátními právními předpisy.
3. Komise a členské státy zajistí, aby bez předchozího písemného souhlasu původce nedošlo ke snížení stupně utajení nebo k odtajnění utajovaných informací poskytovaných nebo vyměňovaných podle tohoto nařízení, v souladu s příslušnými právními předpisy Unie nebo vnitrostátními právními předpisy.
4. Pokud členský stát usoudí, že předkládání souhrnných informací v souvislosti s článkem 23 může ohrozit jeho zájmy v oblasti národní bezpečnosti, může vznést námitku proti předložení informací Komisí, a to prostřednictvím odůvodněného oznámení.
5. Komise a vnitrostátní orgány, jejich úředníci, zaměstnanci a další osoby pracující pod dohledem těchto orgánů zajistí důvěrnost informací, které získali při výkonu svých úkolů a činností, v souladu s příslušnými právními předpisy Unie nebo vnitrostátními právními předpisy. Tato povinnost se rovněž vztahuje na všechny zástupce členských států, pozorovatele, odborníky a další účastníky, kteří se účastní zasedání platformy podle článku 39.

Článek 48

Změny nařízení (EU) 2018/1724

Nařízení (EU) 2018/1724 se mění takto:

- 1) V příloze I se v prvním sloupci doplňuje nový řádek, který zní: „R. Projekty výroby technologií pro nulové čisté emise“.
- 2) V příloze I se ve druhém sloupci v řádku „R. Projekty výroby technologií pro nulové čisté emise“ doplňují nové body, které znějí:
 - „1. informace o povolovacím postupu;
 2. finanční a investiční služby;
 3. možnosti financování na úrovni Unie nebo členských států;
 4. podpůrné služby pro podniky, mimo jiné včetně priznání k dani z příjmu právnických osob, místních daňových právních předpisů a pracovního práva.“

- 3) V příloze II se v prvním sloupci doplňuje nový řádek, který zní: „Projekty výroby technologií pro nulové čisté emise“.
- 4) V příloze II se ve druhém sloupci v řádku „Projekty výroby technologií pro nulové čisté emise“ doplňuje nový bod, který zní:
- „Postupy pro všechna relevantní povolení k výstavbě, rozšíření, změně a provozování projektů výroby technologií pro nulové čisté emise a strategických projektů pro nulové čisté emise, včetně stavebních povolení, povolení pro chemické látky a pro připojení k soustavě, posouzení vlivů na životní prostředí a environmentálních povolení, jsou-li vyžadována, obsahující všechny žádosti a postupy.“
- 5) V příloze II se ve třetím sloupci v řádku „Projekty výroby technologií pro nulové čisté emise“ doplňuje nový bod, který zní:
- „Veškeré výstupy týkající se postupů od uznání úplnosti žádosti po oznámení komplexního rozhodnutí o výsledku řízení určeným kontaktním místem.“
- 6) V příloze III se doplňuje nový bod, který zní:
- „(8) Jednotná kontaktní místa zřízená nebo určená podle čl. 6 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/1735 (*), a to i pro účely čl. 18 odst. 1 uvedeného nařízení a kontaktních míst zřízených nebo určených podle čl. 33 odst. 1 uvedeného nařízení.“

(*) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/1735 ze dne 13. června 2024, kterým se zřizuje rámec opatření pro posílení evropského ekosystému výroby produktů technologií pro nulové čisté emise a mění nařízení (EU) 2018/1724 (Úř. věst. L, 2024/1735, 28.6.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1735/oj>).“

Článek 49

Vstup v platnost a použitelnost

1. Toto nařízení vstupuje v platnost prvním dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.
2. Použije se od 29. června 2024.
3. Do 30. června 2026 se čl. 25 odst. 1 použije pouze na smlouvy uzavírané centrálními zadavateli ve smyslu čl. 2 odst. 1 bodu 16 směrnice 2014/24/EU a čl. 2 odst. 1 bodu 12 směrnice 2014/25/EU a na zakázky, jejichž hodnota se rovná alespoň 25 milionům EUR .
4. Články 26 a 28 se použijí od 30. prosince 2025.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 13. června 2024.

Za Evropský parlament

předsedkyně

R. METSOLA

Za Radu

předsedkyně

H. LAHBIB

PŘÍLOHA

Seznam konečných produktů a konkrétních součástí „používaných především“ pro výrobu technologií pro nulové čisté emise

	Podkategorie v rámci technologií pro nulové čisté emise	Součásti „používané především“ pro účely technologií pro nulové čisté emise
Solární technologie	Fotovoltaické technologie	
	Solární termální elektrické technologie	
	Solární termální technologie	
	Ostatní solární technologie	
Technologie pro výrobu větrné energie na pevnině a pro výrobu energie z obnovitelných zdrojů na moři	Technologie pro výrobu větrné energie na pevnině	
	Technologie pro výrobu energie z obnovitelných zdrojů na moři	
Bateriové technologie a technologie pro ukládání energie	Bateriové technologie	
	Technologie pro ukládání energie	
Technologie pro tepelná čerpadla a pro využití geotermální energie	Technologie pro tepelná čerpadla	
	Technologie pro využití geotermální energie	
Vodíkové technologie	Elektrolyzéry	
	Vodíkové palivové články	
	Ostatní vodíkové technologie	
Technologie udržitelné výroby bioplynu a biometanu	Technologie udržitelné výroby bioplynu	
	Technologie udržitelné výroby biometanu	
Technologie CCS	Technologie zachycování uhlíku	
	Technologie ukládání uhlíku	

	Podkategorie v rámci technologií pro nulové čisté emise	Součásti „používané především“ pro účely technologií pro nulové čisté emise
Technologie v oblasti elektrizačních soustav	Technologie v oblasti elektrizačních soustav	
	Technologie elektrického dobíjení pro dopravu	
	Technologie pro digitalizaci soustavy	
	Ostatní technologie v oblasti elektrizačních soustav	
Technologie v oblasti energie z jaderného štěpení	Technologie v oblasti energie z jaderného štěpení	
	Technologie jaderného palivového cyklu	
Udržitelné technologie v oblasti alternativních paliv	Udržitelné technologie v oblasti alternativních paliv	
Technologie v oblasti hydroelektrické energie	Technologie v oblasti hydroelektrické energie	
Technologie v oblasti energie z jiných obnovitelných zdrojů	Technologie v oblasti osmotické energie	
	Technologie v oblasti energie okolního prostředí, jiné než technologie pro tepelná čerpadla	
	Technologie v oblasti biomasy	
	Technologie v oblasti skládkového plynu	
	Technologie v oblasti splaškového plynu	
	Technologie v oblasti energie z jiných obnovitelných zdrojů	
Technologie v oblasti energetické účinnosti související s energetickým systémem	Technologie v oblasti energetické účinnosti související s energetickým systémem	
	Technologie tepelných soustav	
	Ostatní technologie v oblasti energetické účinnosti související s energetickým systémem	

	Podkategorie v rámci technologií pro nulové čisté emise	Součásti „používané především“ pro účely technologií pro nulové čisté emise
Paliva z obnovitelných zdrojů nebiologického původu	Technologie v oblasti paliv z obnovitelných zdrojů nebiologického původu	
Biotechnologická řešení v oblasti klimatu a energetiky	Biotechnologická řešení v oblasti klimatu a energetiky	
Průlomové průmyslové technologie pro dekarbonizaci	Průlomové průmyslové technologie pro dekarbonizaci	
Technologie v oblasti přepravy a využívání CO ₂	Technologie v oblasti přepravy CO ₂	
	Technologie v oblasti využívání CO ₂	
Technologie pro větrný a elektrický pohon v oblasti dopravy	Technologie pro větrný pohon	
	Technologie pro elektrický pohon	
Jiné jaderné technologie	Jiné jaderné technologie	